

et dignitati.
adde abb. mil.
lxxxiii. Jo. de
ana. s. xlr. ber.
f. ¶ Mors ciui

cta motu pprio. ⁊ tūc attendat ordo scripture. facit de elec. c. p. j.
eo. li. 2. c. mādātū. j. de prebē. **¶** Glo. sup ver. extinguit alle. 2. cor.
ad ter. **¶** Glo. sup ver. expirat in pñ. alle. 2. cor. deinde op. de c.
6. j. de pñca. c. fol. glo. c. fñat. an. pñca. c. fñat. an. pñca. c. fñat. an.

[illegible]

¶ In refer-
uatiōib⁹. adde
ro. 25. cclx.

mine ipſi: ſ; pini q dedit illi prate: vñ pñt ipſe forte 3 mētes gñt
tūctis gerere offiñ et poſt mortē ſubſtitutētis donec papa reuocau
uerit. ad qñ ſaciūt no. ſp. p. Jo. an. i. l. q. vñ p mortē ſubſtitutētis
nō reuocat ſubſtitutio ſm eū. ¶ Glo. i. in ver. habuit aut orñ. recū
ta p 3iui. q; l; papa moriat cōcedēdo a ſuū bñplacitū nō expirat
pceſſio pape: p; in extrauagatī cle. 2. pbañ et p. Lambiguatē. C.
de vñ. gl. h ſoluit q olim erāt ſup h varie determinandis 2 opī.
ſed bodie iſte tex. declarat veritatē p diſtinctionē. ¶ Cñ ſi. gl. gar
ſias bñ diſputant cū viſitatio monaſterii exēpti eēt cōmiſſa ab
batiſci puli faciēda ſingulis monaſterii donec ſumo pñtiſci placue
rit diſtinguit. vt hō p pñmboanerat furat prās poſt mortē cō
cedētis cr quo cñſa reſpicit dignitatē Jo. an. ¶ Glo. ii. qñt in quo
dicatur h facta gñr onidit gl. 2 allegat iura. dic vt in ea. ¶ Cñ ſi. gl.
gl. notat h Jo. mo. de electo in epīm cū quo diſpenſat vt nō tenet
cōſecrari. An interim poſt terminū vñ uarietate bñficiā: 2 q; ſic
ſed o. de hoc vt nota. de elec. cū in cūctis ſup vbo liberā. Jo. an.
¶ Glo. iiii. recitat per 3iui q iūno ſit iniqua diſpoſitio iſti capitu
li: q bñficiā dñt cōcedi ppetuo nō ad tps. de hiſſis pſby. uemens.
nec dñt cōferri ſub pñtione: ergo vtroq; caſu dñt intelligi gña ppe
tūa gl. ſol. 3ia. pcedere in ſeruoze a papa: iſtud in papa aſſignat
rōne quare papa h poſſit. ¶ Cñ ea. ibi platuras intelligi de ec
cleſiaſticis: q ſecularēs dignitates ſunt tpales. ſf. de offi. pñſul.
2 lega. mem. niſſe. 2. l. p. de offi. pñſi. ſi forte argu. de hoc de iudi.
c. h. 2 ibi inuenies vbi de hoc tractat p Jo. an. ¶ Glo. iſtā glo. q
papa in bñficiā pñtulis h; p rōne volūtātē. 2 ſic videt q ad li
bitū b poſſit pñtalo auferre titulū bñficiālē ad h text. in c. ii. j. de
prebē. ¶ Glo. ſup vbo bñficiā qñt in pñ. q bñficiā ſcludant in iſta
gñ ſub iſto nomē bñficii. gl. ſo. q large bñ ſumit. ¶ Cñ ea. gl. ibi
ponit. vide. ſ. de vbo. fig. c. p. allegat archi. i. q. iiii. ex multis. vñ
tra inediū. Jo. an. dicit Lap. ab. q eſt interiō gl. vt includant bñfi
cia curata 2 dignitates. facit. c. p. de vbo. fig. 2 q ibi not. tñ vñ q
de ipſi vñ cura ſi ſunt curata debeat fieri mētio in gña p cle. i. de ſbē.
pño niſſo. alſi gñ a eſſet ſurrepticia vt ibi: vñ nō valeret vñ pñt vñ
q in alio caſu loq̄t ibi q bñc. de quo tñ dicā. i. ſ. ſbē. ondū. 2. c.
i. ſ. cur. cō. ſi. ſm Lap. ab. ¶ Glo. iſtā glo. q vñ bñficii qñ pñ
ferat a iure etiā in materia ſtricta includit curata 2 nō curata 2 di
gnitates. 2 ſic vult gl. q in materia ſtricta ius extendat de ſtricta
ſignificatiōe vocabuli ad latā qñ eadē eēt rō in lata ſignificatiōe
q eſt in ſtricta. vide glo. ſitem in cle. an. i. tor. cō. ti. 2 gl. in realā bñ
ficiū. i. cō. lib. de reg. iur. ¶ Cñ ea. ibi not. bñc recita gl. p qñſionē
an iſta bñficiā interis vacent durāte diſpenſatiōe iſti gl. ſol. q nō
¶ Glo. i. in vbo pñtitiōis qñt de qua pñtitiōe loquat. text. dic vt
in ea. ¶ Cñ ſi. gl. qd ſi iſte pñor habear ius ad res nō in re in pñtis
bñficiis. An dūret pñā ſol. dicit archi. q nō pñt p ter. q dicit re
tinere allegat. j. de pben. c. p. in ſi. 2 de pceſ. pben. c. ſi. ſf. de aur. 2.
arg. le. l. qñt muti. 2 q bñc eſt cū effectu bñ. ſf. de v. ſig. l. nomen.
ſ. bñc. Jo. an. ¶ Glo. ſup ver. ſue. recitat p qñēz q p verbū ſue
intelligat pñtū pape: 2 nō dignitas. ¶ Cñ ea. gl. in ſi. no. iſtam
gl. q exiſſe vult q nomen romani pñtiſcis poti⁹ denotet pñonaz
q dignitatem: l; Lap. tēnuerit 3iui in tex. dic vt ibi. An diſſictio
bui⁹ ter. babeat locū in reſeruatōib⁹ d quas facit papa: 2 bñc ar
chi. q ſic vt diſtinguatur an reſeruet collatiō ſue an aplice ſedi.
¶ Quid ſi expimat vtñq; ſedē 2 nomē ſuū. ſol. dicit Jo. an.
q tūc locus eſt ſcōo niſſo. vt ſic videat dignitas cōteplata 3 Jo.
an. ſed dicit Jo. de uno. q meli⁹ dicereſ vt ſpiciat qd pcedit arg.
l. ſi ſeru⁹ ſoſſ. ſf. de ſtip. ſer. cū ibi notariſ. 2. l. nōnūq; ſf. ad treb.
ſm eū. ¶ Glo. in ſiſt materia in. c. qñ abbas. de offi. dele. 2 q bñc
Jo. an. vt poti⁹ attendat dignitas tāq; dignior alle. c. ſup qñmz
ſ. vō de offi. dele. ¶ Poſſet in hac materia diſtingui aut expri
mitur vtñq; alternativē dicēdo ad beneplacitū noſtrū vel aplice
edis: 2 tūc expirat morte cōcedētis. ita vñ ſentire 3iui. de mōre
Lap. in cle. i. de pba. 2 rō pñt eē q in alternatiuis ſufficit alterā
partē ad impleri. vt in regula in alternatiuis. i. de reg. iur. 2 alter
tūte regulariter nō ſunt ordiſ ſed pñſtatiōis vt no. glo. ii. ſ. bñ
offi. delega. cū nō plures. ſufficit ergo q i altero ex his diſpoſitio
poſſit obſeruari. aut vtñq; expiſit copulatiue 2 tūc aut exiſſe
vñ ſit in materia que cōſueuit trāſire ad ſucceſſorē. puta in officio
amerarij penitentiarij maioris q nō expirat p morte pape. vt p; in
cle. ne romani. de elec. ſ. cō. tñ. 2 tunc nō expirat ex quo papa eē
exiſſit nomē dignitatis vt poti⁹ tunc videat cōſideraſſe nomē of
ficii ad quod facit q foro cōpetē. dilecti. 2 quod diri. ſ. poſt Lap.
b. 2 ſic pñt intelligi dictū Jo. an. bñc aut platio ſit in materia q
nō pñt trāſire in ſucceſſorē vel eſt in diſſeris. 2 tunc diſſique
ceſſione gñc. q ſi eēt facta motu ppo cēdētis tūc puto q dura
et eēt poſt. q iſto caſu dñt fieri interpretatio pleniffime in fauore
ius in quē dirigat gratia: vt eſt caſus. j. de prebē. ſi plurib⁹ 2 ſic

facit in ver. 37. et valde grata et similiter soluit. ¶ In ea. ibi. fauor. sic et in his que respiciunt sanctorum libertatis. et sic et soluitur. ff. de ma. vin. l. si pater in prin. vbi si pater in auctoritate filii seruū manumittere quod mortuo patre id ignoras filius manumissus valet l. 3. quo non mutauerat voluntate. Jo. an. ¶ In si. gl. 2. est. d. fm. archiep. cum voluntas a certa psona dependat mortui cui suo esse corpora fr. q. solui corp⁹ sine aia non est hō. vt p. 3. d. i. ii. charitas est. ver. cor. pus ad hoc de offi. deleg. q. si abbas. Jo. an. ¶ S. sup. ver. sed. is colligit notabile sup. ter. et alleg. simile. ¶ S. o. sup. ver. mortui alleg. et cōcor. ¶ S. o. sup. ver. ppetuo. in principi ppetui recitari per cōtrariū q. ista gl. a non daret ppetuo. q. p. mortui impetrātes expirabit glo. sol. exponēdo ter. ¶ In ea. ibi. de hoc. r. q. ii. ppetua. in prima glo. Jo. an. ¶ C. de ex. i. ista glo. q. istud pot. dici ppetuū qd durat ad vitā boīs vide simile glo. j. co. ti. c. fina. ¶ Et ¶ De. col. git notabile sup. ter. de materia remittit. ¶ S. l. q. et d. rōe ter. quare non cōprehēdit bnficia q. non sunt canonice obtēta et assignat rōnē et allegādo simile. ¶ In ea. gl. ibi. dudū. et bnf. facit. ff. de. i. l. legata inuolūter. ii. r. i. vbi ordinatio vel p rogatio vicium confirmat legatum inutile. Jo. an. and.

Sceptum ab. ¶ Glof. prima
summat. 7 sunt
duo dicta principalia. sz ibi si tuo. Et pñā pars
tria facti ponit dictū. 7 rōne reddit ibi: non.
Tertio. determinat vel casu excipit ibi: nisi. Scda
pars decedit casus dubiū rōne inter se se ibi: cū
officiū. ¶ Mor. ar. q inferior: a papa nō pōt vñ
cōmittere in specie vt recipiat renūciationē beneficii 7 alteri cō
ferat q̄ quo i. de offi. l. e. p. e. s. p. b. ibi: bñm. ¶ Tñ Mo. bic ar. q. aliō
est pferre beneficiū aliud ē illud assignare cum ponant bñ vt dñue
sa: tñ qñq; vñm assigno ponit p cōferre. vt est ter. in. c. inter dile
ctos de excess. pla. in fi. 7 eo. ti. graue qñq; idēz est q̄ inuestire. vt
no. 3m. de cōcē. pben. pposuit in glo. i. ¶ Tñ Mo. q. vbi fit mēto
de morte alicui⁹ intelligitur in dubio de naturali 7 nō de ciuili. 7
sic vba q̄ pñt verificari sñm naturalē intellectu: 7 sñm ciuilez vel sñ
ctū poti⁹ debēt intelligi sñm naturalē s. vide 3o. an. in. c. cñ vñs
niēn. de elec. sup. glo. bic fuit. ¶ Tñ Mo. q. surreptitio in beneficiū? vi
ciat ipso iure rescriptū: ita vt executor vt iure illarū litterarū se
nō valeat intronittere. vt. 3. eo. ti. dicitur. ii. ¶ Tñ Mo. q. ipetrās be
nificiū vno mō vacatiōis expressio alio mō vacatiōe obidire nō po
terit. ¶ Tñ Mo. q. in materia stricta non venit nisi tñm id quod
exprimitur 7 cē non expressum censetur om̄ssum. idē in statutis
q̄ sunt stricti iuris. pñ b̄ dicit i. cal. q. determinat qñē q. hñs
pñtē dispēdendi cū nato ex adulterio nō pōt dispēdare cum nato
ex incestu. ¶ Tñ Mo. casū i quo scos impetrās pñt pmo ipetrāti:
alios vide. j. de pben. q. sepe. in glo. fi. 7 iter. induct. pñ filo cu
rie q. h3 q. scribat qñ in adatur pñderi de bñficiis promoti vel
alterius vñtēntis scribitur q. pñrātur cū vocabūt aliter q. p mor
tē. Et ē bona pñsio 3 mortē violētā q̄ coadaptatur etiā huic ca
su: foras enī 7 spiraretur in mortē resignare volēntis. An stare
statuto iurato de non eligēdo plebanum mortuo plebano q. nunc
erat nec accipere aliquem qui non sit in sacerdotio constitutus va
cat plebanatus per renūciationem 7 ipsi eligunt non presbyteri
An sint periuri 3o. de monte. mul. tenuit q. nō p. quo facit iſte
ter. dicit etiam ibi q. statutum capituli factum sine consensu epis
copi non valet: licz postea superueniat consensus epi. pro quo fa
ciunt no. per 3mo. 7 compos. de consu. c. 3. consuetudinis. 3o.
and. per hoc deciditur. q. si statutum est in ecclesia q. mortuo ca
nonico fructus decedentis canonici veniant ad caplin 7 est trāsſa
tus ad aliud beneficium. ex quo translatione vacat canonicatus
caplin nō habebit fructus 7 ita tenet archi. vii. q. i. s. ecce sup. gl.
¶ Quid si impetratur beneficium per mortem tñci vltimi veri
reitoris ipsius ecclesie. 7 dicitur q. decessit tali loco 7 tēpore sub
iungitur vel alio quouis modo. sed non probatur deracinatione p
mortem tñci. sed probatur de vacatione per mortem sui resigna
tionem tempomii 7 de alio loco 7 tempore vel de eodem loco
tempore. nunquid poterit impetrari de tali beneficio promide
ri. 3o. 7 ap. ab. dicit q. consilium vna cū aliis q. nō. qō consilium
impugnati fuit per aliquos propter illud verbum: vel alio quo
uis modo. 7 sic venit ois alius modus. ar. f. de procu. q. ad agēdū
expressio loco 7 temporis sequuntur modum vacationis sit totū
vñm constructum. In contrarium allegatur q. mors ē mod⁹
vacationis etiam non ad unctā persona sine loco 7 tpe vt bi. sz
additio tñci certi loci 7 tps ē determinatio 7 certificatio modi
vacatiōis. f. mortis tñci. sed aliō est determinatio modi vacatiōis
sz mors tñci certo loco 7 tpe. 7 aliō ipse mod⁹ vacationis. f. mor

et Perpetuū
adde cal. p. de
pbo. signi. ber.

f Et alter
 pferat add ol.
 2s. lxxvj. Ber.

¶ Naturalē
and q̄ posul. s.
c. proxi.

h Non pote
rit. adde viden
dū per. āch.
2f. crvj.
i Ex icesu.
adde ro. consi.
ccccxviii.

h^o Fruct^o. ad
v^o vidēdū origi
naliter old. 25.
ccxxxiij. vbi
aliud dictū ha
bebis.
l^o Sempro
nū adde qd vo
luit ro. 25. ccl.

Archivo
Histórico

b¹ p¹ū vsum,
add ro. 25. cccc
gr. Ber.

gC Nō pfit. ad
de late Ale. M.
c. i. lib. vbi po-
nit an restitu-
tio bāniti opet
quo ad bona
alienata medio
tempore.

b^l Roua cō.
adde Bal. 2 fil.
ecclv. iiii. lb.

b

et dērlonem
facere. add. ol.
late 2s. cccxxv.
cū. vi. seq. ber.

¶ Exēptos.
adde qđ voluit
latero. 2s. cccc
xcviii. Ber.

e ¶ Cōsuluisse
adde qđ credo
fuisse pñ. Eld
de q. s. ran epō
possit fruct? va
cātis pñede al
teri assignare.
vide Gal. 2. vj
de pñc. 7 p eo
qđ dicit b. Jo.
qđ p subleclas
ecclīas dz pul
deri indigētie
cathedralis.
adde Fed. pñl.
cccviij. Ber.

Archivo
Histórico

¶ Est certis

c. Disputat.
addevdendū
v. car. p. lxxi.
et ibi vide an
hic iperrate vi
tra dicta sint
nulle vel an
nullande.

ptine qđ no. pro statutis. ¶ Glo. sup. ver. ab aliquo querit de
rōne quare volens impetrare cōtra ep̄m possit petrare extra gl.
¶ Glo. sup. ver. nō audēs q̄rit de exēplo qđ dicat q̄s nō audere
ingredi ciuitatē glo. sol. ¶ In si. glo. idem Altrch. q̄ intelligit hic
ver. ēt si culpa sua hoc ptingat. q̄ magis inspicit inficitia et equi
tas q̄ delinquentis fauor de excep. cū inter alle. ff. d. mino. l. papi
niam⁹ c. uli. r. s. de cōf. p̄be. q̄ dicitur d. 3o. an. ¶ Glo. bene
istud dictū q̄ vbi q̄s nō pōt intrare ciuitatē ēt ex culpa^a sua non
videt ibi posse cōueniri vltitari. vide vt lite non cōf. c. qm. §. i.
¶ Glo. sup. ver. potētia q̄rit q̄re iste casus potētie excludat a r̄la
glosa solu. ¶ In ea. glo. ibi seruauit ad alle. io. mo. c. de fruc. et li
ti. expen. l. i. r. s. de mu. p. c. ii. ioan. an. ¶ Glo. sup. verb. meretur
q̄rit q̄re fuit additū istud vbi merito glo. sol. ¶ Glo. sup. ver. meretur
q̄rit de rōne vltimi casus excepti glo. sol. ¶ Glo. sup. ver. possit q̄

¶ Glo. sup verbo iudici. colligit notabile ex tex. ¶ In fi. glo. et fit esse fieda pbatio. s. de elec. scriptū. s. verū. de pba. ex lris. et no. iiii. q. iiii. itē sepe. r. de offi. deleg. prudentia. in glo. quid fit fin Archie. ¶ Glo. an. ¶ Glo. super verbo saltē querit si impetrās pōt probare aliter q̄ p iuramentū an admittat probatio iuramētalis. gl. sol. q. nō. ¶ In fi. glo. nō. de ista dictione saltē q̄ ex? natu ra est subsidiana. vt valet deficientibus alijs remedijs vltimate recurrat ad illud cui iungit ista dictio saltē^d ¶ Glo. sup verbo propriū colligit notabile sup tex. r. alle. cōcor. dic vt in ea. ¶ Glo. sup ver. in cā recitat p cōtrariū q̄ tex. habeat intra se conditionē. q̄ dicit q̄ iuder nō pcedet. r. tñ vult q̄ absoluat partes r. in expē sis condenet. r. sic vult q̄ pcedat gl. sol. q̄ p̄hibet pcessum in p̄ncipali. ¶ In fi. glo. nō. glo. iuncto tex. q̄ iuder nō dē pcedere in cā q̄ procedit ad absolūendi partes ab instātia iudici r. cōdenat in expēsis. qd̄ nō. pro statutis q̄ prohibēt vt nō pcedat in cā ban nitorum: quia si esset aditus iuder super eius causa: nihilominus² posset procedere ad absolūtionem ab instātia r. cōdemnationē expensay etiā si in statuto sit verbum nullatenus.

[illegible]

d ¶ Saltem.
Salte est etia
dictio diluict
ua. l. si sterilis
s. cu pvedictio
ne. ff. de actio.
emp. r. v. c. si
diliget. d. fo.
cōpe Arch. in
hoc. c. i. c. col.
r. i. si. qdā cō
didit testim.
Et de hac dī
ctioe vīdē bar.
in. l. i. ff. d. iur.
codi. r. no. q.
saltes respicit
tps futurū qñ
pōit clā codi
ci. l. i. tādē i. l.
si ita i. v. l. co. in
pī. s. si. sed qd
li dixit.

an. in. d. c. fi. colligit q̄ rescriptum valeat per illuz text. vbi causa
florentina fuit cōmissa boni. Sed dicit q̄ volens tenere contrariū
responderet q̄ ibi fuit ex certa scientia pape vel q̄ non fuit ex
ptum fm̄ eum. ⁊ ita dicit Soffre. tenere in. q. sua domi. Joan. de
imo. hic dicit q̄ forte posset dici q̄ cū hec decretalis intēdat restri
gere poti⁹ iuratlantica q̄ laxare. ⁊ iura antiqua phiberēt duo
v3 q̄ qs nō trahat vltra duas dietas. Itē q̄ nō trahat extra pro
uincia: vt p3 ex. c. nōnulli. s. co. it. ⁊ ex. d. c. neminē. tñ cū circa istō
fm̄ cū noua iura nil dīspōnat remanent ius antiquū eo casu incor
rectū. at. j. de elec. cū expedit. ⁊ ad. d. c. fi. de iudi. et ad. c. cū olim
de iureiur. respōdet q̄ pcedit de certa sciētia pape vt apparet q̄
expsit cām florentinā cōmittēdo eā bononie ⁊ mutine. ⁊ sic ex cer
ta sciētia cōmissit ar. eius qd nō. glo. s. eo. c. sup litteris. Joā. de
fan. l. d. c. neminē. tenuit opi. sen. hic p̄ suā rationē. ⁊ istā opi. pos
set defendi: q̄ iura ātīqua si bene afficiant loquūtur de iudice or
dinario. vt v3 qs nō trahat reiū extra puincia cū ibi nō sit su⁹ iu
dex. l3 poti⁹ intra puincia cū actor debeat sequi forū rei: nō autē
prohibet q̄ trahat si daref delegat⁹. c̄t puincia ab habētē pote
statē. ⁊ p hoc cessaret fundamentū. s. possitū p Jo. de imo. l3. pri
ma cōtinuat. s. istū ad pcedentē. ¶ Glo. sup. v. recuset recitat p
cōtrariū q̄ actor nō possit recusare iudicē. q̄ ex quo impetrādū
cōsentit in cū nō pōt postea recusare. s. de offi. dele. sup q̄stionū.
Glo. sol. q̄ aut ex noua cū vult recusare ⁊ pōt aut ex antiqua. et
tūc aut āte impetronē vel in ipsa impetronē. ⁊ pōt aut possit
et nō pōt. ¶ In ca. glo. ibi ordinario vide de fo. cōp. si qs cōtra
clericū Jo. an. ¶ Glo. sup. v. traxerit recita p cōtrariū q̄ l3 loc⁹
nō differt nisi p vnā dietā nō tñ poterit eū trahere ibi. cui⁹ dñi in
nuit ter. hoc pbat. j. s. primo. glo. fatef cōtrariū ⁊ ad ter. hic sup
plet. ¶ In fi. gl. senze. dicit q̄ impetrare iudicē vltra vnā dietas
nō est phibitū. dñi re⁹ nō trahat vltra dietā. Et p hoc facit. s.
s. primo ibi possit cōtra p̄dictos cā cōmitti fm̄ et. S3 dicit io. d
fan. hoc nō esse hodieueri pnt no. Jo. an. s. c. nōnulli. l. iiii. gl. q̄
hodie pōderam⁹ locū cōmissionis. ¶ Glo. sup. v. dietā q̄rit de q̄
verbo hic intelligat gl. fol. ¶ In fi. gl. idē arch. io. an. ¶ Glo. sup
verbo remotus q̄rit qd si sit remot⁹: sed modico distātia an possit
conueniri glo. sol. q̄ nō. ¶ In fi. gl. dicit idem archid.

In nullo. Delegatus extra locū cōmissionis nec partes citare nec dē cā cognoscere pōt sine exp̃so partiū cōsensu nec subdelegare locis vel personis alijs q̃ hic exp̃sis. h. v. v. ad. q. s. i. sup. Et primo ponit duo a quib⁹ vnū casum excipit ibi: nisi. Scō alia duo ibi: neq; alibi. Cāso. q. in der. nō debet citare partes extra locū vbi debet de cā cognoscere. Cāso. casum: in quo nō sufficit tacit⁹ cōsensus partiū. C. t. i. so. q. dictio alibi designat locū ⁊ nō psonā. Cāso. q. illa q̃litas q̃ requirit in delegatorē requirit in subdelegato. C. t. i. nota q. dictio⁹ extra denotat interpositionē alibi: interuallū localis q̃nq; tñ potitur p pter. iii. q. vi. dudū. in fi. fm̃ Arc. t. Cāso. optimū tñ q. in p̃rogatione iurisdictionis ⁹ q̃ fit de loco ad locū requirit exp̃s partiū cōsensus ⁊ nō sufficit tacit⁹. ⁊ ita allegat istū text. do. Aug. de perusio i cōsilijs suis cāso. lxxv. quē tex. dicit nō fuisse p alios ponderatū. C. opp. q. iste tex. hic vult q. iudex nō possit cognoscere extra locū vbi cā est cōmissa. sic vñ velle q. semp fit pōderandus loc⁹ cōmissionis. s. hoc est falsum. q. imo d. sufficere q. nō trahat vltra vnā diētā l. cōmissio alibi fuerit facta: vt p3 s. eo. s. cū vero. ver. in his vbi nō curat d. cōmissione dūm nō trahat vltra vnā diētā. vñ pōderat solūmodo tractū ⁊ nō locum cōmissionis lo. dicit Jo. an. q. iste. s. pōt habere locū in dioecesis strictis vt tūc extra locū nō possit cognoscere. vbi autem dioecesis esset diffusa ⁊ ampla tūc nō pōderam⁹ locū cōmissionis: q. l3 d. i. statet ille loc⁹ vltra vnā diētā dūmodo iudex iura eandē dioecē cōferat se ad locū nō distāntē vltra vnā diētā valebit iudiciū. vñ nō curamus latitudinē dioecē. in iudice nec in rōne. nec aliter ppter amplas dioecē. bene poterat puideri. C. ex quib⁹ inferit q. si in casibus exceptuē. s. eo. s. cū vero boni. s. boni. vel in casu. s. cū autē ferrariē. cōtra boni. impetrat iudicē dioecē. florētē distāntē vltra diētā. dūmō ille infra dioecē. illā. ⁊ iura diētā cōferat se et ibi citet partes valebit iudiciū: q. ppter amplas dioecē. nō bene poterat aliter puideri Jo. an. p pmissa dicit hic Jo. d. sancto geor. q. qñ iudex est remot⁹ vltra diētā in lata dioecē. ex quo impetrās est i culpa talē impetrādo dōbebit illi ministrare expēlas futuras i veniēdo ad locū iura diētā a fi. dioecē. rei fm̃ etc. S3 pone q. delegat⁹ datus in ciuitate vel in dioecē. vult iura eandē cognoscere i certa parte inuitis litigatoribus an possit dicit Jo. de sancto geor. q. fit dūmodo lo⁹ sit insignis in quo cognoscit: vt. s. in verbo adiutur. fatec tñ q. tunc nō habebit expēlas a partibus cum nō ex necessitate fed ex mera voluntate ipsius p̃ficatur extra domicilium suū. ⁊ idē dicit si fit datus in loco insigni. ⁊ velit ad ciuitatē venire vel ad aliū locū insignē. etiā si cōmodius posset ibi cognoscere q. in proprio domicilio: q. poterit id facere sed non habebit expēlas cū ex voluntate p̃ficat⁹. scens dicit si datus sit iudex ecclesie ruralis loci nō insignis ⁊ velit venire ad ciuitatem vel ad

aliū locum insignē eiusdē dioce. l3 viciniorē sibi bac partibus ma
gis aptū haberet: q̄ tunc habebit expēlas a partibus nō ppter
necessitatē tunc pficatur extra. nā propter defectum loci ibi co
gnoscere non pōt. facietur tñ q̄ si voloe id faceret omittēdo locū
viciniorē magis aptum in grauamine partiu q̄ posset cōpelli p
superiorē eligere magis aptū fm eū. ¶ Quero quid si impetras
tus fuit delegatus extra locum cōmunem sibi t̄reo propter per
borefcentiā aduersarij sed postea cessauit motus: vnde petit ius
dicem debere procedere in illo cōmuni an possit sol. Jo. an. tenet
q̄ nō per hunc tex. qui dicit vniuersaliter in nullo casui pdictos
rum zc. nisi forte aduersarij expresse cōsentiant. et l3 istud vide
tur durum tñ seruādum est ex quo sic scriptū est. zc. modo dele
gare non posset iste ad aliū locum prout not. j. in fi. huius. s. vnde
de velagat iste coā ordinario loci si non vult agere corā isto dele
gato vel impetret aliud rescriptū. Jo. an. ¶ Quero vltcrius an
c iste tex. habeat locū in executoribus gratiaz: apostolicaz benefi
cialium sol. Archie. dicit hic q̄ non. Itā officium executoris pape
nō est citare s̄ infinuare: imbibere: z̄ exequi. j. c. prior. s. j. de cōces.
preben. c. j. s. c. p̄ter. z. c. si caplo. z. c. si soli. vnde cū iste tex. pro
hibeat citari zc. p3 q̄ nō loquitur de eis. sed de iudicibus causis
causarum quoz est citare z̄ inuitos trahere. s. c. nōnulli. z. c. viles
ctus. ij. de excep. oli. facit q̄ nō. de appel. ex rōne sup fi. prime gl.
videlicet executori a iure non p̄fuit iuris ordinem. vnde videt
mus seruari q̄ vnus executor datur i curia qui statim facit pro
cessum. z̄ alij datur sine distinctione locorum. ¶ Circa personas vo
ipforum bene seruat curia quod in prin. c. dicitur Jo. an. an. Su
per isto dubio reperio doctores hic tractātes z̄ per do. de rota i
antiquis conclusionibus cōclu. cxviii. z̄ in conclusione z. c. et per
Buil. in extrauagan. sedes. Jo. rxiij. super verbo executoris. Et
cludēdo breuiter eorum dicta dīc q̄ quidam sunt executores qui
dantur ad vnum et nudum articulum sine iurisdicōe. et in istis
non h3 locū istud. c. nec quo ad qualitātē personarū nec quo ad
loca hic requirit: ita voluit gl. s. co. c. s. j. super verbo cause. h̄ hic
super verbo vices. et tenet dñi de rota in cōclusione. cxviii. vbi al
legant istā glo. ¶ Quidam sunt executores qui non dantur ad
nudū articulum sine iurisdicōne sed habent admittam iurisdic
tionē vt in beneficialibus. z̄ tunc quidā dantur super gratia pau
perum clericorū contra illos qui erant obligati ad prouidēdum
eis de beneficijs propter ordines illis z̄cessos iuxta formā. c. rela
tum. z. c. cum fm apostoli de preben. z̄ tunc in istis habet locum
istud. c. z̄ quo ad personas z̄ quo ad loca. q̄ isto casu littere pau
perum sunt littere mere iusticie. vt no. gl. in. c. si pauper clericus. j.
de preben. z̄ de. cum ei quē de concessio. preben. ergo isto casu de
bent deputari executores qui deputantur in litteris iusticie. z̄ sic
debet seruare istā decre. conclusio est dominorū de rota i. d. cōclu. cc.
aut isti dantur pro clericis pauperibus sed p̄tra alios q̄ contra
lios qui eos promouerūt. z̄ tūc cū iste littere nō sunt de iusticia s3
debet iudicari gratiose ex quo scribitur cōtra illos qui nō erant
obligati. ideo de eis iudicandū est: sicut de alijs gratiofis s̄ quis
bus dicitur. j. prior. casu. Aut datur in litteris mere gratiofis. z̄
tunc si procedit in forma meri executoris. z̄ sic nō assumendo par
tes iudicis quod potest per notata per Anno. in. c. si de presum. z̄
per glo. in de. j. de offi. deleg. et tunc nō habet locum iste tex. quo
ad loca. vt voluit hic Jo. an. and. post Archie. z̄ tenet domini de
rota dicta conclusione. cc. z̄ vltra hic allegata allegat q̄ executor
non datur principaliter. sed ratio eius venit accessorie ad grām:
vt. j. de offi. dele. si super. ¶ Et iō nō requiritur tanta idoneitas
sicut qñ principaliter super gratia deputatur. nec ita pōderat lo
cus cū trahat aliquē. an autē requiratur qualitas quo ad perso
nā isto casu dic vt. j. in casu proximo. Aut ipe pedit in forma i
udicis. z̄ tunc si ad hoc artabatur ex forma cōmissionis ad sic proce
dendū q̄ qñ iudō si pōt sumi ex no. p. In. i. d. c. dudū. ¶ Et credo q̄
iste tex. debeat in eis obseruari cū habeat partes citare et iudi
cialiter pcedere q̄ facere non potest cōtra formas huius iuris.
aut non artabatur ex forma mandati vel voluntarie sic fecit assu
mendo partes iudicis: quod etia potuit per no. in. d. c. dudū
Et isto casu Buil. d. mōtelan. in. d. c. extrauagan. sedes tenet q̄
iste tex. non habeat locū. nec quo ad personas nec quo ad loca.
Ratio q̄ cū iste sint accessorie dati ad grātiā erequendam. si istā
cognitionē interponant ex sua voluntate non habeat locum iste
tex. vt sic id q̄ sibi nō liceret si principaliter daretur iudex: sit si
bi licitum per banc viā accessoria sicut in simili videmus q̄ bene
ficia plura curata principaliter sunt p̄hibita retineri z̄ nō acces
sorie. j. de preben. sup eo. vt sic potius inspicitur q̄ principal
ter non sunt dati. ad hoc licet accessorie hoc faciant cum poti⁹ de
beamus attendere naturā principalis q̄ accessorie: vt in regula
accessorium. j. de reg. iur. ¶ Nō obstat iste tex. qui loquit qñ de
putatio fit principaliter super iurisdicōne ministrāda s3 illi ve
niant accessorie ad grātiā erequendā q̄ nō reperitur a iure p̄hi
bitū z̄ ita etiā concludit dñi de rota in dicta concl. cc. z̄ ita dicit
ibi fuisse ex equitate pronuntiū vt processus qui erat factus su
per vna gratia accessorie videlicet in persona executoris non concur

c. C. B. rarum.
add. Old. 25.
ccxcv. d. card.
cōsi. lxiiiij. B.

d. **S**oma
iudicij. An au
tem si erant
tunc incipit assu
mere ptes iuz
dicis ceseatur
italiter semper
ita pcedere.
vide. d. fely. i.
c. cu er officij.
de pscript. col.
r. p. p. qua ra
tionem.
Additio.
e. **P**artes
iudicis. an au
tem mixte re
cutor heat co
gnitione ecce
prisonus. vide
d. fely. in. c.
de cetero i pti
cipio. de re iu
in fin. quam
conclusio.
Additio.

rerent qualitates hic requirite, nec ob. dicunt ipsi qd cācellaria feruat istam decretalem quo ad psonas, qd nō tñ ppter hoc sequit qd si cācellaria de facto daret aliū qm valeat gesta p eū: q multa pibent fieri q tñ facta tenet vt no. de regula. Ad aplicam z est ter. j. de cogn. i. p. i. c. ij. **¶** Itē nec filius cācellarie bz qd si dant tur executores nō habētes qualitates hic requirite qd factū sit nullū: qz l3 hic apponit illa pena bic nō est extendenda ad aliū casū qd hic exp̄sum cū pene sint mōliēde. de peni. di. j. pene f3 do. de rota. Et p ista parte facit qd ex quo executor volūtariē assumptus partes iudicis nō fuit in culpa impetrās talē petēdo ex quo non artabat ad hoc. **¶** Credere tñ qd ex quo executor vult assumere ptes iudicis vel ipse deberet subdelegare in loco vicino p vnā dicit tūel ibi cōmittere ne fatiget ptes. z hoc p ter. hic qui pibet citationē fieri ad locū remotū vltra vnā dictā. **¶** Nec obstat si diceret qd nō pōt cognoscere vel delegare extra locū sibi cōmissum: vt hic vult ter. qd fateor in illo qd pncipaliter daf: vt iudex: f3 qz isto casu iste nō datur vt iudex: f3 vt minister, et executor mer. **¶** Ex quo habuit pncipiū validū poterit cōmittere extra locū sibi cōmissum ad hoc vt releuet partes a laboribz z expensis: nā qd nō pōt cognoscere in loco vt deputat: est delegat: dz eligere aliū locū partibz idoneū z securū vt dicit ter. j. de offi. dele. statum. **¶** Quero vltimō an de cōsensu partū possit cā cōmitti p delegatū in alio loco qd fuerit cā sibi delegata z alijs psonis qd hic exp̄s se. fo. Jo. an. dicit qd nō. z istd pbat ter. hic p istd vte verbū quod libet. **¶** Itē qd nō voluit qd cōsensu partū operet nisi quo ad duos casus supra proximos: vñ ex hoc sequit vñ mirabile qd de cōsensu partū pōt ipse extra locū cognoscere sed nō subdelegare. Jo. an. per hoc dicit hic Lap. ab. rñdiffe. Federico de senis qd de cōsensu partū nō pōt cā cōmitti in loco minus: insigni etiā si ibi sit copia peritor. qz. f. sancimus requirit copulatiue duo. f. vt loc: sit insignis z qd copia peritor: haberi possit: ergo alterū nō sufficeret nec cōsensu partū pōt operari nisi in casibus hic exp̄ssis et istud est tutū dicere aliud nō propter decretū hic positum in fi. fm Lap. abb. z idē tenet Jo. an. in addi. Specul. t. j. s. excipit po test ver. item quod nō est cōstitutus. **¶** Glo. super verbo predictorum querit de intellectu. ter. dicit vt in ea. **¶** Glo. super verbo deputat: recitat p contrariū qd immo possit citare partes in alio loco qd vbi fuit deputatus si cōferat se ad locum nō remotum vltra vnā dictam vt not. s. de rescrip. olim. glo. soluit qd cōtrarium procedit de iure antiquo sed hodie fecit p hunc ter. **¶** In fin. glo. no. ex: ista glo. qd hodie requiritur duo ad hoc vt delegat: possit citare: videlicet qd non erat locus vbi facta est cōmissio. Secōdo qd locus nō distet vltra dictā. Et tertiū addit. Jo. and. qd locus sit insignis: vt. s. ver. nec audiatur. Sed querit Jo. and. qd si sit locus vbi hec tria nō concurrunt nec possit adiri ordinarius puta qd ab eo est appellatum quid fiet: tūc solutio dicit qd recurrendum est ad papaz qui prouidebit hoc exp̄sso in rescripto cū supra in ipse habeat iudicare de concess. prebē. proposuit. Itē no. ex: glo. qd delegatus datus in loco distāte vltra dictā nō potest se cōferre ad locū uon distāte quod dicit verum Jo. an. nisi ille qui se vult cōferre ad locū non distāte. hoc tñ facit et non mutata dioeci in qua fuit datus: qz tunc bene posset se cōferre ad locū non distāte vt fuit dictū super ter. **¶** Glo. super verbo citat recita p duas questiones. primo an citatus a tali iudice debeat pparare. z soluit qd nō. Secōdo si iste procedat an valeat processus z tenet qd nō. denū gl. super materia citationis remittit vbi de ea tractat. In ea. gl. ibi nō tenet idē Arch. Et no. gl. qd vbi in statutis interdicitur ptās citādi cū decreto citatus nō tenet cōparere allegatarus pnuilegiū suū. **¶** Glo. super verbo exp̄ssus recita p duas questiones v3 an sufficiat tacitus cōsensu z an sufficiat alteri par: tis tñ. Et vtroqz casu soluit gl. qd nō. In fi. gl. idē Arch. qui tenet cū Bernardo z host. qd partes inuito iudice nō pōt cōsentire vt ad aliū locū citetur p quibus facit. ff. de iudi. l. ij. s. f3 z iudex. tñ si iudex citet cōsentire videtur. lxxv. di. cū adrianus de trans. ex lictis Jo. an. Et no. ista gl. qd p processum iudicis factū partibus tacitis qn iudex funditus caret iurisdictione nō facit se iudicē cōpetentē ex illa tacita pronuntiatione qd surgit p processum ad vltiora vide gl. s. e. dispēdia. z. c. cū in multis. **¶** Glo. super verbo designatis. in prin. querit de intellectu littere z p ter. infert declaratam opi. Bernar. subdens an istud habeat locū in ordinarijs z de hoc remittit. **¶** Glo. super verbo vices recitat per contrariū qd immo possit delegari alijs qd personis b exp̄ssis vt no. gl. s. in. f. j. gl. sol. qd istud verbum vices tollit contrarium dicit vt in ea. **¶** Glo. super verbo.

Insuper Delegatus nihil debet a partibus recipere nisi esculenti z poculentū libere oblatum paucis cōsumpturum diebus vel moderatas exp̄sas si nō sunt pauperes qñ pro necessitate vel vtilitate nō maliciose extra domiciliū pergeret: hoc dicit. Et ista scōa pars principalis vt dicit gl. j. pōt ista pars subdiuidi. qz primo ponit regulā pmissa ratione a qua duos casus excipit. prima ibi: nisi. secūda ibi: vel nisi

si. Et scōo casui excepto quattuor modificatiōes subiicit ibi: pui furus. Jo. an. **¶** Glo. qd iudex debet gratis z nō per pecuniā iudicare. vide de vi. z bone. cleri. c. cū ab omni. **¶** Glo. qd ex parum munere quod cōsistit in comestibilibus nō psumitur iudex corru pi in iusticia administrāda ad hoc de sumo. z si questioes. **¶** Glo. qd delegatus nō tenetur exire domiciliū propriū exp̄s per exp̄s p causa sibi cōmissa. **¶** Glo. qd vbi occurrit aliqua exp̄sa fienda in iudicio que principaliter concernat vtilitatē vtriusqz partis que libet pars debet conferre equaliter. **¶** Glo. ter. declarantē quid sit occasio qd occasio est illa que in veritate facti est falsa. sed extra apparet colorate iusta. vide Jo. an. de ma. z obe. c. solite. **¶** Glo. qd pauperes excusati ab onere exp̄sar. **¶** Quero an hoc quod hic dicit. z. j. in tribus. s. se. habeat locū in cōseruatoribus de quibz j. d. offi. dele. c. j. fin. fo. dicit qd sic vt pz i. d. c. fi. et. circa munera. Et ad intellectū huius. s. remittit. Jo. an. and. ad no. per se de sumo. z si questiones. **¶** Quid sit poculentū z esculenti. fo. dicit quod illud quod est potabile z comestibile z quod possit consumi paucis diebus: vt dicit hic ter. Jo. and. **¶** Quero an intelligatur ter. de comestibilibus quo ad personā iudicis tñ so. dicit qd non. cum ter. hic loquat impersonaliter. vnde nō debet restringi tñ ad illa que cōcernerent nefum vel potū iudicis. vtpota si esset religiosus nō comedens carnes z mittitur sibi perdices vel pone qd mittatur sibi annona pro equo vel fenū z similia. his em casibus licitū esset sibi recipere. Et pōdera ter. qd etiā talia nō l3 delegato petere per hunc ter. qui dicit mera liberalitate. vnde liberalitas offerentis tollit omnē suspicionem. xviij. di. de culogis. sic etiā. i. q. j. placuit cū si. Itē etiā nō faceret cōtra hāc constitutionē. l3 nō consumeret talia in paucis diebus. qz ter. hic dicit qd possit consumi non aut requirit consumptionē actualē Jo. an. **¶** Quero qñ dicitur vtilitas vel necessitas cause exp̄scere iudicē p̄ficisci. fo. vtilitas est qñ deberet fieri examinatio testū extra locū. facit. ij. q. ij. c. fi. ver. indices de fideius. constitutus. z quod no. iij. q. vi. c. nemine. in. i. glo. **¶** Necessitas aut qñ res sup qua debet pronunciar: est subiecta oculis iudicis: vt quia agitur de cōmissi rei de p̄scri. qz iudicāte. ff. finij regundoz. l. i. in reptione in fi. cum si. Jo. an. **¶** Quid si partes sunt pauperes notabiliter an possit iudex recipere exp̄sas etiā ab offerentibus so. dicit Arch. qd nō. ad qd allegat. i. q. ij. placuit. C. de salga. hospi. nō prebē. l. j. li. xij. Jo. an. Ego credere qd iudex nō deberet tūc recipere f3 si reciter nō credo qd faceret ptra istā constitutionē q tñ pibet exactio nē. z. c. placuit allegatū p Arch. loquitur etiā de exactione. **¶** Glo. j. pōt cōtinnationē huius. s. ad superiora. **¶** Glo. sup ver. gras tū qrit de rōne ter. z iustificat ter. **¶** Glo. sup ver. iudiciū. qrit quid cōprehendat hic appellatione iudiciū glo. soluit z vide glo. in. s. p̄teia. insti. quibz nō est pmissa. face. testa. sup ver. iudiciū. In ea. gl. ibi in iudiciis ibi sup. i. glo. ponunt. xv. significatores huius nois quas ponit Jo. mo. j. de iudiciis sup rubrica Jo. an. and. Et no. ex ista gl. qd appellatione iudiciū cōprehendit etiā finia diffinitiva. vide Jm. in. c. de causis de offi. dele. **¶** Glo. sup ver. nullū recita p questionem an sit licitū iudici recipere aliq seruitiū gl. sol. qd nō ppter vte negatiuū. **¶** Glo. sup ver. nisi recita post qstionē an i rebz minimis possit recipere iudex aliud ab esculenti. glo. fo. qd nō. **¶** Glo. sup ver. mera declarat ter. **¶** Glo. sup pau cis recita p questionē in quor diebus psumendū sit qd iudici licitū est recipere. gl. sol. in fi. gl. host. in. c. z si qñes hic allegato intellexit de triduo Jo. an. **¶** Glo. sup ver. cōsumi qrit quare sit pmissum iudici recipere esculēta bic pmissa assignat duplicē rōnē **¶** In ea. gl. ibi lucra. **¶** Glo. nota qd appellatione lucroz nō cōprehenduntur eremia qd nota p statutis in quibz disponit qd pro lucris soluaf certa gabella qz in talibus statutis nō includerentur eremia. vide simile gl. x. q. iij. nō l3. **¶** Glo. sup ver. ppter cām in prin. exponit ter. z deinde qrit de scholari exilēti i studio an debeat habere exp̄sas si datur delegat: z soluit qd nō p hunc text. **¶** In fi. gl. idē Arch. z de hoc in Speculatore de salario. s. j. v. quid si alicui Jo. an. **¶** Glo. sup v. moderatas qrit q exp̄se debeāt dari huic delegato z so. Et in ver. nec credo qrit an exp̄se debeāt deduci qd fuisse domi factū soluit qd nō l3 alij. **¶** In ea. glo. ibi alij. contra. Jo. mo. f3 opi. glo. hic tenet sen. et allegat rationē diuersitatis inter victorē z iudicē: qz victor cōtendit p iure suo. sed iste delegat: p iure alieno z in ordinario secus dz qz ille habet salariū vt pz in. s. illud tñ fm eū. z dicit Jo. de fan. qd p dicto glo. hic qd delegatus non deducat exp̄sas quas domi facturus est facit iste textus. ibi occasione propter habendas exp̄sas p̄ficiscendi extra domiciliū non assumat z. Ad quid em hanc occasionem assumeret si deberr fieri hec deductio fm cum. **¶** In ea. glo. in ver. z no. hic glo. querit an delegatus habēs beneficium debeat exp̄sas habere cū p̄ficiscitur z tenet qd sic per hunc ter. l3 host. aliter dixerit. **¶** In ea. glo. ibi vnde dico idem sen. dices qd optime probat iste ter. qd vult habeat exp̄sas iudicis stincte cū p̄ficiscunt z tñ p̄supponit qd sint officia vt pz i. pn. text. fm eū. **¶** In ea. glo. ibi z in istis glo. qrit an veniant alie expense qd victus

a **¶** Priuilegia pauperis de multis fauoribus pauperis et de pauperis z an pauperis sitis vid. d. fely. in. c. si qd si. co. d. glo. fi. de testi. Additio.

q victus gl. sol. qd sic. **¶** In ea. gl. ibi z similia. z de hoc in Spe. de salario. in prin. vbi etiā no. Quid si equus ppter casum moriat vel ipse capa spoliē vel ppter infirmitates familia plus in loco morat. sed dicit Jo. an. qd qd ibi dicat dāna non resartit tur sed solum exp̄se intrinsece per hūc. s. z de iniurijs in nostra Jo. an. **¶** In ea. glo. in d. qd dicemus gl. querit an delegatus ordinariū debeat habere exp̄sas soluit distinguēdo an delegat: sit ad vniuersitatē causariū an ad vnicā tñ z scōo casu an ex maleficio vel nō. **¶** In ea. gl. ibi fm Jmno. z aptius Ain. in. d. c. cum ab omni. z de hoc in Spe. de salario. s. j. v. porro. Jo. an. Et no. ex ista glo. qd delegatus ad vniuersitatē causariū equiparat ordinario. vide glo. de accu. qualr. i. **¶** In ea. gl. in d. sed an pene hic gl. querit an pene hic posite habeat locū in delegato ordinarij in his delinquētes gl. inclināt in partē qd nō. **¶** Glo. sup vbo recipe querit qd si iudici sponte offerunt exp̄se an liceat recipe gl. sol. qd non. **¶** In fi. gl. be. glo. loquit qñ iudiciū pēdet. Sed vidi obitari an finito iudicio possit recipe iudex aliqd sibi sponte oblatum mera liberalitate ptis p qua fuit lata finia. **¶** Et puto qd cessante fraude licite recipiat: qz cā phibitionis huius iuris. tūc cessat qd fuit vt iudiciū pure z sine corruptione iudicis pcedat. vñ cessante cā corruptionis ex quo p̄ficiatū est dz cessare dispō le gis de appella. cū cessante. z hoc etiā inuit ter. hic qui dicit quali ter cūqz ad excludendū quēcūqz modū numerū: f3 nō dicit. quā docūqz. z sic vñ voluiff includere nisi tps quo durat iudiciū. z p hoc fact qd no. gl. in vbo remissione. j. c. s. fi. qd z ibi vide oino. **¶** Glo. sup verbo qualiter cūqz recita per Jmno qd imo sit licitū delegato recipe sportulas in aut. d. in. s. ne autē. col. vi. gl. soluit cōtrariū pcedere de iure ciuili. **¶** In fi. gl. ad hoc qd no. Jmno. de mu. pe. c. i. Archi. remittit ad no. r. i. q. i. si qz cū clerico Jo. an. **¶** Glo. sup vbo qd ab alia ponit qd imo plus soluit vna pars qd alia vt pz. j. de iudi. mulieres z si agat de negocio cōi gl. soluit qd illud loquit in teste istud in iudice z p hoc infert ad solutionē aliterius qñes qñ iudex pducit in teste. **¶** Itē querit qd si vna ps est paup altera nō qd soluet dicet gl. **¶** In ea. gl. ibi mulieres. Idem hic Archi. tñ fateor per ter. qui hic sequit qd alis non cū ppter cām p̄ficiscit cōiter habebit exp̄sas etiam si soluz ab altera partū fuerit impetratū dices in hoc approbati opi. host. reprobata opi. Bar. que notat in cap. presenti qd hodie nō habemus. Et de hoc in Spe. de salario post principij. sed istud nō procederet quādo impetrās distās vltra dictā venit ad partem dioecesis sue que est intra dictā vt dicit. s. in. s. in nullo. qd tunc pcurat ipe trans. vt no. s. eo. nōnulli. in. iij. glo. z de exco. oliz in. i. glo. Jo. an. **¶** In ea. gl. ibi idē dico intelligi gl. qd pauper isto casu nihil soluet. sed alia pars abūdāns non tñ soluet totū sed illā partem alia ministrabit iudex z ppter hoc dicit Archi. j. in. s. assessores qd si altera pars est impotēs ad soluendū assessor vel iudex partē illius soluet de p̄prio vel si non bz bene remittet negociū ad superiorē excusando. s. eo. si qñ Jo. an. **¶** Glo. super verbo vtilitas colligit notabile: allegat pcor. **¶** Glo. super verbo paupes colligit qd paupertas nō est de genere maloz z deinde ponit quattuor priuilegia pauperis. in fi. gl. sup priuilegijs z in cōmodis pauperatis remittit Archi. ad no. p se. r. i. q. iij. pauper. Jo. an.

Assessorem. Delegatus nisi indigeat non assumit non suspectū partibus assumere euz moderato salario a partibz soluēdo. h. d. Et ponit duo dicta scdm ibi: si autē. **¶** Glo. qd iura disponūt super eo qd nō sit sepe sed quandoqz. **¶** Glo. qd l3 iudex delegatus nō sit sufficiens ppter hoc non pōt recusari. sed daf ei assessor de quo. s. eo. c. in prin. **¶** Glo. arg. qd si iudex assumit cōsultorē in casu quo nō egeat dz sibi puidere d suo. **¶** Glo. qd assessor suspectus alteri ex partibz litigatibz pōt recusari. **¶** Quid sit assessor dicit ille quē iudex sibi associat z sibi in causē cognitione assideat z eū recte ad decidēdā cām instruat f3 Lap. d quo in Spe. de assessore in prin. **¶** Quid si sunt duo cōiudices delegati quoz vnus idiget: assessor alter nō an sit locus assumptioni. ni. fo. Jo. an. t3 qd sic per ter. qui loquitur primo in plurali postea in singulari. **¶** Querit Archi. an p̄telatus qui assumit assessorē in casu quo nō eget possit sibi puidere de redditibus ecclesie. soluit qd nō. z hoc plure psequit tractās an clerici faciāt fructus beneficiorz suos. de quo. j. de offi. ordi. presenti z ibi ponet qd hic no. z ad ca. peruenit de fideius. qd videt contra priuilegiū dictū dicit illud fuisse ibi de spālī in dato pape. alis fructus qui sunt esuriētiū. xlvij. dis. sicut in ea. adiudicari nō debuissent f3 loquitur de redditibus qui nō proueniebāt ab ecclesia. z vide notata. j. de prebē. de multa v. bis quoz fm euz ad istud pcor. xij. q. ii. statuimus in fi. z. c. se. z. c. diaconi. z. s. de appella. reprehēbilibus. z de sen. excō. ea noscit Jo. an. dicit hic zenze. qd contra opi. Archi. t3 hosti. de prebē. de multa qd opi. p̄uat de facto. z p eo facit. s. de peculio cleri. c. qd usufructuario cōparatur qui facit fructus suos. z facit optime qd no. xij. q. ii. duo. sed dicit ipse qd de rigore iuris vtrior: est opi. Archi. dicit Jo. de fan. qd istud dependet a dubio an

clericus faciat fructus beneficij suos. Et tenēdo opi. Archidia. **¶** Sollet responderi ad ca. peruenit qd ibi debita erat contracta intuitu ecclesie. ergo non mirū si de redditibus ecclesie satisfiat fm euz. z istud examinao in. d. c. presenti. j. de offi. ordi. vbi melius cadit. **¶** Quero an delegatus inuitis partibus possit assumere assessorē. Solutio dicit qd sic. de hoc. s. de offi. delega. c. super questionū. s. verū in glo. fi. z hic per Archi. Jo. an. **¶** Sed an id qd dicitur hic in delegato habeat locū in ordinario: dicit vt no. de vi. z bone. cleri. cum ab omni⁹ sup glo. assessor. Jo. an. z ibi addit post Jo. de montemurlo qd nō in cā matrimoniali: qd nō dz igno rare canones maxime in causis matrimonialibz de p̄lan. z affi. c. j. dicit vt ibi. **¶** Quero an possit laycus esse assessor clerici. fo. hosti. t3 qd sic. ar. de arbi. dilecti. z. c. p tuas. z de iudi. c. ij. z qd nullo iure canonico hoc pibet z istud edictū est prohibitoriū. vnde admittunt libertini eruditi. C. de postu. l. ij. fm hosti. de arbi. c. contingit. cum si cuius dictū tenet Archi. xvi. q. i. plures sup gl. per arbitriū. **¶** Glo. j. recita per cōtrarium qd lex debeat dispōnere de eo qd sepius fit: nō autē qñqz. ff. de legibus. l. naz ad ea. glo. remittit pro solutione. In fi. glo. dicit qd l3 fieri debeat lex de eo qd sepe fit tamē aliquādo fit de eo qd fit quandoqz vt hic. **¶** Glo. super verbo fraudulēter querit qñ dicat fraudulēter facere. glo. exēpli ficat quā no. **¶** Glo. super verbo indigeat querit qñ dicat indigere. **¶** Glo. super verbo relinquat. querit gl. si iudex dicit se indigere etiā si est doctor peritus an pars pōt p̄tradicere. gl. sol. qd non. In fi. glo. hosti. bene ista gl. qd vbi aliqd relinquit p̄ficiet alicuius nō pōt sibi in dubiū refricari de eo qd dicit. Sed do. j. de anc. dicit qd contrariū t3 glo. in cle. j. de iurepa. vbi glo. dicit qd imo tali casu pōt refricari in dubiū corā superiore de illo qd relinquit p̄ficiet alicuius. z illa glo. t3. Sed dicit do. Jo. de imo. qd illa gl. nō dz dicit qd ista glo. dz intelligi qd p viā iusticie. puta appellationis vel simili nō pōt questio refricari. sed si velit implorare misericordiam ter officij iudicis superioris: vt erronea p̄ficientia nō noceat parti. tunc bene pōt vt ibi. z facit qd no. j. de iura. calū. c. ij. s. fi. **¶** Itē vult illa glo. qd iudex in tali casu nō teneat deferre appellatōne que interponitur: tñ superior bene poterit emēdare qd ille male fecit fm eū z bene. **¶** Glo. ex bis qd multoties fuit mibi allegata ista glo. qd non poterat cōpellere executorem testamēti cui testator imposuerat vt distribuere eius bona fm suā p̄ficietā vt redderet rōnē distributioni: qz dicebat qd ista glo. volebat qd in tali casu glo. nō poterat refricari cōtra id qd dicebat se fecisse. ego allegauit glo. illius cle. j. qd imo poterat videre rōnes an fecerit vel nō z etiā an male excedēdo verūsimiliter volūtate testatoris vel p̄ficientiaz viri boni rōne saltē naturali bene informatā. z sic pluries seruauit illa. **¶** Glo. super verbo alioquin exponit ter. **¶** Glo. super verbo suspectus colligit ex ter. practica que seruaf in iudiciis vbi dantur suspecti. In fi. glo. z ex isto ter. pz qd assessor qui non est de suspectis pōt assumi. l3 nō sit de cōfidentibus in quos forte partes non conueniūt. Jo. an. **¶** Glo. super verbo cōpetētī salario. querit an licitū sit dari salariū assessor z an ipse licite recipiat z qualiter taretur dicit vt in glo. In fi. gl. de hoc in Spe. de assessore. s. salariū. z ibi habetur qd si duo assessores sunt discordantes assumunt tertius. z ibi t3 qd illi duo tenentur salariū cōmunicare tertio Jo. and. **¶** Glo. istud dictus qd de facto quotidie potest contingere. glo. super verbo cōmuniter. in prin. querit quare cōmuniter partes prouident assessor z an debeat habere salariū si delegatus moritur vel partes concordent z dicit qd sic. In ead. glo. ibi. s. s. p̄prio. z habet locum qd hic dicitur etiam si vna pars tantum petat assessorē: vt in Specu. de assessore. s. salariū. in prin. ibi concordantur de hoc in Specu. de sala. s. i. in fin. Jo. an. and. Et no. bene istam glo. que vult exp̄sse qd salaria que dantur ratione alicuius officij: nihilominus statim tempore dari debeant dato qd superueniat mōis ita vt seruare ex toto non possit de hoc de offi. vica. c. ad hec.

Notarium vero. Delegat: tacare dz salariū notariuz nec participare dz cum ipsis vel assessoribus in salario. h. d. primo mandat salariū moderari. **¶** Secūdo prohibet iudicem in lucris participare. **¶** Glo. qd de eodez actu plures possunt esse notarij rogati. vide ter. z glo. in cle. romani de iureiu. **¶** Glo. qd delegatus partium dz assumere sibi notarios qui conscribant acta iudicij seu negocij ad hoc de pba. qm ptra fallam. **¶** Glo. qd ad officij iudicis spectat determinare salaria que datur exercētibus aliqz ministeriū in causa. **¶** Glo. prohibet iudici participare salaria cum ministris cause qd no. qd nō vñ licitū auditoribus rote participare lucrū cū notarijs in salario. sed ipsi possent se defendere ab isto text. qui loquitur in delegatis z ipsi sunt ordinarij sed defensio eoz non pdesert: qz exp̄se iurant nō participare cū illis. **¶** Quero an iudex possit sibi assumere notariū suspectū a partibus. fo. dicit qd non sicut dicitur est supra de assessore. in. s. assessores s. p̄prio. fm zenze. **¶** Quero an sint limitata salaria officialium curie. dicit Jo. an. qd sic vt pz in extraua. Jo. xij. que incipit cū

b **¶** Cum ab omni. adde vt dēdū Archi. p̄i. cxxij. B.

c **¶** Sollicitudo adde ro. cons. xxvij. z. ceter. z cccxliij.

d **¶** Suspectus cū. adde p̄. de anch. cōf. cccxliij.

ad sacrosan. vbi taxant salaria scribentiu registratui abbreviatui
litteras apostolicas beneficiales ⁊ cotrafactes puniuntur ⁊ qd
dicitur hic de iudice qd refrenet notarios sic quandoq notarii cor
rigunt iudices vt in cle. volentes. s. notarii de hereti. Jo. an. ⁊ si.
querit de tribus ad qd regat notarii iudici qualr vocet. ⁊ an iu
dex ecclesiasticus puniat notarium priuado euz officio suo dic vt in
glo. ⁊ si. q. iit. an iudex plures notarios possit assumere. ⁊ si.
super verbo metas querit qd crime incurrit notarius auferedo
vltra debitu. ⁊ si. sup vbo officiu. querit an taxatio scripture
spectat semp ad delegatu. glo. distinguit inter scriptura iudicia
lem ⁊ extra iudicialē ⁊ in iudiciali ofedit qualiter debeat fieri ta
ratio ⁊ qualiter in extra iudiciali. ¶ In fi. glo. no. ista gl. que est
maistra in materia taxationis salarii notariomm.

Siquid autem. Delegatus recipiens aliquid ꝑ prohibitionē huius capituli tenet restituere. nō obstat dantis remissione. b. d. prima. punit. secūda penā aggrauat ibi. nulla. ¶ Mo. primo ꝑ recipies aliquid cōtra iuris prohibitionē est obligatus restituere ad hoc. j. de elec. q. sepe de inu. ecclē. q. pleriq. ꝑ ibi ꝑ. ¶ Mo. q. in male de tento ꝑ prohibitionē iuris nō ꝑdest ꝑtis remissio q. lex hoc exprimit ad idē. j. de cē. exigit a ꝑio. ergo vñ q. si lex nō ꝑhibet remissionē q. ꝑer illā q. liberat a restitutione qd est notandū. Quia facit ad dubiū an vsurarius ꝑsit remissio vsurari de quo ꝑ. Jo. an. j. de vsuris q. q. ꝑ. ꝑ. in regula peccatū de reg. iur. j. e. li. ¶ Oppō. q. iste ver. sup̄fluat ꝑ illud qd ꝑtestatus fuit papa. s. in ꝑhemio. nam sufficiebat decretū positū hic in fi. text. vbi annullant facta ꝑ istā ꝑstitutionē. fo. dicit ꝑ. mo nō sufficiebat. decretū enī annullat illa que sunt gesta ꝑ istā ꝑstitutionē prout ꝑstitit in iuris effectū nō autē infert penā in his que ꝑstitit in facto. cum autē recipere pecuniā ꝑstitit in facto. ideo fuit necessaria prohibitio istꝑ. ꝑ. ꝑ eius pena. simile: qd nō. in cle. de here. ꝑ. i. in glo. ꝑ. Jo. an. g. sup̄ verbo receperit querit de qua receptione intelligat iste text. ¶ In fi. glo. idē si exit sine cā domiciliū ꝑ recipit expēsas vel recipit a pauperibus senze. gl. sup̄ vñ remissione in ꝑrin. alle. ꝑcor. deinde op. vñ q. si pars sibi remittit nō tenet restituere: q. dñs ꝑt libere trāsferre in aliā rem suā. i. q. i. eos. vbi de hoc ꝑ. infir. de re. diu. ꝑ. ꝑ traditionē. glo. soluit ꝑ ꝑia ꝑcedit regulariter: sed iſte et vnus casus exceptus ab illa regula. ¶ In ea. gl. ibi erigit ad idē cle. nolentes. ꝑ. si fecus de here. Jo. an. ¶ In ea. gl. in vñ. quid sit. hic gl. q. ꝑ. si iudex restituit ꝑ pars sibi ꝑstea donat an sit licitū recipere gl. tenet q. sic ꝑ assignat duplicē rōnē diuersitatis ꝑ vñū simile limitat tñ hoc glo. nisi fiat in fraudē. ꝑo.

Proferendo. Delegatus nō d̄ vocare testes nisi
qñ status eāe hoc requir̄ pducens
illis administrare d̄ expēas in veniēdo stando ⁊ redēdo. b. d.
prima cā p̄missa p̄hibet indifferētē testes vocari. scāa eis pui
det in expēis ibi: sed nec. C. Mo. p̄io q̄ iudex d̄, puidere ne par
tes litigātes inferāt grauiamā vocatis ad iudiciū. C. Mo. q̄ te
stis nō d̄ spōte se ingerere testimonio: sed d̄ expectare vocatio
nem fieri per iudicē. C. An autē testimoniiū se spōte offerētis va
leat vide doc. de testi. in integ. ex litteris. C. Mo. q̄ testis nō d̄ a
principio iudiciū vocari ad cām. sed demū tēpore quo requiritur
probatio. C. Mo. q̄ vbi debēt fieri expense alicui absenti habenti
mandatū vt ad locū veniat expēse intelligit̄ur in veniēdo stādo
⁊ redēdo qd̄ notandū est ppter ea que tūgāt̄ur in. l. propter an
dum. §. si nautē alterutra. C. de iudi. ⁊ ibi docto. cōiter tangunt.
C. Mo. arg. pro ⁊ tra. q̄ dispositio que p̄cedit vt quis ad locū
veniat nō includit vt in loco stare possit vl̄ inde recedere q̄ non
includat pbat. tex. qui ista exp̄ssit. qd̄o v̄l q̄ si non exp̄ssisset nō
includisset. q̄ autē includat pbat: q̄ ex quo d̄ quis ministrare
expensas testi veniētis iste tex. v̄l declarare q̄ intelligat̄ de venien
do stando ⁊ redēdo. C. Hec sunt notanda p̄ istis saluis condu
ctis q̄ si fuit vt quis veniat ad locū an includat vt stare ⁊ redire
possit sub illo saluo p̄ducto si aliter non exprimat̄ ⁊ vide ad hoc
tex. in. c. si. de treu. ⁊ pace. glo. super verbo testimonio querit an
testes sint cōpellendi pro ferēdo testimonio glo. sup. verbo p̄ditio
querit qñ dicat̄ esse p̄ditio cause ad testes pducendos. gl. soluit
⁊ deinde querit an valeat citatio p̄tra istū tex. p̄ testibus. C. In
ea. glo. ibi intēctio. ⁊ per hoc qd̄ dicit glo. cessabit p̄tra r̄i q̄ fieri
posset q̄ testes nō possunt p̄duci nisi productis articulis sup
quibus debēt deponere de quo in Spe. de teste. §. qualiter. v̄. qd̄
exer. qd̄ glo. dicit hic in intēctioe porrecta tñ tenetur q̄ si iurat di
cere veritatē super tota cā l̄s articuli non sunt p̄ducti valet cōi
testimoniu ⁊ iuramentū ad hoc de testi. §. de testi. Joān. an. glo.
super verbo producere. recita per contrariū q̄ testibus deberet
provideri de expensis cōmuniū ⁊ cum testis pro vtrāq̄ parte
debeat deponere ⁊ sic iurare vt patet in capitulis que iurat de q
bus capitulis habetur in. c. fraternitatis de testi. ⁊ vbi expensa
concernit cōmune negociū iudiciale vtrāq̄ pars d̄ conferre ad
expen. §. e. c. §. in super. ⁊ §. assefforem. gl. fo. q̄ nihilominus isto
asū prouidet eis. C. In fi. glo. Joān. an. remittit ad not. per fe.

in Specu. de teste in. §. qualiter. ver. testes autē dicit hic zenze. ¶ ratio quare pars pducēs procurat suos testes est q̄ altera pars volens producere testes reprobatorios habebit eis providere in necessarijs fin eum potest dici q̄ ratio est q̄ l3 testis debeat pro vtraq; parte dicere veritatem. non tñ principaliter ille qui eum producit tendit ad hoc sed vt probet intentu suu3. ⁊ non h3 illis providere. sed fecus est in indice ⁊ assessor q̄ principaliter intē dūt negotio cōmuni ⁊ nos debemus potius inspicere. id qđ prin cipaliter fit qđ id quod fit in consequentia. vt no. glo. j. de pa. c. q̄ uis. glo. super verbo expēs. recita per contrariu q̄ non esset nec cessaria dispositio huius. §. qz erat per iura antiqua prouisus vt remitteretur examinatore ad testes de fideius. constitutis. ⁊ sic non occurreret expense pro testibus. ergo superflua fuit hec prouisio glo. soluit qđ non fuit supflua q̄ fuit introducta propter malicias aduocator. ⁊ ista melius prouident q̄ faciant illa iura antiqua q̄ exemplaria vt dicit glo. ¶ In ea. glo. ibi exigere. j. de iura. ca. lii. c. ij. in fi. Ioan. and.

Quicquid autem [¶] Gesta contra hanc decreta
hoc dicit. et non dividit. **C**irca quod facti contra leges etiam specialiter
prohibente non est nullus ipso iure nisi alius in ipsa lege exprima
tur vide glo. magistrum in hac materia in cle. i. de iurepa. et dixi ple
ne diffin. r. vides. **¶** Quero quid si delegatus aliqui granaret con
tra dispositionem istius tex. an ordinarius posset puidere. **Sol.**
dicit Jo. an. q. si ordinarius fuerit informatus de notorietate fa
cti contra istam decretalet poterit puidere ex quo est nullus pces
sus ipso iure ad hoc de appel. sollicitudine. §. si vero. et remittit
ad no. per se. s. c. h. i. super glo. si. fm eum. glo. si. recita per contra
rium quod pcessus valeat nisi opponat exceptio. s. eo. de rescri. no.
nulli gl. soluit quod olim illud procedebat bodie secus. **¶** In fi. gl.
no. glo. quod actus est nullus licet pars non opponat exceptione
non ppter hoc validatur pcessus. **Domini.**

Ibi qui. [¶] Nec est notabil decretalis
pōt sic sumari sola preuen
tio presentatio r receptio in canonicis fecidi ipe
trantis in eadē ecclesia nō excludit primū impe
trantē a prebēda vacatē tempore sue receptiōis
vel postea vacatē ante suā receptiōē vel presen
tationē si per pcessum executoris vel interposi
tionē decreti p primū impetratē affecta extiterat nisi dolo vel ne
gligētia excluderetur ab eadē. h. d. Et primo ponit tres casus
quibus primus impetrās potior est quos in si. numerat. Secun
dus casus est ibi idem quoq; si ante. tertius ibi quinimo mode
rationē pōt ibi in predictis. C. No. q. datio executoris d3 cē cer
ta r nominata r sic non sufficit generalis deputatio qd declara
bitur euz glo. C. No. q. quīs dant executores in litteris beneficia
libus qui partim habēt potestātē cōpellendi partim potestatem
conferēdi vt patet hic q. isti cōpellunt recipere in canonicū r pre
bendā conferunt de materia horum executor vide. j. de pces. pre
ben. c. si soli. q. c. pe. C. No. q. receptio in canonicū tribuit ius in
canonicatu qd est verum qñ non pcessit iuris collatio. secus si
pcesserit de quo. s. eo. ti. cā te per Inno. r de postu. pla. bone. ii.
C. No. q. qui querit ius in parte nō querit ius in toto qñ partes
habent inter se separationē r lz detur cōcēritas aliqua sicut est
prebēda que habet cōcēritatē cum canonicatu. vt. j. q. iii. si quis
obierit. C. No. q. qui prior est tēpore potior est in iure lz posse
rior fit magis vigilans r pueniat in preambulis requisitis ad
actum existēte potiorē in tēpore. C. No. q. executor lz potestātē
inhibēdi r decernēdi nullū id qd esset factū contra ipsius prece
ptum de qua potestāte r nūllū id qd esset pceptū nullo. C. No. hie

primū de quo de illis raynatus. et de preben. oneto. ¶ **C**irco. die
quattuor actus per quos iudic affectio prebende vacature v3 q3
ordinario collatori notificat per executorē qui vult beneficiū con
ferre ex potestate sibi tradita vel quādo illi interdicti collationē
vel qū illā sibi referuat vel decretū interponit. ¶ **C**irco. q. decretū
appositū in litteris apostolicis afficit prebendā vacaturaz absq3
alia intimatione faciēda ordinario collatori c. vide. j. de prebē. c.
j. postq. ¶ **C**irco. q. dolus et negligentia qñq3 priuant aliqñ suo
iure. Op. primo q. littere ad beneficia nō sunt gratia sed ambitio
j. de preben. q. uis in prin. fo. si habetur respectus ad ipsū impet
trantem tunc ambitio est vt in cōtrario. r. ideo propter hunc res
pectum stricte interpretat. vt. j. co. titu. si pluribus. §. i. si habe
tur respectus ad ipsū concedentē est gratia. vnde isto respectu
dicitur donatio de concess. preben. q. diuersitatem ad fi. in quo di
catur donatio habet. c. de preben. relatum f3 Archie. Jo. an. an.
¶ **C**irco. secūdo r. videtur q. ille qui primo recipit debet et con
sequi prebendam. argu. l. rescripto. ff. de mune. et bono. vbi dicit
tur q. quisq3 decurio put. creatus est ita r. magistratū adipiscit
r. ad idem. l. j. c. de consu. l. xii. vbi dicit q. inter consules anteire
q3 qui primo fuit consul. sed iuxta scēdo impetrās primo fuit cano
nicus. ergo deberet pferri Archie. format in cōtrā qd non soluit.
Jo. an. soluit q. in illis alle. ille q. fuit fact? scdo loco decurio vel
consul

d ¶ Tibi qui.
ad devidendū
Lald. p. viii.
de preben.

a ¶ Ad papā a
add. p̄e. d̄ an
cha. cōsi. lviij.
Ber.

b ¶ Quint. b
mo. Qui sim-
pliciter potest
negative et af-
firmative dabi-
tur. i. l. nō habu-
um i ppi. de le.
iij. vij. i. l. vbi.
S. fi. ff. de tu. r
cu. da. ab his.
r aut. gel. lib.
xvi. c. riiij.
Addito.
c ¶ Neglige-
tia. addo. Id.
ff. xxi. r. cc
vi. et. cccij. et
ccxij. f. an p-
ter datum ad
acceptū dūere
cutoz possit cō
ferre. vi. cal.
li. xxxij. d. pie
ben.

e. **Ordina**
rio collator.
adde **Soldra**.
cons. cccxix.

consul ante cretionē primi nō habeat pure ius ad rē: sed hic fecus. 7 ideo hic facilius pferitur primus ipetrās. 7 ad hoc bene factū. d. l. i. 2 gful. in fi. vbi pñō gful. scōo patriciatū adept⁹ pferitur. scōo gfuli quī illū in patriciatu pcessit. ita hic pmo ipetrās scōo adeptus canonicatū pferitur scōo ipetrāti qui eū in canonicatu pcessit. vide in regula sine culpa. j. in mercu. in pñō mēbro questionis secūde 7 in solutione sñoz ver. lex pñā. ¶ Tercio q̄o immo scōo impetrās dñs pferri ex quo fuit pñō recept⁹: q̄ melior est gditio occupātis. ff. de pñu. l. pluribus. 7. s. de pñu. nō iniuste sol. dicit Jo. mo. q̄ papa hic voluit verūq̄s obtinere ordine suo. ideo primus est potior: sñ sit recept⁹ post receptionē secūdi ex quo in persona secūdi nōdum erat factū perfectū idē Archi. Jo. an. Sed gñtūes duos pcuratores insolidū nō vult verūq̄s insolidū cām agere sñ alterū. vel hic gratia primi 7 secūdi respiciūt diuersā beneficia. sñ gñstitutio duoz pcurator respicit eandē cām. Jo. de fan. ¶ Oppō. quarto q̄ vult textus q̄ si isti scōo erat collata pbebda primus impetrās obtineat secūda pbebda a sñio sen su sed hoc est falsum q̄ non est verisimile q̄ papa velit grauare ecclesiā de duobus supra eodē mandatū. Solutio hic in litteris erat cīa non obstat q̄ p alio vel similibs sñm Jo. de lig. in. d. c. mā datū. 7 dicitur. j. eo. c. pe. Jo. de fan. ¶ Oppō. quinto q̄ immo pmo receptus in canonicū pferri debeat. q̄ receptio in canonicū auctoritate pape afficit pbebda adeo q̄ alteri postea gferri nō pōt. j. de pbeb. fi. postq̄. so. sñm Jo. de lig. verū est q̄ receptio afficit pbebda vt in sñio sed nō tollit ius questū primo ipetrāti. 7 p hoc. j. de pbeb. eū cui. Jo. de lig. ¶ Tercio oppō. q̄ scōs impetrās dñs obtineat pbebda etiā si nō sit collata sibi. vt. j. de pbeb. si clericus. 7 q̄ ibi no. so. ibi fuit negligēs primo impetrās ad pbeben dam primaz vacante. ad hoc facit sñms huius. c. 7 scōs impetrās impetravit post sctā negligentia primi. nec ibi primus ipetrans pōt habere ius virtute prime ipetrationis iam per negligentiaz extincite: sed virtute receptionis in canonicū facte cū virtute prie ipetrationis Jo. de fan. ¶ Quero quid si executor qui reserua uerat primā pbebda morit ante collationē an ptās gferēdi redeat ad ordinariū collatorē. So. dic q̄ nō sñ spectat ad papaz. cū cuius auctoritate facta fuit reseruatio ad hoc q̄ no. de iurepa. cū dilectus. 7. s. de appel. vt uostrū sñm Archi. Jo. an. sed de hoc pñō s. de excef. pla. iter dilectos. ¶ Querit hic Jo. an. de vbo affi cere quid significet 7 ponit verbum. hic aut ponit p capere ad idē de concef. pbeb. fi. capitulo. Jo. an. ¶ Tercio querit de ista dictio ne quinimo? dices sñm Dou. q̄ sunt due actiones. 7 q̄ immo scribit per duplex. m. 7 q̄ est aduerbiū eligendi 7 sonat idē q̄ potius 7 valet quantū igitur ad hoc. ff. de here. insti. l. si ita scriptū. i. rñso. 7 q̄ ibi no. in. j. glo. vbi no. q̄ qñq̄ ponit pñō vt. quādoq̄s p uel Jo. an. ¶ Querit hic Lap. qñ dicat notabilis negligentia. de hoc aliquid ponit etiā do. de rota gclusionē. cccviii. cōcludendo predictos nō sequēdo ipsos ordinē. dico q̄ aut pñus impetrās expectat donec gferat pbebda secūdi impetranti nec p primo erat pbebda aliquo modo affecta. 7 tunc dicit notabilis negligentia vt vult ter. hic. 7 in. c. si clericus. j. de pbeb. 7 in hoc oēs gcordant. aut non expectat collationē fieri scōo. 7 tunc si primus impetrās fuit monitus per executorē secūdi impetrās vel etiā per ordinariū vt j. certū tepus cōpētēs sibi faceret puideri de pbebda vacante et ipse fuit negligēs. 7 tūc erit exclusus lapso illo tpe. ita vt nō possit illā pbebda petere. arg. c. frequēs. g. solet. j. rñsti. spo. 7 bec est conclusio dñoz de rota vbi. s. illud dictū dñoz de rota credo verū q̄ scribere sine assignatione termini p beneficiādo: sñ si scriberet sñm practica bodiernā vs quā duxerit acceptanda infra mēs sem si pmitteret labi menses postq̄ vacationē sciuerit nō acceptā do diceretur notabilis negligentia absq̄ alia termini assignatio ne. vt no. glo. in verbo mēse. 7 de vnica. de pceb. aut nō fuit monitus: sed alr gstat de notabili negligentia: nec primo fuerat collatus canonicatus a papa vel aliter pbebda affecta. 7 tūc illa notabilis negligentia excludit primū etiā si res non esset integra vtputa q̄ iam presentauerat rescriptū 7 pcessum suū ad aliquē actū pro primo impetrāte. ita pōt vno modo intelligi hic ter. in fine. aut primo impetrāti erat collatus canonicatus a papa vel pro ipso erat affecta pbebda. 7 tunc dicit hic Lap. Jo. an. sibi re ppondisse q̄ notabilis negligentia primi nō excluderat eū ex quo nōdū erat deuentū ad collationē factā scōo quasi notabilis negli gentia primi nō dicat donec fuerit deuentū ad collationē pbeben de. 7 ita dicit pcedere notata p Boff. s. e. ti. c. capitulū 7 per Alr bl. 7 Jo. an. j. de pbeb. si clericus. Et pro ista opi. dicit Lap. sa cere. d. c. si clericus predictū. 7. c. si tibi absent. e. ti. 7 sñm istā opi. oppō. p sñms istius ter. refert tñ ad primū dictū huius. c. vt tunc dicat notabilis negligentia qñ scōs puenit in collatione canoni cat⁹ primi ipetrātis: sñ dicit hic Lap. q̄ istud non plz sibi q̄ pōt dari negligentia notabilis primi etiā si nō pueniat per scōm ad collationē pbebde vt ex pñe vult iste ter. in fi. qui vult q̄ illa clau lula referat ad oēs casus hic positos. ¶ Nec ob. c. si clericus q̄ ibi non dñs sumit argumentū a sñio cum hic sit ter. sñms. nec ob. c.

si tibi absenti q' ibi loquit' in eo cui t'az collatu' erat beneficiu' ⁊ sic habebat plus iur. hic autem loquit' in impetratione ubi non co'sequit' tñ ius. vt. j. de conce's. preb'e. c. fi. Et istud vltimu' tenet etiã hic Jo. de lig. cũ ista cla' respiciat o'es casus precedētes cũ loquatur in plurali. ⁊ sic nō est intētio tex. includere alteru' casum tñ ⁊ ⁊ tñ in secūdo ⁊ in tertio casu huius. c. erat affecta prebenda fin eum do. Jo. de imo. concordat hic opi. q' aut hic primus impetrans est in notabili negligētia ⁊ in eadē ecclesia est secūdu' impetrans. ⁊ tunc procedat opi. Lap. ⁊ sequaciū. aut nō est secūdu' impetrās. ⁊ tunc l'z fuerit in notabili negligētia tñ er' quo non est deuenit ad collationē alterius debuit ille obtinere. Et ita p'cedat dictu' Jo. an. in. d. c. si clericus pro illum text. a d'no sensu. Et tunc ille tex. non s'cdit contrario sensui istius tex. q' hic loquitur qñ est aliū impetrans post primū in ecclesia s'z cũ. Istud et etum dñi Jo. de imo. pōt esse verus qñ ascriberet sine assignatio ne temporis infra q' deberet impetrās de nouo impetrare. Sed quid si addiceret tempus fin stili hodiernū tunc op'z distingui: q' aut tempus nō iungit reservationi nec potestati acceptādū vt q' dē beneficiū qd in tali loco vacauerit qd duxerit acceptandū tibi conferendū collationi nostre referuamus inbibētes ne infra mensem aliquis presumat sup ille quicq' attentare: q' tūc l'z fuerit negligētia notabilis er' quo nō est alteri collatu' nec est secūdu' impetrās ⁊ poterit sibi conferri vt voluit glo. sup verbo infra mensem in. d. cle. j. de cec. preb'e. ⁊ isto casu etiã pōt saluari dictū Jo. de imo. aut tēpus iungit reservationi potestatis executōis acceptationi vt q' videt' conferas beneficiū quādo infra mēsem duxerit acceptandū. ⁊ tunc data negligētia non poterit illē illā obtinere etiã si non sit ibi aliū impetrās nec sibi poterit cōferri per suū executorē nec per ordinariū ex quo fuit neglecta. vt no. in. d. gl. in. fi. in preal. cle. j. que respōdet ad. c. si clerice' quatenus v'f huic dicto s'cdere. ⁊ isto casu nō pōset pcedere dictū do. Jo. de imo. ¶ Glo. j. ponit casuz in terminis. ¶ Glo. ij. querit an executor possit dari incertus. glo. per hūc text. determinat q' non. Et ex eo q' ipse delegatus. In fi. glo. ad idē j. de priuile. c. j. s. ⁊ id ipsum. ⁊ qd ibi no. Jo. an. ¶ Et not. primo est ista glo. q' executor datus ad beneficia dē habere delegatam iurisdictionem. ¶ S'cūdo no. q' licitū est arguere a situatione rubricē ⁊ simili glo. est. j. de offi. dele. c. i. ⁊ p' hoc facit probemū huius libri ⁊ probemū decre. Et ex ista glo. quā tenet Lap. de castel. in allegatione sua v'f destrui practica curialiū qñ facto pcessu per executorē datū in litteris practica curialis cōmittit general' qbuscūq' prelati' qbus presentat' sui. pcessus v'f pferat prebēdā vel beneficiū qd impetrās duxerit acceptandū q' datio sic incertoz executor nō v'f valere p illa practica facit supascriptio. c. nō est nobis. de spōsa. in sua supascriptio. ¶ Glo. super verbo primo querit quid si nō expūnat de proxima vacatura. an subintelligatur so. glo. q' si nō expūnat in l'ris dicere. Deinde querit qd si sit alii debita an habeat locū so. q' non nisi esset clausula anteferi. ¶ Glo. sup verbo puideret recita per dñum q' nō sit necessaria reservatio executoris. sed requirit' decretū ad afficiendā prebendam illā. j. de cec. preb'e. si soli. gl. soluit q' hic dabat executor ad providendū. ¶ Glo. super verbo receptus recita per dñum q' ex quo iste est receptus primo deberet pferri primo impetratū q' non statur data sed presentationi. s. eo. ti. c. capitulum glo. sol. q' istud depēdebat a dubio intellectus illius. c. an dictio prius stet aduerbialiter vel nominaliter qd dubiū hic declaratur. In fi. gl. de ista dictione prius ⁊ s'cliter dubitat in testamēto an sit nomen an aduerbiū. ff. de trib. l. cũ qdā. i. rñso. Et sic hac dictione pene dubitatur an ponat nominaliter an aduerbialiter. not. C. de bis qui a nō dominis manumit. l. fi. in prima glo. Jo. an. ¶ Glo. super verbo extitit querit si iste pueniat primū in collatione pbe' de an excludat illū glo. sol. q' sic nisi fuisset primo callatus canonicatus. In fi. gl. est ergo intētus glo. q' si prebēda erat affecta p primo. collatio facta scōo nō excludit primū impetrantē qd intel lige verū qñ primus impetrās nō erat in notabili negligētia. q' tūc fecus esset per finē huius. c. vt dici sup text. ¶ Glo. sup vbo receptioe recita p dñum q' isti casus hic positi sunt supflui. q' vn⁹ non differt ab alio. Itē q' executor nō poterat inhibere vel reseruare nisi primo fieret pntatio. cuius dñū inuuit tex. glo. vt euitet hec dñia supplet ad ter. In ea. glo. ibi assequēti in v. quiniūmo vbi ponitur casus quādo erat affecta ante presentationem. i. per assecutionem decreti. Jo. an. de fan. ¶ Glo. super verbo notificauerat recita per dñum q' nō esset necessaria notificatio q' p solam presentationem afficiat prebēda. j. de cec. preb'e. si caplo. glo. soluit q' imo erat necessaria dic vt in glo. In fi. gl. vbi vide q' ibi no. per Jo. an. ¶ Glo. super verbo decretū colligit notabile ex ter. ¶ In ea. glo. in fi. hoc probat tex. hic ibi ante receptionem ⁊ presentationem. ¶ Sed contra istud oppo. Jo. an. de. l. i. ff. de decre. ab ordi. sa. ⁊. s. de constitu. c. ij. soli. hic. papa fecit gratiam quam confirmaret appositione decreti et fortius est ista duo facere quam alterum solum. s. de prebendis. dilectus scōo.

e ¶ pñ. 102. de
ista dictione
pñ qd modis
dicat. Ibar.in
f. pñl. c. post
pñ. z qñ qđ a-
gñ pñ. pñ. attē
di debear. vñ
scly. pñtan
rem. i. boues
scilicet emone
c. de ñ. li. vñ
post rñaz cum
vñ. fallētis in
c. fi. de treu. z
pa. vñ alexā.
disſigunt zñ.
suo. vi. lictip.
vñ. pñlito. i. li.
volu. no. m q
pñtatas z po
sterioritas ver
boz no atcedit
tur fñ sur. esse
crus Scpt. tit.
de lit. pñ. s. li.
ñ. fñ pene pe-
to.

a Ignoran
ter faciēdo.
adde Federi.
cōsil. cxxx. B.

Item hic insinuat suā voluntatē q̄ seruanda est in iure cuius est moderator arbitri. vt. j. de p̄ces. p̄bē. c. j. C. m. l. in re mādāta. r. idē Archi. qui remittit ad nō. j. de p̄bē. si aplice. tu dic q̄ ibi de decreto ordinarij. hic vō de papali. vel dic r. melius q̄ ibi dī hō minē ignoratē nō ligari ad penā vel culpā p̄bitionis: sed hic dī ex decreto rē affici in quo scētia nō requirit. tñ collator ex cūsa fāc ignoratē faciēdo. vt. s. r. sic p̄cor. cū illis r. facit. j. de p̄ben. si beneficia Jo. an. C. glo. sup vbo predicti querit de quib⁹ casib⁹ bus intelligat hic ter. r. fol. C. glo. sup vbo dolus. q̄rit de exēplo q̄ nō vult dolose acceptare. In fi. gl. sed dicit Archi. q̄ exēplum nō est bonū q̄ ibi fuit dolus nō impetrat⁹ s; alterius. vñ cit Jo. an. q̄ fatē istud: sed tñ in simili pōt exēplificare per illuz ter. vt si impetrās cōmitteret doli sicut fecerat ille: puta q̄ crede bā tenuis prime vacatura: ideo voluit recipi in canonicū s; de mī post vacauit pinguio r. p̄t recipi: ideo p̄pter illū doli nō habebit istā. Jo. an. vel pōt poni exēplū fin Lap. Ab. q̄ dū erat tenuis in limitibus vacationis pcurauit impetrans q̄ vacaret pinguis ad hoc: vñ ipse p̄sequeretur pinguio r. scōo impetrās tēnuē p̄bendā haberet. r. dicit Lap. q̄ dicit in summa. c. ti. s. cui ver. s; q̄ doli non pbat ex lapsu tps sed ex p̄piciis iudicis. r. similis negligētia solo trāscursu tps non pbat r. vtrūq; istoz bene pbat. s. c. ti. r. pte. ij. Et quātū tps requirit ad hoc vt dicat impetrās negligēs. remittit ad nō. j. dē p̄bē. si deri. Lap. tu dic vt dicit. s. in ter. in fi. C. glo. si allegat p̄cor. ad ter. In fi. gl. dicit Archi. q̄ hoc intelligi r. gloriari pōt id q̄ nō. s. eo. c. in glo. r. ita qui v. alij dicit r. de testi. veniēs. ij. in glo. s; quare r. q̄ nō. Inmo. eo. ti. mādātū in. i. glo. in prin. r. in fi. q̄ nō. Dostien. in summa cō. titu. s. quod cui. ver. quid si abbas. tamen se remittit ad. c. si clericus. Jo. an. and.

Propter C. glo. j. sumat diuini
structus pendet vsq; ad h. ter. loco tñ diuisionis
pōt oīdē qd faciat. nā primo ponit grāz p̄ditio
nalē vniū. C. scōo puraz alterius. C. tertio
euentū p̄ditionis r. gratie. C. quarto dubium
diffinit scōa ibi taliter postmodū. tertia ibi. q̄rit ibi in p̄bēda.
C. i. No. primo q̄ scriptura b̄ de esse alicuius q̄n ille non scribit
ppria manu s; alius de eius mādato qd nō. q̄ facit ad dubium
statuti dīponētis q̄ q̄ nō admittat ad exēpiēdū s; suā scripturā
in qua p̄tinet p̄missio pecunie: q̄ videt habere locū etiā si nō
esset ppria manu scripta sed alterius de eius mādato. C. i. No. q̄
q̄nq; papa mādāt puideri de canonicatu r. p̄bēda simul q̄nq; p̄
uidet de canonicatu tñ r. mādāt de p̄bēda puideri de p̄rio ter.
et. s. c. primo. de scōo hic. r. j. de p̄bē. si p̄p̄. C. i. No. q̄ gestuz
ab exēcutorē apostolico dī gestū auctitate aplica. vide. s. c. ti. cum
aliquib⁹. C. i. No. q̄ alter r. est nō. diuersitatē. C. i. No. q̄ appel
latione p̄missionis cōp̄bēdī collatio qd facit ad rescripta be
neficialia in quib⁹ mādāt puideri de beneficio ad p̄uisionē ali
cuius p̄tinet. C. i. No. q̄ q̄n grā est p̄ditionalis nō pōt p̄cedi ad
eius exēcutionē p̄ditionē nō exēcūtē vide Inmo. de p̄sum. dudū.
C. i. No. q̄ vbi actus suspēdit in euentus conditionis potestatiue
collate etiā in voluntate tertiū non trahit retro ad tps p̄cessionis
actus sed vires assumit tñ tpe quo adest conditio. C. i. No. hic ca
sum in quo scōs impetrās p̄ferit primo alios casus vide not. in
c. q̄ sepe. j. de p̄bē. C. Quero an habet locū iste ter. si diceret
de p̄sensu alterius q̄ p̄i r. capituli sol. dic q̄ sic hic narrat tās
tūmodo factū Jo. an. Et per tale mādātū nō diceret ecclia gra
uata vt locū haberet. c. mādātū. r. c. litteras. s. eo. titu. q̄ aliud
est p̄cipere aliud voluntati alicuius relinquere. r. iij. q. j. qd p̄cipit.
r. c. seq. r. s. eo. ti. cū aliquib⁹ fin zen. r. sic esset quātū ad hoc dīse
rētia si scriberet ad p̄sensu extranei vt voluit gl. iij. hic. C. Que
rit Jo. mo. hic in additione qd fēps r. caplin regitū nolūt p̄sen
tire. sed postea p̄sentit an talis p̄sensu p̄sit impetranti arguit
p̄mō q̄ sic. ff. de iure do. l. si spōsalibus. r. ff. rē. ba. l. quo. emz
s. i. in fi. r. j. de p̄ci. l. de p̄bē. si tibi absentī. C. In sūm. ff. de
adul. si maritus. ij. s. si negauerit q̄ mādatus pape vñ intelligi
de primo p̄sensu vel dissensu facit. j. de p̄bē. nō pōt. s. i. cum p̄cor.
de pac. do. l. inter generi. s. fi. de verb. sig. l. boues. s. hoc finone
ff. de p̄di. r. demō. l. bec p̄ditio. l. si in capitulis. r. l. qui fuerit. vñ
conditione deficiētē mādātū vñ nullū. ff. de peri. r. co. rei. ven. l.
necessario. sol. distinguēdo q̄ aut illi l. a p̄cipio p̄sentire nolue
rint nō tñ exēp̄ dissensu. r. tunc p̄cedit p̄sensu postea subse
cutus. ff. de act. emp. l. ticius. ff. de sepul. viol. l. iij. s. si bis cuius.
r. d. l. si spōsalibus. aut exēp̄ dissensu. r. tunc p̄cedit p̄sensu
nō p̄derit. ff. de iure do. l. stipulationē. r. se. Et distinctionem fa
ciunt iura p̄alle. r. que no. in. d. c. l. r. dicit sic etiā forsan disti
guendū si ista herēti donatione imperiali que vim legis hz. C. d.
do. inter vi. r. vro. l. donationes. r. in legatis in quibus volūtas
testatoris est lex in aut. de nup. s. disponat col. iij. r. tūc verba nō
sunt extētia sed statz sūa effectū habēt. ff. de leg. i. l. huiusmodi
s. si sicbum. r. tūc statim esset p̄sumpta p̄tās. arg. ff. de op. leg. l.

apud. nō sic in sc̄tibus qui p̄nt esse in suspēso. ff. cō. fā. p̄dior. l. res
ceptū in fi. r. de iureiur. quēdamo. als volūtas testōris r. dē p̄m
cipis essent ludibrio qd esse nō dī cū vim legis habēat ad h. j. de
elec. cōmissa. s. porro cū p̄cor. C. Intelligite autē p̄dicta q̄n putant
suis rite fit als nō h̄ p̄ dissensu. ff. de bo. pos. l. 3 tab. l. nō vitanit
s. nō queuis. ff. de op. leg. l. ij. q̄ satis. co. l. quoties. C. ne de sta. de
fun. l. si p̄i nō. ff. de l. i. ser. p̄ principali vi. facit de bap. maiores
in fi. aptius de sūmo. sicut tuis de homi. j. De. Jo. an. C. Mo. bene
istā distinctionē. q̄ facit ad nō. j. de p̄bē. si tibi absentī. C. Quid si
iste scōs impetrās nō habuit prius canonicatū q̄ purificaret cō
ditio s; bene fuit prius affecta p̄bēda p̄ ipso an p̄ferat p̄rio tpe
trātū sub p̄ditioē. sol. dic q̄ sic ad hoc. s. c. pri. C. Jo. an. gl. sup vbo
exēcutorē in cle. cū ei quē. de p̄ces. p̄bē. vñ tenere sūū: q̄ sola affe
ctio p̄bēda nō facit p̄ferri illū p̄ quo primo est affecta vt est casus
s. c. pri. vñ illa gl. vñ p̄cedit q̄ aut gratia prima cōditionalis
cōtinet p̄ditionē que p̄cedet ex arbitrio tertiū. r. tūc cū illo reculan
te p̄sentire. ipetrās nullū ius habeat vt hic p̄z ideo affectio sup
ueniēs p̄ scōo nō reperit aliq̄ obstaculū r. facit fin ipetrantē cē
feri p̄mū r. sic p̄ferendū vt. s. c. pri. r. ita p̄cedit qd hic dicit Jo.
an. aut p̄ditio p̄cedet ab exēcutione rei vt si dicat si sit idoneus vñ ex
volūtate ip̄s? cui est facta gratia: q̄ dī si acceptauerit. r. tunc l. 3 sit
affecta p̄bēda p̄ scōo ipetrāte ante p̄ditionis euentū si p̄ditio pur
rificet ante receptionē in canonicatū scōi primus ipetrās dī p̄
ferri q̄ fortior cēset grā p̄ditionalis exēcutione rei vel ex voluntate
ip̄s ipetrātis q̄ depēdēs ex volūtate tertiū. r. sic vñ gl. ibi limit
tare istud dictū hic. Sed qd si scōs nō est recept⁹ in canonicus tpe
cōditionis instātis sed recipit primus ipetrās ante scōz q̄ tñ tpe
trauerat ante euentū p̄ditionis p̄mū an debeat p̄ferri scōs ipetrās
in p̄bēda postea vacatē vñ q̄ nō a sūo huius lfe q̄ pōderat res
ceptionē scōi factā ante purificationē p̄ditionis. sec⁹ ergo a sūo si
cū sit facta receptio. Contrariū h̄z Jo. de sancto p̄cor. p̄ not. hic
in gl. ij. r. si p̄ quas appet q̄ omne ius ipetrātis sub p̄ditioē tra
hat ad diez p̄ditionis exēcutionē: sed scōs ipetrās habebat ius ad
rem per suā ipetrationē anteq̄ supueniret p̄ditio. ergo cēset pri
mus ipetrās. r. sic sumus in terminis. c. p̄cedētis. j. r̄slo. vñ dicit
q̄ ista decre. dī sic sumari si p̄rio sub p̄ditioē puideri mādāt scōo
pure r. tertio p̄ditio eueniat an receptionē scōi r. recipiat p̄m? dī
scōs in affectuōē p̄bēda p̄ferri hoc dicit s; cū. Ad intellectū hui⁹
dicit videndū qd nō. gl. in vbo si eniz in cle. cū ei quā de p̄ces. p̄bē.
do. Jo. de imo. dicit q̄ p̄tra ip̄sum est iste text. a sūo. C. Mo. ob.
q̄ potestatiua p̄ditio nō trahit retro: s; tñ ip̄mat effectū a tpe
conditionis: q̄ dicit ipse illud verū nisi mens disponētis aliud
h̄z: sed mēs pape est q̄ tunc trahit quādo nō est facta receptio se
cūdi per id qd vult iste ter. a p̄trario sensu. C. Nec ob. c. tibi. q̄
ibi loquit q̄n vtracq; gratia erat pura hic loquit q̄n altera ip̄sariū
est p̄ditionalis quo casu media via eligit vt nō trahit retro q̄n est
facta receptio secūdi: sed hic loquit q̄n receptio adhuc est facta
fin cū. C. Querit hic Jo. an. qd si p̄suetudo regni habeat q̄ p̄u
mogenitus succedat in regno. r. rex h̄z primogenitū illegitimū r.
scōgenitū legitimū an si legitimatur primogenit⁹ succedat in re
gno vt sic legitimus p̄feratur. dicit se p̄suisisse p̄ hāc decre. r. p. c.
q̄uis. s. eo. ti. r. p. c. si aplice. j. de p̄bē. q̄ legitimatus nō p̄ferat.
nam si iste esset legitimatus p̄ subsequēs m̄rimoniū scōo loco cō
tractū tunc erit hic casus q̄ nō debeat p̄ferri scōgenito cui iā
erat questū ius ante legitimatiōē istius si legitimatio est facta
per viā restitutionis erit casus in. c. q̄uis. s. e. fi. fiat per viā p̄r
mationis erit casus in. d. c. si aplice. vide in primo mēbro secūde
questionis posite sup regula sine culpa. j. de regu. iur. Jo. an. an.
C. glo. ij. querit an iste ter. p̄cedat si fuerit scriptū capto vt alij
quem recipiat in canonicum si volūt. r. t̄z q̄ sic r. assignat rōnem.
C. glo. super vbo scripta querit an per formā hic posita intelli
gatur ecclia grauata soluit qd nō in fi. de nō. in. c. cū aliquib⁹. s.
eo. ti. r. hāc in. vij. gl. Jo. an. gl. sup vbo si ad id recita p̄ p̄trariū
q̄ primus debeat p̄ferri purificata p̄ditione que adueniēt tra
bitur retro in p̄iudiciū secūdi. ff. qui po. in pig. ba. l. iij. scōo r̄s.
cū si. C. glo. sup isto querit an p̄ditio trahatur retro arguit p̄ r.
cōtra r. postea soluit. In fi. gl. idē hic Archi. r. dī. in regula qui
prior. j. de reg. iur. vñ dicit. Accursius in. l. si fur. in fi. vlti. glo. ff.
de usufru. q̄ in pignobus in p̄cipimus ordinē p̄uctionis. Jo. an.
mo. dicit hic q̄ in. l. potior. ij. r̄s. mēsurat p̄tās p̄m r. scōi a p̄tras
bētib⁹ hic a donatē r. cui plus donauit papa ille sit potior. r. j. c.
pri. i. r̄s. J̄tē. l. illa. r. e. ti. q̄ balneū. s. amplius. loquit de causa
li p̄ditioē qd nō erat in alicuius p̄tate s; in insidius fortune r. ex eo
scōs solidior s; hic p̄ditio nō necessariū soluitarie erat ip̄ceda
r. medio tpe papa p̄firmare potuit. vide qd nō. in spe. d. obli. r. p̄
lu. s. j. v. allud et q̄rit. Jo. an. dicit ibi Spe. q̄ si ticius. p̄misit mi
hi facere fouēā hinc ad mēsem r. si nō fecerit. p̄misit tūc dare qnq;
noīe pene r. obligauit sūdū p̄ forte r. p̄a postea ista illū mēfz ob
ligauit sūdū scōo r. pure ticius nō fecit fouēā t̄z q̄ lūz potior. p̄
luci. ff. q̄ po. in pig. ba. s; Lap. Ab. Jo. de leg. reprobat solōne
glo. hic q̄ nos agimus tñ de p̄elatione gratie. puta q̄ gratia als

a Equales
data. si p̄sēst
tere hēant eā
dem datā qd
impetrantiū
p̄ferat. vñ la
te do. sely. in
c. pastoralis i.
iij. col. ij. p̄
ad exēptatē da
te. de rescrip.
Additio.

teri p̄ferat nō autē de exēcutione. puta q̄ illarū tñ debet h̄re ex
cutionē vel effectū: r. sūl solutio gl. nō placet Jo. de fan. q̄ l. 3 pa
pa q̄ fecit primā gratiā p̄ditionale possit illā reuocare tñ non vñ
reuocare primā p̄ scōam p̄cessionē purā quā fecit vt pbat h̄ ter.
in fi. r. senit gl. r. certū est q̄ imo scōa qd nō fecit mētiōē de prima
nō deberet valere nedū q̄ scōa tollat primā iuxta materiā. c. se.
r. c. mādātū. s. eo. ti. nec est verisimile papaz velle tollere ius alteri
questū p̄ primā gratiā. s. c. q̄uis. C. Sed dicit hic Jo. an. de lig.
p̄pau. vñ ipse q̄ aut p̄ditio suspēdit tñ effectū obligatiōis r. non
natiuitatē illi. r. tūc p̄cedat sūū q̄ trahit retro aut suspēdit et
natiuitatē obliōis. r. ita p̄cedat iste ter. C. S; bec solo sibi nō
placet: q̄ ex quo dispō est p̄ditionalis nō est nata p̄rio aliqua obli
gatio. vñ soluit ipse q̄ in sūis fuit iutus dē p̄ l. 3 conditionali. r.
sic ius est q̄ntū sub p̄ditione. r. ideo eueniētē p̄ditione retro tra
hit r. primus p̄ferit scōo s; in. l. potior. ij. r̄s. p̄. ibi nō trahit retro
cōditio sicut nec hic fuit iutus dēus sed bene habet tractatus
de mēdo. r. ideo nō trahit retro. r. ita hic q̄ nulla fuit nata obli
gatio s. c. ep̄m. imo relinquit suo arbitrio an velit p̄sentire vñ nō.
sed dicit Jo. de fan. q̄ illud idē vñ p̄sentire. p̄pau. r. ideo ipse sol
uit clarius q̄ q̄nq; ip̄letio p̄ditionis depēdet a volūtate grauā
di. r. tūc exēcutione p̄ditionis nō trahit retro. q̄ ex quo id remanet
in p̄tate grauādi vel obligādi est p̄inde actū illa dispō p̄ditionalis
adhuc nō esset facta vt pbat in. d. l. potior. ij. r̄s. r. absurdū esset in
p̄tate illius exēcludere eū cui medio tpe ius est q̄ntū. q̄nq; ip̄le
tio p̄ditionis nō p̄cedebat a volūtate vel p̄tate obligādi. s; ab istis
suis fortune vel ab alio extrinseco. r. tunc trahit retro vt in sūis
iam enim ibi erat p̄fect⁹ scōs. s; sub p̄ditione talis q̄ nō poterat
reflūre obligādi. r. ideo nō trahit retro fin euz. C. i. No. sup
verbo ep̄i r. capituli. in prin. q̄rit ad quem spectet canonicus rece
ptio. glo. soluit distinguēdo aut q̄rimus de iure cōi aut sp̄ali. r.
deinde q̄rit an abites sint vocādi in receptione canonici. Tertio
querit q̄n dicat iteruenire p̄sensu capli. C. glo. sup vbo alien
sus q̄rit qd si sint mortui isti quozus alienus regit an possit ex
cutor puidere. glo. arguit p̄ r. 3 determinat qd nō r. r̄ndet ad s;
ria. In fi. gl. idē qd gl. r. Archi. q̄ dicit q̄ illa decreta. vñica ne se
ua. loquit in ordinario. r. vide nō. s. de p̄ti. ex parte. Jo. an. and.
C. Mo. bene istā glo. q̄ per eā habes multas limitatiōes ad. r. c.
s. ne se. va. An p̄uigēdo simul p̄dicta possit distingui. C. Si q̄rit
q̄n p̄tās exēcūtū actus cū altero nō pōt exerceri p̄pter alterius
defectū an possit p̄ alij sup̄tite expediri aut bec p̄tās spectat su
per certa forma ab hōie tradita r. illa seruāda est. j. de p̄bē. cui de
nō. aut tradit p̄tās sub forma vel p̄ditionali. r. idē q̄ p̄tās p̄ditio
ne tradita p̄tās cessat p̄ditioē cessante. aut pure dat p̄tās. r. tunc
aut dat vt p̄sensu alterius regat r. cessat p̄tās deficiētē illo q̄
h̄z p̄sentire vt hic. aut dat vt regat p̄sensu. r. tūc si agit de vacatu
ra nō poterit puideri vt hic aut agit de vacatē. r. tūc aut ad istuz
spectat p̄tās ex iure extraordinario r. delegato r. adhuc nō pote
rit s; Archi. s. aut spectabat iure ordinario ad sup̄tite. r. tūc po
terit r. sic p̄cedat. c. i. ne se. va. C. glo. sup vbo auctoritate q̄rit
cuius effectus sit q̄ iste sit receptus auctoritate aplica gl. soluit.
C. glo. sup vbo postmodū recita p̄ sūū q̄ si iste fuit scōs impe
trās nō deberet p̄ferri vt in regula q̄ prior. j. de reg. iur. gl. soluit
q̄ p̄pter hoc fuit dubitatio sed rō decidit est in sūū. vt. j. pate
bit. C. glo. sup vbo apostolicē recita p̄ sūū q̄ si fuerit receptus
post nihilominus deberet p̄ferri. j. dē p̄bē. hi qui gl. soluit q̄ hic
ter. met soluit sūū per verbū apostolicē sedis. q̄ secus si auctori
tate inferioris vt in sūo patet. C. glo. sup vbo p̄uisione recita
per sūū q̄ exēcutor nō possit puidere. j. de p̄ces. p̄bē. si soli. glo.
sol. distinguēdo inter exēcutorē datū ad cōpellendū r. datū ad p̄
uidendū gl. sup vbo faciēdū q̄rit an idē esset si iste scōs ipetraret
post p̄sensu p̄sitiū soluit gl. q̄ nō. C. In fi. gl. idē Archi. p̄ quo
facit cle. cū ei quē de p̄ces. p̄bē. r. qd ibi nō. in gl. i. enim Jo. an.
gl. si. recita p̄ sūū q̄ imo qui p̄rio ipetrat dēbet p̄ferri. vt. s. c. pri.
glo. timore sūū soluit rōne reddēdo. C. In fi. gl. vñ cū iste scōs
impetrās p̄rio haberet ius q̄ creatū esset ius priū. ideo est po
tior vt. s. c. q̄uis. Nam primus bene habebat p̄speciē indebite rei.
sed ius nondū habebat fin Jo. mo. r. Archi. Jo. an.

Globus. r. p̄ Jo. an. subtiliter glosata
Et pōt sic fin eū sumari. Si iter duos ipetrā
tes in ea. ecclia. p̄ter duos ipetrā
tes patet fin Jo. an. l. 3 gl. i. latius sumat. C. Mo.
primo q̄ vbi ius obtinēdi rē equali inter duos appet ille q̄ dicit
dicit se p̄riorē altero h̄z hoc p̄bare. C. Mo. ter. ibi certis q̄n
exēcutoris dī est certa de quo p̄ gl. s. eo. c. tibi qui. C. Mo. q̄ vbi
nō apparet de prioritate ipetrantiū q̄ equalis data r. apparet
ille p̄ferri cui papa cōtulit canonicatū secus esset q̄n data esset
dispar q̄ tunc ille qui impetravit primo obtinebit s; scōo r. non
primo papa cōtulisset canonicatū. vt. j. de p̄bē. si apostolicē.
C. Mo. q̄ per solā receptionē in canonicū b̄ non concludit colla

tio p̄bēda facta. C. i. No. q̄ dictio neuter vel vterq; ponitur
inter duos. C. i. No. q̄ stante paritate date ille q̄ magis solli
citus est alteri p̄ferri r. sic vigilantibus r. nō documentibus iura
subueniunt. l. pupillus in fi. ff. que in frau. credi. Nota q̄ sicut in
duobus p̄sentatis a patris laicis dat optio ordinario. Ita
duobus equalibus impetrantibus beneficiū per rescriptū aposto
licū. C. Mo. q̄ statibus duobus equali r. eodē tpe impetrantibus
r. simul p̄currētib⁹ optio alteri recipiēdi relinquat ordinario
collatori r. sic non datur optio exēcutorib⁹ in litteris existentib⁹.
C. Mo. q̄ in his que spectāt ad capitulum requiritur consensus
maioris partis. et sic non sufficeret consensus minoris partis
C. Mo. q̄ in eadē ecclia duo sup simili beneficio impetrantes non
pōt obtinere etiā diuersa beneficia nisi in lris cōtineatur hoc ex
p̄resse r. sic vñ in dubio q̄ papa nō velit eandem eccliam grauare
de duobus nisi apponat clā non obstante q̄ declarabit cum glo.
C. Op. q̄ ter. male dicit. q̄ dicit q̄ iste ter. loquit de p̄uisione si
militaciēda duobus r. postea subdit de grā dissimili. Quia po
nit q̄ vni erat collatus canonicat⁹ r. alteri. non ergo nō erat gra
tia similis sol. Archi. fateat p̄trariū dices q̄ in ter. nō dī istud
verbū simili sed fuit correctū p̄ cōpillatores Jo. an. dicit q̄ corre
ctio potuit esse iusta p̄pter casum qui sequit qui est dissimilis s;
dicit q̄ ter. q̄ h̄z verbū simili pōt etiā sustineri per ea q̄ dicit hic
glo. sup illo verbo sustineri. C. Item pōt sustineri q̄ l. 3 non sit si
militudo respectu forme rescripti. est tñ similitudo respectu effe
ctus quo p̄siderato similis est cū vterq; canonicatū r. p̄bendāz
obtinere Jo. an. Et istā solu. dicit Jo. de fan. hic p̄bati q̄ ter. di
cit simili p̄uisione r. nō dicit simili forma. C. Quid si ista rescri
pta emanāt non sup p̄uisione faciēda sed sup iam facta vt q̄ col
latum est beneficiū duobus vacās an p̄cedat iste ter. Jo. an. re
mittit ad nō. j. de p̄bē. si a sede in p̄i. r. ibi tenet q̄ mutuo se ipe
diunt. C. Quero an sit oīa si exēcutores sunt dati ad cōpellēdū
an ad p̄uidēdū t̄z Jo. an. q̄ nō ex quo ter. hic simp̄l̄r loquit nō
distingūdo fin eum. Istud p̄cedit q̄n ambobus daret sub eadē
forma: sed si vni daret ad cōpellendū r. alteri ad cōpellendū an ex
hoc gratie diceretur dissiles apparebit ex infra dicēdis. C. Que
ro quid si apparēt date diuerse r. scōo cōtulit papa canonicatū:
sed primo mādauit de p̄ferēdo an debeat p̄ferri ille cui papa cō
tulit. Archi. tenet q̄ nō sed dī p̄ferri ille qui prior est in datat
bene p̄batur. j. de p̄bē. si apostolicē. r. pbat iste ter. arg. a p̄tra
rio sensu cui loquat q̄ nō apparet de prioritate date. ergo secus
si appareret r. vide glo. magnā in ver. si autē canonicatus. r. per
hoc apparet q̄ hic rō huius p̄rogatiue nō est q̄ p̄benda sit affe
cta q̄ cū etiam p̄ferri mādātur per collationē canonicatus decre
to appositio statim est affecta. s. c. c. tibi q̄. s. quimmo Jo. an. and.
C. Quero an debeat esse p̄sentes due partes canonicos in isto
cōsensu p̄stādū. Archi. t̄z q̄ nō est de necessitate sup quo remit
tit Jo. an. ad nō. s. de elec. l. 3. r. ibi cōcludit q̄ debent esse p̄sentes
due partes vocādoz. non autēz omniū de caplo. adde qd nō. de
ma. r. obe. c. fi. in glo. ad hoc. r. q̄. ii. hoc ius. Quid si in ecclia esset
numerus canonicos iuratus nec in lris ipetrantibus apponeretur
clausula renouēs surreptionē. An possent canonici alteri istoz
recipere. sol. si neuter istoz h̄z clausulā derogātē numero neutri
posset canonici recipe sed tenetur exēp̄e fin Archi. de quo p̄le
mus. s. eo. ti. p̄stitutus sup tertia glo. si vero alter ipsoz haberet
clausulā nō obstatē numero r. adhuc p̄cederet dispositio huius
ter. q̄ non possit aliquo modo recipi ille q̄ nō h̄z clām derogantē
numero. q̄ ex quo ambe lfe vel altera ip̄sariū habēt surreptiones
cum lfe sint nulle non h̄z locū dispositio istius decre. Jo. an. and.
C. Sed pone q̄ in lris alterius istoz est clausula nō obstatē q̄
pro alio r. vel similis de q̄bus hic in glo. antepe. an sit locus gra
tificationi hic posite r. similis questio possit formari quo ad. s. si
vero hic positi an sialter istozum h̄z clausulam r. alter non ha
bens primo p̄sentent debeat p̄ferri iste primo p̄tās nō habēs
clausulā r. q̄ nō sit locus gratificationi in primo casu nec in scōo
debeat recipi primo p̄sentatis p̄batur aperte q̄ isti ver. loquit
tur solū q̄n gratie sunt equales vt dicit ter. data ergo inequalita
te recipi dī habēs gratiā potiorē r. sic non est locus gratificationi
nec p̄deset p̄sentatio prioris. q̄ eēt extra istos casus nisi appa
reret potioritas iuris locū nō h̄z ratificatio vt hic nō. C. Quod
aut si potioritas in ista forma apparet q̄ ex quo h̄z illā clausulā
non obstatē q̄ pro alio nō poterit sibi opponi exceptio gratiamū
nis ecclie que possit alteri opponi. s. c. mādātū. r. c. lfe. C. Se
cundo probat istud arg. hic positi per. Jo. an. mo. dicentē q̄ parit
tas ad imparitatem redacta per aliquid additū ad alterā partium
alterum excludit vt p̄z hic in verbo his eodū sed in proposito
ergo r. C. Tertio inducitur. c. q̄uis. i. in fi. j. de p̄ben. nam nō
potest negari quin ista gratia que h̄z istam clām sit vberior r. sic
est impar. ergo debet esse effectus vberior sic ficut ibi. C. Quaro
pone q̄ vnus fuit receptus in ista ecclia ante istos aucto
ritate scribentis si neuter istozum habet clausulam neuter reci
pietur. ergo patet quod si alter istozum habet clausulam necel

b Canoni
ci. an in impe
tratione suffici
at facere men
tionē de cano
nicatu abis a
lia exp̄tiori
mētiōē p̄bē
de. vide d. sely.
i. c. cū adeo
co. j. de rescri.
Additio.
c. Etas. add
q̄ dictio vñ a
liq̄ pōt vñ
cū. l. i. qui s;
duob⁹. r. l. p̄t
duob⁹. s. i. ff. de
leg. iij. l. i. non
forem s. fi. de
cōdi. inde. l. si
duos. de eulc.
aliqui pōt de
iustine. l. p̄po
m. ff. s; res. vñ
l. bmas. cōia
p̄d. r. de acti.
ep̄l. si ea res.
s. i. alij pōt
trib⁹ m̄mnam
expositionem
gl. iij. p̄ quas
p̄lo. nō. acq. iij.
s. nō solū. l. i.
l. iij. p̄i. ff. re.
amo. r. iōi per
albe. r. dī fac
cit. l. de eo. s.
si q̄s er. vñis.
ff. ad exēp̄i.

d Quero
qd facit ma
ior ps collegi
valet ista regu
la h̄z multas
fallētiā quas
optime ponit
do. sely. in. c.
cū oēs col. fr.
et. r. s. de p̄ti.
Additio.

e Non ob
stare clā. non
obstatē decla
rat plenius q̄
alibi p̄tā tra
ctat⁹. l. c. non
nulli i p̄i. i. ter
tia co. cū. r. l. i.
col. sequē. de
rescri. i. r̄vñ.
co. s; resant.
r̄vñ. p̄culioz
nēf hac clau
sula. s. de re
scrip. p. d. sely.
vñ vñ vñ i
hac materia
p̄ter cō oēs
cū latebat i
ficat. oia i lu
cem. p̄ducit.
Alibi i tactū
relinquit.
Additio.

fario ipse solus recipiet cui non potest opponi de grauamine propter clam. et hoc necessarium dicitur. Primo quod fatendum est gratiam esse imparatam. Secundo quod illa voluntas pape qua illi recipi mandauit ecclesia grauata fortius exequenda est ecclesia non grauata. Sed per eundem decisionis hanc questionem est premittendum quod diuersimodum sunt nature iste de que finem solum tollit obstaculum. quedam enim sunt gratia validata. quedam que ampliant. Queda sunt que nec ampliant nec validant. Quidam que ampliant et validant ille solus validat qui scribit ad certum beneficium in quo etiam certa requiritur. scilicet. si eo tpe vel cum clausula non obstat quod beneficiarius est pcedit ipetranti. de preb. non potest in si. vel qui in ecclesia habet numerum scribit non obstat numero. scilicet. eo. constitutus. De scda que ampliat per quam clausula non obstat quod fit beneficiarius ponit in istis psonis cui fit gratia. de preb. is cui vel qui in terminis pcedit decretalis si eo tpe ponit clausula non obstat etatis defectu. gratia enim valida quo ad non curat ampliat per illam clausulam ad curat vel qui scribit de pluribus ecclesiis forte cum beneficio acceptandi non obstat numero. valida enim est ad non habentem numerum ampliat quo ad habentes. de pced. pben. ne captade. De tertia quod non validat nec ampliat qui scribit in certa ecclesia numerum non habentem non obstat numero vel in ecclesia non grauata non ob. quod per nos fuerit ecclesia vestra grauata. De quarta quod validat et ampliat bodie visitata non ob. quod aliquid nra auctoritas vel pcedit nostrorum. quibus te volumus anteferrere. de preb. c. pe. et de pced. pben. auctoritate Martini. Hinc ergo restat examinare an clausula loquatur de numero primarius. ita quod earum omnis lras annullat per viam surreptionis. an vero tunc tribuat exceptionem iam grauatis et quod non annullat. pbat quod clausula ponit in fauore grauati ut non copellat impetrantem recipere cui fauori renuicere potest grauati non expiendi. de regula. ad aplicam. et c. pe. vbi dicit. In no. scilicet. c. vt ibi no. sup. gl. ii. tales lras posse exceptione elidi. Si ergo non opponit exceptio illi renuicant. et sic valet receptio de re iudi. inter monasteria fortius ergo valet qui expresse pcedit. In surreptione. si enim iste expresse pcedit pape ecclesiam esse grauata per eandem papam tunc lras non habuisset et taciturnitas talis in beneficiis viciat lras et surreptiones idcirco. vt no. scilicet. c. postulat. et surreptio in beneficiis viciat ipso iure lras et pcedit per illas habitus. scilicet. eo. tit. ad auctoriam. ii. et quod ibi no. ergo receptio non valet nec ipsorum pcedit maxime cum sunt intentione scribentis. de preb. c. si. et huic dicto fauet equas in sciencia ecclesia grauata. et idem in ignorate vt per i. c. pcedit. scilicet. c. nec ob. huic etiam si teneremus quod non esset appositio clausula per alio caplin renuicere possit fauori suo: quod tunc ex parte ipetrantis non est surreptio. et sic non est ibi viciu in rescripto quod secus esset hic propter taciturnitates grauaminis vt dicit. Ex pmissis igitur concludendo ad quoniam pcedit dico quod si idem papa prius ecclesia de alio grauauerat non esset locus huic decre. quacumque de primis opinionibus teneamus. nam si dicimus quod surreptio grauaminis viciat lras non habentes clam cessat. pmissio istius decre. ex quo alter sole valet. Si autem dicamus lras valere acqescere caplo vel per alias lras grauato in cuius fauore datur exceptio adhuc idem. nam effectus istius græ pendet ex arbitrio alterius. si grauati cum igit pendente isto arbitrio alter habet clam habuerit gratiam pure. et sic statim fuit pcedit affecta pceda ex hoc pcedit est prioritate sup. alius lras postea euenerit quod pcedat vt per i. c. pri. nam si hoc pcedat in illo quod pcedit posterioritate impetrante post priorem vt ibi fortius in eo qui pcedit et fuit forte prior idem et fortius si diceremus a principio lras non valere si possit reconalescere ex pcedit grauati. scilicet. c. pcedit. Item ibi pcedit cā necessaria et voluntaria fortius astringi necessaria vt per i. notatis. de offi. deleg. ab arbitris. posito igitur quod esset quod caplin recipere possent non habent clam cum tunc necessario habeat recipere clausulam habentem cessat hoc casu disp. bene facit. ff. de tu. l. iij. §. spurius. vbi iste necessario recipiendus est. alter vero non recipiendus saltē necessario. Si autem per alio non scripserat prius et sic littera non habet clam erat valida locus est pcedit et per pcedit pcedit non habet clam et etiam electioni ipsi. et tunc quod ille postea de primis clausula alterius iuxta dicta. scilicet. in tertio mebro non validas nec amplias incipit validare et istu qui nunc de secundis recipi oportebit. Si vero hinc clausula prius pcedat vel pcedat alter non hinc clausulam remanebit vt hic in fine cum generalis clausula alterius qui prior fuit non inuenit posteriorē. Jo. an. Sz pone quod ipetrantes habet equales gratias: sed vnus ipsorum hanc clam pcedit motus an sit locus pcedit et electio de quibus de hic in text. et vbi quod non per. c. si pluribus. de preb. attēta rōne diffinitionis posite ibi in text. quod quod gratia facta pcedit motu plenissime interpretatur non facta motu pcedit fructissime. vbi ex eisdem rōnibus vt solvendus iste casus: vt ille pcedatur nec sit locus gratificationi. Item in tali gratia non potest notari surreptio ex parte impetrantis. de preb. si motu pcedit. vnde sicut non fuit necesse fieri mentionem de gratia pcedente ex quo scribitur motu pcedit. ita nec de concurrēt: quod ratio cessat in litteris alterius concurrētis non habetis motu pcedit. ergo iste opz pcedit. Item gratia

data motu pcedit de pape beneficiarius vt per i. d. c. si motu pcedit. vnde non sonat in ambitione. de preb. c. quis. ergo iste est pcedit redus. ita quod alter prius pcedit. et sic ex suo facto tunc fauore eius non minuit. facit. de dona. cum dilecti in si. c. de bo. va. l. iij. lib. i. c. tē habes canonicatus in quo est ambitio. vt. s. pcedit non habet. vt hic. r. fortius ergo habes pcedit motu vbi cessat ambitio et viget fauor est pcedit non habet vt sic fateamur in equalitate esse notabile inter gratiam fauorabile et odiosam vel ambitiosam. facit regula odia cum ibi notatis. de reg. iur. bec in digent declaratione. et dicit Jo. an. quod putat quod declaratur vt. s. Jo. an. vt distinguat an ecclesia per eundem papam etiam grauata de alio. et tunc non sit locus pcedit vel electioni ab eo qui non hanc gratiam pcedit motu. sed tunc ille qui hanc gratiam pcedit motu de cipi finem Lap. Ab. Sed quid quando alter istorum hanc clausulam antefertur. sol. dicit quod in istis terminis non pcedit practica huius. quod romani pcedit pcedit gratias non pcedit proprias clausulam illam ponit. de pced. pben. c. pe. Sed si ita accideret prout patet. de preb. c. pe. tunc non esset dubium quod istud. c. in nullo mebro ipsius pcedit ex oporere illud recipi et reliquum remanere vas cui si non haberet clam hanc grauamē ecclesie hoc verum quod clausula antefertur denotat pcedit gratie tunc cum pcedit tunc istius. vt. d. c. pe. de pced. pben. et facit. c. pri. in si. et. c. ti. et si tibi qui. r. hinc si. et. de preb. quis. et c. cui. et. c. si. et. c. qui. et. s. de privilegio. ex ore. et sic per alium pcedit quod non potest per se vt ibi. et facit quod no. sup. glo. i. no. ergo et sup. glo. nec in ipsius electi. Jo. an. Ex predictis habemus quatuor quoniam que sic terminant. nam in vltimo et per vltima non est locus electioni vel pcedit et quod semper ille pro quo motu proprio scribit et ille qui hanc clam antefertur pcedit. Et idem in prima et secunda questione si ecclesia prius erat grauata de alio per eundem papam. si autem non erat grauata erit locus electioni si de per alios ad quos spectat et pcedit per eundem qui non hinc clam et si elegerint non habent clam tunc clausula illi ampliat gratiam ipsius. et ideo etiam recipi de. Si vero eligant habent clam tunc alius non habet clausulam remanet inanis et qui ecclesia erat grauata per eundem papam de alio et proprio motu scribit lras tollatur surreptio. et sic amplius gratia obstat tam ei per quo scribit pro proprio motu exceptio per viam iuris cois. vbi isto casu vt quod nec electio nec pcedit sit locus et quod nullus eorum recipiet finem ca scripsit. Jo. an. de preb. si motu pcedit sup. verbo mera liberalitate. et sup. iij. glo. in si. finem Lap. Ab. Quid si isti simul concurrerent sunt dispare idonitate an debeant canonici eligere magis idoneum. sol. dicit quod si de dato quod illi non eligat. valet tunc electio quod sufficit quod electus sit bonus. de offi. custo. c. iij. cum conor. finem Archi. Jo. an. Ultimo quero quis habeat pbare quod papa voluerit etiam alius impetrante recipi sol. ille qui vult recipi ex regula est hic de eum. vbi cum fundet intentionem suam super exceptione habebit illa pbare facit. ff. de proba. l. in exceptionibus. et ff. de excep. l. i. finem Jo. mo. Jo. an. glo. i. ponit casum deinde inducit text. ad solutionem questionis. Et in si. gl. intētus glo. est quod si alter ex producibus testamēta hanc potiorē cām vt quod vnus est filius vel veniens ab intestato est pcedit et alter extraneus primior pcedit. Si vero vtriusque par est cā inspicitur pcedit ante def. electio. et sic potest istu text. ad illa quoniam argui. accur. in illa. l. no. soluit. Sz arguit prius vtriusque admittit scdo neutri. Ja. bal. dicit vt ibi no. Sz. et idem Bar. bnr. in quoniam officiali. lvi. q. incipit cum de mulieris in si. quod si alter possidet soli. l. iij. melior erit pcedit. de iter. d. c. cōmodū. et facit. de pben. si a sede. Si possidet terti dicit neutri admittit quod deficiat pbatio. ff. de testa. tu. l. duo sunt tici. et quod scripture sibi inuicē derogāt. de fide instr. iputari. Guil. de suza. dicebat vtriusque admittit. p. l. q. alleg. gl. i. ibi in p. et vt res potest valeat quod pcedit. ff. de ob. l. quoties. de ob. l. abbate. Et idem de bo. pos. finem tab. l. i. §. vbi rīdet huius. Sz ad. l. eū qui. ff. de ac. be. no. rīdet per quā vtriusque quoniam in huius termina. Alibi. et Odo. disputauerunt hanc quoniam dicentes quod dā tenere quod si in altero instituti sunt venientes ab intestato illud valet quod in altero instituti sunt et neci. alius neutri valet alleg. C. de testa. l. hac cōsultissima. §. pe. c. de codicil. l. si. §. pe. Et per hoc facit satis bec decre. vt pcedit. tū ipsi tenet quod si testor est miles vtriusque. ff. fami. ber. l. b. des. §. i. ff. de be. in si. ex facto. C. de testa. m. l. i. §. i. ff. de bo. pos. finem tab. vbi et gl. tūgit in milite tū quod est pmissum in pagina no. dicit quod aut ambo testamēta fuerint facta sub eadē sigillatōe et censet vnu testm. et ambo veniunt instituti ex testamēto. ff. de bono. pos. finem tab. l. i. §. sed si quis in duobus. aut sunt diuersa sigillatōes nec apparet quod prius et posterius. Et tūc aut instituti sunt disparis cōditionis quod instituti in vno est de venientibus ab intestato. alter ex neus et tūc pcedit veniens ab intestato vt in iuribus. §. allegatis. Et pro

b C Clausula la auferri. de clausula auferri. vide do. fely. in c. cam q. xv. col. i. §. clausula ante ferri. de rescri. l. i. in c. capm circa finem. vij. co. §. fallit ter tio. de rescri. Additio.

a C Numero adde quod et reor veritatem inno. in pducere vnu testm. luit ro. §. i. cv.

b C Date. ad de fede. late cōsi. ccc. ber.

c C Sit bon add quod tū eo rū consuetudine grauatur vt dicit federi. §. fil. lxxxv.

Et per hoc facit viges rō quod si neutri testm valet iste veniet ab intesta. vbi si vult venire ex testamēto tutius est eū admitti per pcedit uada voluit defuncti: aut sunt paria pcedit. et sic aut neuter possidet aut alius isto casu secundo possidet obtinet et petes succubito: ex quo in pbatione deficit. ff. de neg. gest. l. eū acti. et quod ibi no. Si autem neuter possidet tunc nullus eorum erit heres quod dubium est de viribus testamēti. ergo ex eo non potest dici hereditas. ff. de acquir. her. l. sed et si de sua hanc Bar. Jo. de fan. C. glo. iij. qrit quod si scribat per pluribus an habeat locū iste text. glo. t. §. sic. In si. gl. idem Archi. C. i. glo. i. §. glo. quod vbi lex vel statutū loquitur de certo numero hanc locū etiam in aliis numeris qui eadē rō etiam concludit in aliis quod no. quod si si statutū puniret pcedit duos falsos testes haberet locū in pducere plures. vide gl. in simili. de elec. si cōpromissarius. C. glo. sup. verbo simili qrit qui dicat gra similis et soluit. et deinde qrit quid de dissimili et quādo dicat dissimilis. C. glo. sup. verbo in eadē qrit qrit dicit text. de gra facta in eadem ecclesia. gl. sol. C. glo. sup. verbo a nobis qrit quod si vnus ipetrat a papa. alter a legato et remittit per solutionem. gl. sup. verbo si non in pcedit. allegat concordantias. deinde qrit quoniam potest appere prioritas ex quo data est eadē soluit triplr. In si. glo. C. glo. ex scda solutione gl. argumentū quod gra facta per papam potest pbare sine lris. de quo fuit dictū. §. sup. sine pbemij huius libri. C. glo. vltima solutione nota limitationē notabile ad hoc quod dicit. de eo qui mit. in pos. c. i. quod qui agit de titulo beneficii pcedit aduersarij pcedit agēti: sed hanc pbare alius titulu suū beneficii: quod illud verū qui ex toto veller actor inducere pbationē tituli ex aduersarij pcedit sed qui ex toto non veller cāre suū titulu ex pcedit si pbat suū titulu ex pcedit sione aduersarij sua pbatio efficit dubia: tunc pcedit aduersarij detrahēs sue pcedit pbatiōi et pcedit pbationē actoris bene pcedit qrit quod est fūme intēdū nec de facili similis glo. reperit. glo. sup. verbo quod primo qrit qrit de pcedit qui prius ipetrauerit glo. lo. In si. gl. ppter hoc dicit hic Archi. l. plice approbati opinionē que hanc in beneficiis pcedit pcedit tps date. Jo. an. C. glo. sup. verbo receptus in principio recita per huius quod imo prius pcedit deberet pcedit. ar. §. eo. ti. caplin gl. sol. quod non inspicit pcedit et allegat iura. Deinde glo. qrit an alter obtinebit. Et dicit quod non nec in isto. §. nec sequenti ppter finem huius. c. In si. gl. dicit Jo. an. gl. pcedit intelligit illud expresse quod ponit in si. text. vt ibi not. §. si in telligeret de quadā notabili expresse de qua dicit sup. gl. ante. pcedit. tūc non deberet excedere suū casum nec extendere ad alios primos casus hanc positos. quod illud ius nouū in eis non est expresse et potest assignari rō diuersitatis quod in primo casu potioritas est in gratia. In scdo casu est prioritas in actu pcedit. An primo dicit illi preferendū. §. de pcedit. c. i. In scdo dicit illi potiorē sic. de ma. et obe. statumus. et ista verba ex suo significatu rōi cōparatiui inducūt et pcedit gratia alterius. l. no. habentis canonica tū vel scdo pcedit et ad hoc facit quod fuit dictū in si. text. in quoniam sed quid quod si in telligeremus finem text. quod veller declarare ius antequā vtriusque expresse et non tacite non debeat apparere de mente pape an velit grauare ecclesia de duobus tūc pcedit supplē. l. iij. gl. et ad pcedit facit regula que a iure cū ibi notatis. de reg. iur. Jo. an. C. glo. sup. verbo primo pcedit tunc recita per huius in litteris ad beneficia stes date et non presentationi. §. eo. tibi qui gl. soluit quod regula fallit isto casu et sic assumant in litteris pcedit. In si. glo. sed dubitari vidi. An si vnus impetrantiū primū opscit executori suo et alius postea ante illū pcedit ordinario collatoris quis istorum debeat pcedit dñi de rota pcedit. cccc. iij. dicit quod ille qui pcedit executori: quod executores dati ad pcedit sunt collatores iuxta no. §. e. tibi qui. et. de preb. si cui per Archi. et per Inno. §. de preb. p. illos dicentes quod iste. §. hanc locū in executoribus sed non tertius. §. hic positus. Ergo pcedit huius pcedit nem quod sit ordinario collatori. igitur secus huius si fiat collatori de legato. rrv. dist. qualis nec sine ministerio toties expresse hic text. de ordinario collatore. vbi quod pluries idem verbū exprimit in lege non velle quod fiat extēso legis ad aliū quod ad nominatū in lege hanc materia de sui natura est pcedit ab aliis vt dicit gl. no. tabilis sup. verbo diocesanis in de. i. de iurepa. Et iura spāliter loquētia de ordinario collatore non includūt delegatos collatores pape. vt no. C. glo. §. eo. titu. caplin in glo. magna et gl. in de. si de beneficio de preb. et potuit esse rō quare papa voluit pcedit tationē pcedit facta ordinario collatori. quod ex quo grauauerat in conferendo vel mandādo de conferendo. §. eo. ti. mandatum voluit eis gratificare vt pcedit primo eis vel si ambo concurrāt electus per eos debeat pcedit. nec ob. iste text. in scda parte non exprimat de qua psona intelligat pcedit. et sic vt ex quo indiffinitē loquitur posse intelligi de presentatione facta etiam executori quod

indiffinita equipolet vniuersali iuxta no. §. de elec. vt circa quod dico quod primus. §. expresse dicit de ordinario scds simpliciter tertio de ordinario cū dictione declaratiua dicendo relatiua vt premittit. vnde orationes vniuersales restringuntur ad expresse qui sequitur verbū restringēs. vt no. Jo. an. de iurepa. c. i. C. glo. autem oratio vt premittit sit restrictiua casuum pcedit no. glo. in verbo vt premittit in de. ne in agro. §. abbate de statu reg. C. Sz si primus. et tertius. §. intelligeret de ordinario collatore et scds de executorē effect incoenues: quod non dicit vna clausula in eodē text. posita re ferri ad vnu et alia ad aliū vt dicit text. notabilis de baptismo maiores. §. ceterū. Et per pmissa pcedit sufficienter respondimus ad motum do. de rota. nam lras executor sit collator non tūc ordinarius collator quod requirit iste text. Et sic etiam pcedit reuerendissimus. d. do. Sz. de zabarellis nūc cardinalis et do. pcedit. de ancha. Sz. de rota noluerit inherere sue pcedit vident decisiones ipsonū ita debere sequi qui allegarent in huius rōnes validiores quod non esset standū auctoritati dicētis qui eius dicta non sunt approbata per pcedit. in. di. C. glo. solus. Et auditores habet iudicare §. ius no. an est pcedit iura cōdere cū istud sit solius principis. vt. §. in pcedit huius libri. C. glo. sup. verbo pcedit potest recitari per huius in si. §. i. dicit quod non stat presentationi. et in scdo dicit quod sic in tertio dicit quod non. glo. sola quod §. loquuntur in diuersis casibus et allega. filia. Et deinde inducit text. per opinionem Ber. et C. glo. dicit vt in gl. In si. glo. Et facit etiam iste text. ad id quod no. ff. de po. l. i. §. apud iulianū in prima gl. vtriusque de duobus qui se pcedit hanc deponētis info lidū et vtriusque vult satisfare depositario dñi ibi in gl. quod dabit prius veniēt et si simul veniūt locus est gratificationi. Jo. an. C. glo. sup. verbo collatio qrit an sint vocadi absentes qui sit collatio pcedit. glo. remittit. C. In si. gl. dicit Jo. an. no. fore absurdum dicere quod etiam in ista pcedit quod voluit facere canonici absentes fore vocados. no. in simili. §. c. pri. l. quinta gl. Jo. an. Lap. Ab. dicit hic quod si esset fienda electio vel pcedit iuris de necessitate deberet vocari absentes saltē quousque essent pcedit due ptes vel maior ps abinde supra non deberet de necessitate vocari. Si vero esset exceptio facti tūc illi qui sunt pcedit et qui representat caplin poterūt absque alia vocatione absentiu eligere. et de hoc dicit se plenius dicit de sumo. Jaco. et. de preb. cū in ecclesiis. et ibi Archi. et Jo. an. de pcedit. pben. si caplo Lap. C. glo. sup. verbo maior querit quare sufficiat maior pars. c. gl. sol. C. glo. super verbo eligere querit an post istā electionem isti poterūt variare. et soluit quod no. C. glo. sup. verbo. teneant querit an possint canonici neutri ipsorum eligere et sic ambos refutare. glo. sol. quod no. Deinde glo. qrit quod si volunt eligere glo. sol. dicit vt in ea. que est clara et bene pbat. In si. glo. Archi. dicit quod copellent officio executor. et Jo. an. dicit quod copellent a iudice. et quilibet ipsoz allegat iura hic allegata. Et pro determinatione glo. alle. Jo. an. de pcedit. ben. et pluribus. et de. i. de iurepa. ante mediū et in extranag. susce pti circa mediū Jo. an. Sed dicit Jo. de fan. quod putat tutius esse quod ordinarius copellat: quod ante hanc electionem non apparet quod littere valeant finem eum. et hanc partē credo verā quod nullus supplet aliterius negligentia nisi in casibus a iure expresse no. Inno. de cō. cō. pcedit. quod diuersitas ante si. et Archidia. in c. iij. cum finis. et pcedit. in de. in plerisque. de elec. in pcedit. cū igitur non sit expresse isto casu episcopū supplere. ergo non poterit lras possit eos copellare tanq ordinarius vt feruent quod dicit hic cum episcopos habere potestatem copellendi subditos ad obseruantia iuris cois vt in de. i. de offi. ordi. et per hoc respōdet ad iura allegata in glo. que loquuntur in casibus in quibus ius permittit supplere negligentia inferior. C. glo. super verbo omnino querit qualiter ille alius dicatur excludi omnino sol. glo. in si. glo. Est ergo intētus glo. vt habeatur pro non impetrante. vnde dicit Archi. quod si iste re ciperetur non diceretur auctoritate apostolica receptus. vt. ff. de leg. i. l. vnum ex familia. §. i. et facit quod dicitur de rescriptis cōsi tutus. Sed dicit Jo. an. quod non potest apparere de mente Archi. an velit se restringere tūc ad hunc casum quādo eligunt vnus de habentibus equalē datam an generaliter intellexerit quod si capitu lum semel grauatum recipiat scdm non habentē clausulam no. obstante quod pro alio et. quod receptio valeat sed ille non expectet auctoritate apostolica. et idem declara si pro alio. de quo vide notata hic super text. Jo. an. glo. super verbo ipsoz querit in quibus litteris requiritur expresse. quod vtriusque papa voluerit providere glo. sol. C. In si. glo. dicit Jo. an. quod ista glo. facit pro lectura sua posita in glo. sequenti. tamē si in litteris pape solius electi est illa notabilis clausula quā aliqui requirit etiam per verba pcedit sentis temporis. ita quod non appareat prioritas vt si dicat non obstante quod sub eadem data scribimus pro ticio quod satis per id constaret de intentione pape quod etiam ticiu vnus vult recipi. Si non sic in clausulis cōmuniibus quas esse oportet in litteris electi vt dicendo non obstat. quod pro alio scripsimus finem Jo. an. and. glo. super verbo expresse querit quando dicatur expresse constare quod papa velit vtriusque providere glo. exemplificat tripliciter.

c C Et b. pe. de ancha. ad eundem. l. iij.

a C Antefere. ri. adde oldr. consi. c. l. iij.

Clausa
additio
la gualis
gualis sit
restringat
tem. vide
fely. in
fedeo. ij.
colli. de
rescrip.
Additio.

In ea. gl. ibi simul clā vtruta si dicat nō oblatē si aliq aucto
ritate nra in canonicos sint recepti vel vt recipiant iustit. Et sic
vtr q p bas clās gualis satis appet de mēte pape. Joā. an. dicit
hic alios tenuisse. Inus vtrus fuit Oldra. l3 non allegat in 2°.
clxxi. q. i. isti tenet q nō sufficiat gualis clā. h3 requirit expiam
mentione r circa istā expiam mētionē aliq dicit q clā d3 pminere
nō oblatē q p altero scripserimus r sub eadē data. h3 dicit Jo.
an. q ista opi. destruit qz ex tenore istī clē apparet prioritas. r iō
nō hēret locū dispō istī ter. vt appet ex pncipio nec ob. si dicas q
foran eadē clā erat et i lris electi. r sic nō appet d3 positatē q ter.
hic nō requit clām nisi in lris nō electi. vñ dicit lfratū ipsi vt dicit
gl. s. pcedēs nec ob. si dicat q poterit dari talis clā p quā fiat ple
na expio nec tñ appēbit prioritas puta si dicat nō oblatē q sub
eadē data vos grauauius de ticio vel scribamus p ticio. sed
tūc iste lfe essent inhoneſte exprimēdo datā aliarū lfratū r nō d3
cedo q debeat pferri r esset parare laqueū r vñ discordiis id
qd h3. xxv. q. ij. de viduis. ij. de dona. p tuas de resti. spo. lras vñ
de tali clā sic capitolā nō vñ iste ter. itelligēdus de 2°. c. i. iij. di.
erit aut lex vñ expius fuit q qñ currūt due gfe equales in data
papa vel referēdarius alteri ipsoz gratificat alterū ipsoz prepo
nēdo. vñ nisi per inaduerſitā tales lfe nō trāſſrēt. r ita est d3 mo
re curie qz facit multū illos q requit talē expiōne q denotat il
los esse certificatos de data r equali r isti tenētes q regat nota
bilis expiō variat inter se de modo expiōne: qz aliq volūt q
fiat expiōne mētio pſone r date aliq q sufficiat expiōne pſone l3
data nō expiōne qñ sit sub ditione nō oblatē q p tali r. Alii
dicunt q hoc nō sufficiat q illud si est dditionaliter r sapit incer
titudinē. vñ esset expiōne incerta: ergo d3 expiōne nō oblatē qz
pro tali r. Fundamēta autē istoz q requit notabilē expiōnem
sunt ista. primo qz p gualis clās de quibus hic ponit ecēpla non
apparet expiōne intēto. puidētis nec eius volūtas expiōne dici pōt
per taleverbi generale inducūt multa iura r precipue. j. de sentē.
exco. constitutionē. r. j. de electio. pcurator. r. s. eo. ti. in nostra. r
s. de testa. c. l3 ex quadā de consan. r affini. tua. scōo qz pūſio istī
dece. fuit facta ad duplicē finē vnus ad emendandū grauaē eccle
siarum. s. e. mandati. secūdus ad tollendū iuris impossibilitatē
q cum impossibile esset de iure q duo haberēt eandē prebendam
s. de preben. c. tue. r. c. maioribus videbat de iuris rigore neutriū
esse admittēdū. ff. de testa. tute. duo sunt tici. r. ff. de rebz dubi.
si fuerit. Et ideo l3 generales clausule de qbus hic in glo. tol
lant surreptionē que esset in litteris si ille nō ponerent tñ ille nō
satisfaciūt dispositiōi huius text. sic disponētis de impetratibus
sub eadē data. ppter plicitatē predictā qz non apparet per illas
papā voluisse vtrigz puidere. Sed dicit Jo. an. q sibi placet de
cīso glo. hic. r ad hoc probandū primo inducit. naz oēs fatenē q
iste clausule generales de quibus hic in glo. sunt sufficiētes quā
do concurrūt duo impetrātes eodē anno mēse septima. die r ho
ris dūtamē apparet prioritas: l3 non fit facta mēto in litteris
de idētitate anni mēsis septimane vel diei. Sed aliq faciūt dīſe
rentiā tantū qñ eadē est dies nec apparet de prioritate. Sed
in hoc non video dūam quare isto vltimo casu requirāt ista nota
bilis expiōne. nam si dicit qz hic faciat interesse ecclesie hoc non
est vera qz non apparet quare plus ibi qz hic vertat fauor ecclesie.
si dicunt culpā impetrātis hoc operari hoc ad hoc nō est verū. qz
ipse non fuit in aliqua culpa. Ergo nō est dare rōnez dīſeritatis
quare plus isto casu quo sunt equales in data regat ita exacta
expiōne qz alio casu quo sunt dispares in data qua fm eos suffi
cit generalis expiōne imo plus videt sufficere generalis expiōne
quādo equales sunt in data qz sunt dispares: qz si sunt dispa
res tūc apparet quis sit secūdus. l3 qñ sunt equales: qz si sunt dispa
ret r possibile est qz ille quē canonici nō eligūt fuerit primus qz si
cōſtaret nulla erat sibi necessaria clausula. forti ergo d3 sibi suffi
cere cōis clausula propter dubiū prioritatis qz illis quos secū
dos cōſtat esse. facit de sepultu. sacris de vſuris. c. fi. cū cōcor. nec
ob. qz iste ter. requirit qz expiōne apparet r. qz dico qz ter. nō req
rat illam expiōne specialē. de qua loquit contraria opi. sed re
quirat generalis clausula nō oblatē si p alio expiōne in litte
ris non electi. r. ter. ideo erigit istā generalē clausula. expiōne vt
enitētur opi. antiquoz que habēt qz nō fit necessaria dicta clausu
la si pro alio: sed sufficiat tacita. vnde fuit mens istius ter. tollere
difficultatē opi. antiquoz quoz aliqui tenebāt qz sufficeret ta
cita mēto illius clausule. aliqui qz requirāt expiōne. Appro
bat igitur iste ter. opi. qz nō sufficiat tacita. sed regatur expiōne
mēto illius clausule si pro alio r. Restat rīdēre ad 2°. r. Et
primo ad id qz dicit ter. hic regere expiōne mētionē qz debe
mus cōſiderare cām quare ius requirāt expiōne mētionē. naz
quādoqz requirāt expiōne mēto rōne forme a iure tradite sicut
est in electōe. s. de elec. qz ppter. r in baptismo. s. de bap. c. i. r tūc
non sufficeret generalis expiōne. sed requirīt formalis. vt in iuri
bus pcallegā. ita pcedat. c. pcurator. j. de elec. sed ista forma hic
non est tradita sed satis est qz apparet per quācūqz clausulam

de mente pape quā requirīt expiōne mēto non rōne forme: sed
eo qz quis aliter nō pōt bene certificari de actu. r tūc etiā req
ritur expiōne mēto r sic procedit. c. si motu proprio. j. de preben.
qz nō bene posset sciri si papa faceret motu proprio nisi illud expi
meret. sed hic nō est sic qz posset in intētoe sua pſtare. l3 illud nō
specificat expiōne. Quādoqz quis posset bene certificari de actu.
r tūc aut ius regit expiōne mētionē vt certificet agēs de facto
alterius sibi exponētis r requirīt expiōne mēto. r ita pcedat. c.
in nostra. s. e. ti. r. de. ij. de. offi. ordi. quādoqz requirīt expiōne mē
tio de facto ipsius gerētis actum. r tūc nō est necessaria expiōne
mēto: sed sufficiūt alia verba equipollētia r denotātia mentem
ipsius. pater de testi. l3 ex quadam. r ita pōt responderi ad. c. su
scriptā. r. c. cum aliquibus. s. eo. ti. Nec ob. qz ipsi dicit incerti
tudine vitari actum vt. j. de elec. c. i. cū ibi nō. qz fateor si incer
tudo non pōt reduci ad certitudinē aliquo modo sed qñ pōt
reduci ad certitudinē aliquo modo nō vitat actū. vt nō. j. de reg.
iur. inspicimus. r sic dicit Jo. an. sibi potius placere glo. r l3 qz
vellet tenere opi. contrariā. dicit saltē istū ter. debere restringi ad
istum vltimū casum tantū qz alios nō cōprehēdat vt sic pcedat
expiōne mētionē requirīt qñ omnia sunt equalia r alter tñ est
electus ab ordinario collatore vt sic nō referat ad oēs casus su
predictos. sicut fit. s. eo. ti. tibi qui r hoc scripsit. qz iaz pſulerūt
in simili cā. r impugnātū fuit eius pſiliū Jo. an. hāc opi. Jo. an.
tenet dñi de rota pſolutione. clxxix. in antiquis. In ea. glo. ibi
p hūc autē ter. Querit gl. an si ides papa scripsit vno in vna
ecclesia r postea scribit p secūdo sine clausula si p alio r. debeat
recipi glo. sol. qz in hoc fuerūt opi. antiquoz r per istum ter. ap
probatur opinio que h3 qz nō d3 recipi. r recitat opi. alioz dic
in ea. In ea. glo. ibi approbatā dico idē Archi. dicit Jo. and.
qz si teneremus opinione que h3 qz in terminis huius. c. requira
tur spālis expiōne d qua dictū fuit supra. adhuc sumus in opinio
ne antiquoz de quibus hic in glo. qz per iura antiqua iste casus
nō est certe determinatus. Et ideo dicit qz melius est tenere lectu
ram suā hic posita per quā sequit qz iste ter. decidit illud dubiū
maxime cū silus curie inheret hūc opi. ponēdo clausulas non
oblatē si pro alio r. Sed dato etiā qz teneremus istud adhuc res
manet dubiū. An opi. l3 dñi. hic posita bodie sit vera. qz per hūc
ter. nō est fabulata. qz hic ideo est necessaria clausula in isto nō ele
cto. qz pta gratia adhuc pcedebat. r sic nō erat executā. r hāc opi
nionē vñ tenere Inno. s. eo. caplm in prin. r Joā. cal. r allegat. c.
presenti. j. de offi. lega. vbi p3 qz legatus ne grauet eandē ecclesiaz
pendēte prima reservatione aliā nō pōt facere sed illa executā sic
p3 ergo qz grauaē dī dum pendet prima grā. pbat etiā rōne na
turali. nā si vnus portat trabē dñi pōdus pendet dī grauari. tra
be autē deposita non dī ampli grauat. Et p ista opi. induc
tū silus curie qui h3 qz ponat clausula si p alio nō scripserimus
r sic videt qz si illa clā nō fuisset apposta in dubio papa intende
bat grauaē ecclesiaz de duobus. Hic nō oblat. h3 Jo. an. glo.
hic pmitētis vt de certa declaratio in facto qz fm iura decretorū
papa nunq grauaat ordinarios collatores pſos l3 tps decre
taliū icepti papa hoc facere dādo tria paria litterarū monitorias
preceptorias r executorias. s. eo. titulus. r. c. caplm. r. c. ex inſi
nuatione r ne grauaet ecclesias frequētabat clām si p alio nō
scripserimus. vt. s. e. mādātū r duobus. c. seq. Et ex illis capitū
lis elicio qz papa in dubio nō intēdit grauaē ecclesiaz de duobz
nisi hic expiōne r hāc opi. sequit hic Jo. an. r ad istū ter. qz vñ p
bare de grā pendēte rīdet qz cessaret si teneremus qz hic vacabat
prebēda que fuit affecta collata isti electo p caplm. r sic nō pendē
bat gratia l3 erat iam executā. r p hoc facit. j. ij. respō. huius. c.
vbi loquit de prebē. Ad. c. pſiti respōde qz ibi loquitur de po
testate legati qz nō possit aliā facere. sed in terminis nostris loq
mur de volūtate pape qui in dubio nō intēdit grauaē ecclesiaz r
absurdum est arguere de soluto legibus ad ligatū ad obseruatiā
legis. Joā. an. vel dī fm do. Anto. de but. in. c. mandatus qz ille
ter. pbat oppositū. qz dicit ne nimis grauet ordinarios nō pōt fa
cere nisi vnā gratiā. ergo etiā ex vna reservatione grauat ecclesiaz
ppter naturā cōparatiōis qz presupponit positū hāc opi. tenet
hic Joā. de lig. Et ad rōnem l3 dñi. rīdet qz si pendētia prime
gratie oblat scōo fortius d3 impedire gratia executā. qz pendē
tia gratie tendit ad finem executionis. r hoc pbat. c. mandatum
s. eo. qz loquitur de gratia iam executā fm Jo. de lig. Nec ob. s3
do. Anto. exēplum naturale deferēte trabē. qz illud procedit quā
do grauaen est momētaneum r nō reliquit reliquias post se. qz
deposita trabē totum pondus deponitur: sed hic non sic. qz gra
uaen etiā durat post executā gratiam. qz nō habebit ita gratis
ab ordinario ille qui habuit prebēdam virtute rescripti sicut h3
buisset si ab eo obtinisset. arg. eoz que nō. glo. de preben. relati.
ergo grauat etiaz post. r ideo do. mens Anto. in hac materia cō
cludit idē qd. Jo. an. in. d. c. mandati. Glo. penul. querit de in
tellectu ter. dic vt in ea. In fi. glo. concludit ergo qz ex quo iste nō
electus h3 clausulam non oblatē qz papa voluerit grauaē eccle
siam de

Clausa
additio
la gualis
gualis sit
restringat
tem. vide
fely. in
fedeo. ij.
colli. de
rescrip.
Additio.

Clausa
additio
la gualis
gualis sit
restringat
tem. vide
fely. in
fedeo. ij.
colli. de
rescrip.
Additio.

Clausa
additio
la gualis
gualis sit
restringat
tem. vide
fely. in
fedeo. ij.
colli. de
rescrip.
Additio.

fiam de duobus. r sic vtrigz voluit puidere vel qz voluit post
post illum isti puideri. r sic vtrigz Jo. an. Glo. si colligit qz stan
dum est voluntati pape.

Clausa per ambitiosa. Glo. i. summat
r primo ponit cām impulsā
nam r finalē huius constitutionis. scōa ibi. nos
volētes statuit primo de preteritis. scōo de fu
turis ibi. r eorum. Glo. qz quāqz obtinet p un
portunitatē id qd als denegaret cōcordam. sunt
in glo. r ppter hoc dicit glo. viij. q. i. andacter qz qui taliter cōce
dit nō videtur cōsentire. Glo. qz illud pōt dici ppetuū qd du
rat vsqz ad vitā hois cōcor. sunt in glo. Glo. argu. qz de iure
cōi beneficiarius existens in studio nō pcepit fructus beneficii
suoz de quo in. c. iij. de pmiu. Glo. qz rōne studij nō dispensa
tur qz abiens habēs beneficia percipiat distributiōes quotidia
nas. Glo. optimū ter. qz appellatione fructū bñficiōz cō
prehendunt distributiōes quotidiāne probat ter. qui expresse
cepit de distributiōibus. ergo si nō fuisset exceptū includeret
sub appellatione fructū qz nō. qz facit qz in cōsiderādo valorē
beneficiij put in litteris bñficialibus expiōne debet cōputari
etiā distributiōes quotidiāne. de quo per Jo. an. in addi. spec.
sup. Ru. de cōcel. pb. Glo. qz de iure cōi l3 qz possit aliquo ca
su plura bñficia retinere tñ nō d3 recipere fructus r absentia po
sita qz in altero ipsoz residet. Glo. qz supiores debet augmē
tare cultū diuinū in ecclesiis nō dīminuere. Glo. id ad qd
allegat quotidiē iste ter. qz beneficiū datur p officij sic quilibet
bñficiatus tenet dicere officiū de quo. s. de cele. mis. c. i. Et iō vñ
qz beneficiatus nō dices officiū licite nō percipiat fructus bñfici
ficia: sed ad eius restitutionem tenet. r ita nō. Jo. an. cal. in. d. c. i.
Glo. qz indulgentie cōcesse per importunitatē nō sunt nullē: l3
valēt donec reuocent. Glo. qz pmiuilegia qñqz sunt psonalia
qñqz sunt realia. r qd fauorabilis est pmiuilegiū cōcessum loco
qz persone. Glo. qz indulgentia cōcessa p superiōrē nō expirat
mortē cōcedētis. sicut qd nō. per gl. r doc. in. c. ad hoc. de elec. non
res. r qd nō. fil. in. de. ff. de elec. r hoc tenet hic Lap. abbas r
remittit ad nō. j. de elec. cū ex eo. Et facit ad lras salui cōductus
qz quotidiē cōcedunt qz nō vident reuocari per mortē cōcedētis.
Querit arch. an clericus nō dicens officiū peccat mortaliter.
sol. dicit qz sic alle. l. di. cōtūmaces. de cele. mis. dolētes fm arch.
r ibi de hoc. r. eo. ti. c. i. Jo. an. qñ dignitates habētes hic pri
uilegia dicit Jo. mo. qz decanatus bariocēs. r dicit archi. qz hic
h3 arch. bono. qz dicit obtinuisse a bonifacio Jo. and. Querit
an ista reuocatio nocet illā ignozati. so. si reuocatio sit p hoīem
nō nocet donec fuerit certificatus habēs illā. ff. de pcur. si pcura
tor. ff. de insti. sed r si de pcuratore nō iniunſit. lxxix. dist. pposui
sti. Et nō. Jo. mo. r l3 dñi. j. de pcel. pb. qz cūctis. aut sit p ius cōc.
r tūc infra duos mēses oēs scire psumunt postqz est promulgatū
vt nō. an. d. c. qz cūctis. fm arch. Jo. an. Et ita tenet Pau. bic qz
dicit qz ista nō erat necessaria a iuribz singulorū iuriculari. de post. p
la. c. i. Quid si esset cōcessa pās dispēlandi sup nō residētia epo
r eius successoribus an censetur reuocata so. credo qz nō. qz h3
pās potius videt cōcessa dignitati qz persone iuxta nō. s. de cō
ſi. cū accessissent. r indulgentie cōcesse dignitatibus sunt hic re
seruate. ergo r. Et hic tollunt dispēlationes cōcesse nō au
tem tollit pās dispēlandi r dispēlationes ille sunt ambitioſe
vt p3 de pſan. r affi. qd dilecto. r. j. de. si. presby. c. j. sed pās data
epo dispēlandi nō est ambitioſa vel odiosa sed fauorabilis. j. de
pb. si cui. r qd ibi nō. r facit qd nō. p cōpo. s. eo. ti. cū adeo. qz ad
illa pātē nō extēdet hic reuocatio. r sic in istū determinat Eld. i
nō pſi. c. di. Glo. ij. in prin. alle. 2°. r deinde recitat cōd. p dñi
qz immo importuna petitio nō fit reprobanda sed est cōmēdabilis
c. di. paliū gl. in prin. alle. 2°. r deinde so. distinguēdo in
ter ambitioſam importunitatē r nō ambitioſam. Glo. super
vbo ppetuas qrit quōd hic sumat ppetua r soluit. Et ex h3 infer
qd de tpalibus r etiā soluit qz illas nō cōprehēdat. In ea. gl.
ibi. l. i. r ibi de hoc arch. alle. lxx. di. scōo. ff. de pcur. l. iij. Jo. an.
In ea. gl. ibi nō sunt facit. ff. cōi diu. l. in hoc iudicio. s. si que
niat. r qd ibi nō. Jo. an. In ea. gl. ibi. sed qd recita gl. p aliaz
qz. Quid de indulgentiis qz pnt esse tpales r ppetue an cēſant
reuocate. gl. recitat opi. r soluit qz sic. In ea. gl. in fi. Jo. mo.
tenebat primā opi. r ad. l. sufficit hic allega. p hria opi. rīdet qz
loquitur seu cōcedit de indebito soluto repetēdo. hic vñ loquitur seu
grēdit de debito expiōne nō violato seruādo qd est fauorabile. s3
dicit Jo. an. qz nō videt ad qd hic rīſio inuen. r iō tenet cū gl. Et
h3 gl. ponat ecēplū de existēte in studio. tñ dicit qz decisiōne gl. p
bat etiā alii casus hic expiōne si tñ gratia nō esset concessa ipsis bñ
ficiatis. sed alteri puta pncipi p suis clericis. hic non est reuo
cata fm Jo. mo. Et p eo facit vñ bñficiōz suoz. per qd p3 qz re
gula r casus excepti in isto. c. nō includūt istū casum. r si qz vel
let dicere qz illū casum adhuc includeret. nihilominus posset sal
uari dictū Jo. mo. si gratia esset cōcessa dignitati non expiōne pro

prio noſe principis in gratia. s. de offi. dele. qm Jo. an. Ex glo. r
suppletione posset in hac materia sic distinguī qz aut gratia reci
piendoy fructuum sit ppetuo. aut ad tps primo casu: aut grā sic
ipsi recipiēt fructus aut alteri non recipiēt. si recipiēt fructus
aut initū sui r tūc est reuocata p istud. c. r indicat in posterū fie
ri nō debere. Si intuitu alterius puta ecclie vel dignitatis vel
plone puta regis. r tūc nō est reuocata nec indicata de
de nō faciēdo. Si vñ grā nō sit recipiēt: sed grā deriuat in aliuz
ecēplū. j. de ver. sig. c. fi. r tūc etiā nō est reuocata nec indicata de
nō faciēdo. r idē in vltimo casu qñ est tpalis grā vt dicit glo. hic
fm Lap. ab. Glo. bene istā gl. qz statuta dispensatiōia sup act
perpetuos includunt etiam actus qz possunt esse tpales r perpe
tui fm qz casus accidere possit qñ istud pſtat ex vñs statuti. ita
vult ista gl. Glo. sup verbo multis qrit an iusta fuerit bec re
uocatio. r soluit qz sic. Glo. sup verbo fructibus recita p con
trarium qz immo fructus possunt debere absentibus. de cōstitu
tionibus cum oēs gl. soluit de iure cōi non de iure spālis sic vt in
3°. c. In fi. gl. Jo. an. remittit ad ibi notatā p se post l3 dñi. su
per gl. fi. r ibi tenet qz istud pōt tollerari si deseruiat p substitus
tum als si non deseruiet r ſuetudo tāqz onerosa ecclesiis nō va
lere consuetudine. c. i. qd dictū dicit dñs Jo. de imo. vñ in ecclie
sis curatis sed in beneficiis simplicibus dicit et veruz qñ ecclia
non pateret defectum in ministris. tunc dicit qz in bñficiis sim
plicibus valeret ſuetudo. l3 non seruiet per substitutū. r alle.
dictum. c. cum oēs. qd simplr loquit fm eum. Glo. 2°. rā primum
eius dictū tenet arch. xxxi. di. sacerdotibus. vbi plene hoc dispu
tat r tenet qz in curatis nō valeat consuetudo vt p vicariū d3
seruiat. qz electa est eius industria psonalis vt p seipm gubernet
vt p3 de de. nō res. qz nōnulli. r. c. relati de pb. extirpande. s. q
vñ. r p3. de elec. l3 canō. ergo p aliū seruire nō poterit. l3 in sim
plicibus tenet idē qd l3 dñi. r idē t3. vii. q. i. qz frater vñ p hoc p3
qz vltimū dictus do. Jo. hoc est non fit verū. Et d3 cū facit ter.
hic qui dicit qz bñficiū dat ppter officiū ergo cū ſuetudo tēdat
ad tollēdū illud qd est introductū p eius ſuba nō vñ valere. ar
eoz qz nō. j. de cōſue. c. i. vt sic totaliter tollat seruitutē saltē pſan
dum p substitutum de bñficiis et regulariū. l3 sunt manualia. et
etiā sine cura nō v3 cōſuetudo qz monachus nō residet vt dicit
ter. in de. ne in agro. s. fan. de sta. mo. Glo. sup verbo bñficio
rum qrit an ista indulgentia pſit quo ad bñficia qz nō obtinentur
canonice soluit qd nō. Glo. sup verbo distributiōibus qrit an
distributiōes alio noſe appellen. r soluit qz sic. Glo. sup
verbo exceptio qrit circa istas quotidiānas distributiōes an ab
sentes in aliis casibus pdat istas quotidiānas distributiōes r
soluit qz sic. Glo. sup verbo in scholis primo cōmēdat hāc
licetiā absentie rōne studij. Deinde qrit qz possit cā dare. In
fi. gl. de hoc dicit. j. de elec. l3 canon super gl. pe. Jo. an. Glo.
super verbo altera recita p dñm qz qz nō possit retinere plura
bñficia. lxx. di. scōo. glo. lo. In fi. gl. intellige primā solutio
nē gl. qz l3 quis habeat dispēlationē pluralitatis bñficiōz nō tñ
ppter hoc liberat qñ teneat in altero residere nisi in pluralita
tis dispensatione id cōtineat expresse. vt nō. j. de pb. nō pōt in gl.
Jo. an. Glo. sup verbo romana recita p dñm qz qz nō possit in reuoca
tio nō includat existētes in studio qz tales de iure cōi possunt p
cipere fructus bñficiōz in absentia. j. de pmiu. c. ij. gl. remittit ad
ibi nō. In fi. gl. dic vt ibi habet i gl. fi. r etiā ibi remittit archi.
Jo. an. Glo. sup verbo alio expiōne facit ter. Glo. sup ver
bo vacādi colligit notabile ex ter. In fi. gl. dic de hoc vt habe
tur. s. de de. nō residē. c. ex parte. ii. Glo. sup verbo dat in
ducit ter. ad solutionē qñtionis. an suspēsus ab officio sit suspē
sus a bñficio. in fi. gl. dic de hoc plenius. vt nō. gl. in de. cupien
tes de penis in fi. magne gl. Jo. an. Glo. sup verbo dignitati
bus: qz intermedie sunt litterales qrit quare indulgentie cōcesse
dignitatibus nō sunt reuocate. soluit in fi. gl. facit in simili. j. de
pmiu. vt alig Jo. an. Glo. sup verbo tpibus qrit an iste papa
potuit iſſā pſbitionē de nouo cōcedere soluit qz sic. In fi. gl.
gl. dicit Lap. ab. qz iste posset sibi legē imponere ne valeret scōa
cōcessiō. p verba derogatoriā sicut d3 de testatore in. l. hic allega
ta de quo. s. de consi. c. j. eo. li. Lap. do. Jo. de imo. dicit qz gl. p
cedit qñ per viā iuris cōis ipse vellet facere dñm: sed si p viā
pmiuilegiū vel rescripti qz cū hic sit apposta clausula derogato
ria ad rescripta nō valeret rescriptū nisi faceret mētionē de iure
in iuxta notatā. s. de rescriptis nonnulli de eta. r qualitatē. cā te. r
j. de excels. pla. c. vnico fm eū. Redo qz dictum suum pcedat isto
vltimo casu in terminis in qbus loquitur gl. sed hodie non cre
do qz pcederet. qz l3 bonifacius sibi legē imposuerit enūdo ta
les concessiones suis tpibus nō tñ ad successores voluit qz clau
sula illa extenderetur: sed tantūmodo indicat eis decre. igitur
nōnulli et alia iura. s. allegata loquuntur qñ simplicitur in iure
apponitur clā derogatoriā ad rescripta vñ papa qui succedit
non reuocando illud ius vñ approbare cū illa clā ar. ecclia. si.
de. ele. s. Sed cū hic papa expresse dicat clām derogatoriā nolle

Clausa
additio
la gualis
gualis sit
restringat
tem. vide
fely. in
fedeo. ij.
colli. de
rescrip.
Additio.

Clausa
additio
la gualis
gualis sit
restringat
tem. vide
fely. in
fedeo. ij.
colli. de
rescrip.
Additio.

Clausa
additio
la gualis
gualis sit
restringat
tem. vide
fely. in
fedeo. ij.
colli. de
rescrip.
Additio.

transire ad successores p[er] q[uod] iste ter. n[on] debet dici habere clau-
sulam derogatorem ad rescripta sicut iura. s. allegata. et sic n[on]
videtur q[uod] hodie. d. Jo. p[re]cedet l[et] bene procedit referend[um] ad
terminos glo. C. Glo. si querit quare papa non precepit sed in
dicavit successoribus glo. solmit.

De consuetudine.

Rubrica.

Consuetudine. i. sum-
mat. Et prima pars d[icitu]r d[icitu]r consuetudine
decernens illa etia[m] si iurata fuerit non ser-
uari vtriusq[ue] dicti reddens r[ati]o[n]e. sc[ilicet] sta-
tuit ipsius consuetudine[m] s[ic]u[t] q[uod] ad p[re]s-
rita ext[en]dit et decretu[m] apponit. sc[ilicet] ibi
statuere. C. i. glo. q[uod] appellacione con-
suetudinis co[n]p[re]h[en]dit etia[m] v[er]ba serua-
tus t[em]p[or]e q[uod] eius initii memoria in s[er]mone n[on] existit. C. i. glo.
d[icitu]r esse inter p[ro]natu[m] dignitate[m] p[ro]positura[m] de quo dicitur. j.
C. i. glo. q[uod] disp[en]sacio facit licitu[m] id q[uod] al[iter] erat p[ro]bitu[m] de iure
co[n]tra. C. i. glo. q[uod] consuetudo q[uod] est ius nutrit ab[er]tione[m] q[uod]atocunq[ue]
t[em]p[or]e fuerit obseruata n[on] est legitima. et potius d[icitu]r d[icitu]r corruptela
3 C. i. glo. q[uod] dictio ab[er]t[us] stat excludit. vide. j. de p[er]u. q[uod] g[ra]t[us] aliter
s. i. C. i. glo. vnu[m] modu[m] firmadi[m] consuetudine[m] vt q[uod] asstringat vincu-
lo iuramenti ad eius obseruati[on]e[m] sicut fit in statutis. s. e. ti. p[re]i. cu[m]
aliquibus. C. i. glo. ad q[uod] quotidie allegat iste ter. q[uod] iuramentu[m] non
d[icitu]r esse vinculu[m] inq[ui]tatis. C. i. glo. q[uod] ille d[icitu]r dignu[m] q[uod] p[ro]t vnu[m] offi-
ciu[m] ecclesiasticu[m] adimplere. C. i. glo. q[uod] valet consuetudo dispones q[uod]
in eade[m] ecclesia ab[er]t[us] disp[en]sacione q[uod] possit retinere duo b[en]eficia
etia[m] difformia secus si disponeret de tribus. C. i. glo. q[uod] p[ro]stitutio
antiq[ue] iuris declaratoria trahit ad p[re]rita et dato q[uod] habeat i op-
positu[m] s[ic]u[t] consuetudine[m] obseruata q[uod] declarat consuetudine[m] fore i
r[ati]onabile. et sic est h[ic] ter. p[ro] dicto zen. in de. i. de elec. C. i. Quero q[uod]
via sit inter dignitate[m] p[ro]natu[m] et officiu[m] dicitur h[ic] Jo. an. et ar-
chi. late tractat hic remittens ad notata p[er] de p[ro]b. in. c. de multa.
Et qual[ite]r diuersis modis sumit dignitas. b[er]t. di. deniq[ue]. et s[ic].
de rescrip. sedes. et s[ic]. de de. n[on] ref. q[uod] n[on]nulli. deinde ponit dicta
Arch. dices q[uod] dignitas si sumit large est q[uod]da[m] p[er]minetia in gra-
du q[uod] co[n]p[re]h[en]dit et p[ro]natu[m]. de insti. c. h[ic] q[uod] q[uod] dicitur inferiori-
ra ministeria de elec. cu[m] in cunctis. s. inferiora. Si v[er]o sumat stri-
cte accipit p[er] p[ro]bitu[m] et si p[ro]natu[m] aut p[er] archidiaconatu[m] et
his filia s[ic]u[t] Arch. aliq[uod] dicit vt no. Jo. an. de p[ro]b. de multa q[uod] di-
gnitas p[ro]natu[m] et offi[ciu] sunt sinonima. Et iura q[uod]q[ue] ponit vnu[m]
p[er] altero. et op[er]at[ur] fundat p[er] c. cu[m] accessissent. de co[n]si. vbi vocat
p[ri]miceriatu[m] p[ri]mo p[ro]natu[m]. sc[ilicet]o dignitate[m] tertio offi[ciu]m. et p[er] c. ad
aures de rescrip. q[uod] ponit quasi sinonima[m] dignitate[m] et p[ro]natu[m].
Sed bec op[er]at[ur] destruit p[er] ter. hic qui ponit ista vt diuersa. vt s[ic]. de
elec. in genesi. et de p[ro]b. de multa et in extrana. excreabilis cu[m] mul-
tis si alii dicit q[uod] dignitas est p[er]minetia cu[m] cura p[ro]natu[m] sine
cura. C. Sed bec op[er]at[ur] destruit p[er] ter. in. c. i. j. de eta. et quali-
t[ate]. et j. de p[ro]b. cu[m] in illis p[ri]mo et sc[ilicet]o r[ati]o[n]e. et c. sup. e. ti. p[re]dicta extrana.
C. i. glo. vbi q[uod] ista n[on] declarat funditus hac materia. vnu[m] p[ro]u-
to q[uod] dignitas habeat se ad p[ro]natu[m] et offi[ciu] t[ame]n q[uod] genus ad sp[eci]m
na[m] dignitas est q[uod]da[m] n[on] g[ra]t[us] g[ra]t[us] aptu[m] denotare
o[mn]i habere aliq[uod] gradu[m] p[er]minetie. et istud voluit gl[os]a. alle. iiii.
di. deniq[ue] cu[m] si istud n[on] n[on] sumit large et stricte s[ic]u[t] natura[m] ma-
terie in qua sit p[ro]latio. vel s[ic]u[t] in intencio[n]e p[re]fatis si de ea co[n]stat.
vnu[m] et in materia stricta et penali co[n]p[re]h[en]ditur appellati[on]e digni-
tatis ep[iscop]at[us] et sup[er]iores q[uod] exp[re]ssim[us]. vt. j. de p[er]u. felices. s. q[uod] si
q[uod] q[uod]q[ue] n[on] co[n]p[re]h[en]dit ep[iscop]at[us] app[ro]p[ri]one dignitatis. vt no. j. de p[ro]b.
c. ij. et de p[ro]b. p[ro]b. dilect[us] p[ro]nat[us] et offi[ciu] sunt sp[eci]es co[n]p[re]h[en]de sub il-
lo g[ra]t[us] et ista sunt nota imposita potius s[ic]u[t] consuetudine[m] diuersa
rum p[ro]uinciaru[m] q[uod] suos p[ro]latos diuersimode noiant. et ex diuerso
mo loquedi. et istud p[ro]bat. c. cu[m] accessissent. s. allegatu[m] vbi p[ri]miceriatus
appellat[ur] dignitas p[ro]natu[m] et offi[ciu]m. et iura q[uod] exp[re]ssim[us] videntur ista t[ame]n
diuersa potius faciunt h[ic] ad tollendas canuila-
tiones et exceptiones q[uod] p[ro]t opponi. n[on] aut ad fine[m] vt denotat dif-
ferentia[m] esse inter ista bec vltima sunt in effectu verba Guil. de
mote lau. in extrana. Jo. xxi. excreabilis sup[er] verbo p[ro]natu[m].
Et s[ic]u[t] hoc verificatur op[er]at[ur] q[uod] ista tria sunt sinonima. Et ista po-
tuit esse ca[usa] quare ter. hic dicit quocunq[ue] noie censetur. ad denota-
du[m] q[uod] s[ic]u[t] diuersas p[ro]uincias diuersimode noiantur. Ad p[ro]posi-
tum ergo applicado possit esse ex consuetudine ecclesie q[uod] p[ro]natu[m]
et offi[ciu]m r[ati]o[n]e officii sibi adiecti essent dignitates et n[on] essent.
C. Est ergo videndu[m] q[uod] sint signa ad cognoscendu[m] dignitates. Arch.
chi. ponit hic tria signa q[uod] fuerunt etia[m] posita p[er] Jo. an. in. d. c.
de multa. p[ri]mu[m] signu[m] est q[uod] q[uod] quis bz ad ministracione[m] reru[m] ec-
clesiasticaru[m] cu[m] iurisdictione. lxxxi. di. volumus cum. iiii. c. se.
q[uod] intelligit q[uod] ad ministratio[n]e[m] sibi assignata p[er]petuo. secus
si esset t[em]p[or]alis. vt dicit Jo. an. in. d. c. de multa. alle. no. eo. ti. cum
n[on] ignores. sc[ilicet]o signu[m] est q[uod] bz n[on] n[on] n[on] dignitatis et p[ro]natu[m]

in ecclesia ta[m] in choro q[uod] in caplo. l[et] n[on] habeat vera[m] administratio-
ne[m] vel iurisdictione[m] dat ex[em]plum in archidiacono p[er]m[en]t[ur] vbi q[uod]
si nullum offi[ciu]m facit Arch. et t[ame]n dignitas reputat[ur] a alle. s. eo. q[uod] i
Tertium signu[m] est q[uod] ex ecclesie consuetudine bz p[er] dignitate[m] cui
stabitur. ff. de legi. l. de q[ui]bus. s. iurisdictione. xxi. di. consuetudo. et c.
quodamodum. Et his signis possit cognosci an q[uod] dicatur i di-
gnitate vel n[on]. na[m] si a iure imponit n[on] n[on] n[on] dignitatis q[uod] sonat in
n[on] n[on] n[on] dignitatis cessabit dignitas et inferiorib[us] ab ep[iscop]o n[on] sunt
a iure imposita nota dignitatis q[uod] sonat in dignitate nisi archi-
diaconatu[m] et archiepiscopatu[m] p[ro]pter iurisdictione[m] et p[er]minetia[m]
quas habet super alios et p[er]tinet in subditos et ecclesiasticas p[ro]u-
nas vt p[er] exp[re]ssim[us] in toto ti. de of. Arch. et archiep[iscop]o. immo et arch.
l[et] nulla habeat iurisdictione[m] ex consuetudine. t[ame]n r[ati]o[n]e nois sonat in
dignitate vt est dictu[m]. s. bec est conclusio do. de ro. c. dlu. c. lxxv.
Et his deciditur quid de personatu an sit dignitas. q[uod] conside-
rare debemus an in eo concurrat aliq[uod] signu[m] de supradictis.
et tunc dicitur dignitas. Si aut non concurrat aliq[uod] signu[m] tunc
non esset dignitas. vnde personatus l[et] haberet aliq[uod] p[ro]gatis
ua chori et capli in optionibus et p[er]fectionibus et vocibus dadas
et similibus plus q[uod] alii canonici eiusde[m] ordinis minus t[ame]n q[uod] alii
dignitates habentes q[uod] in p[re]dictis p[ro]gatis p[er]feruntur eisde[m] ita
possunt intelligi iura q[uod] ponunt vt diuersa dignitate[m] et persona-
tu[m] vt hic cu[m] filibus et est de m[er]ito Arch. hic. Et his decidit de of-
ficio an dicatur dignitas: q[uod] etia[m] debemus considerare an in eo
concurrat aliq[uod] de signis p[re]dictis. et iura q[uod]q[ue] dicunt offi[ciu]m di-
gnitate vel p[ro]natu[m]. i. q. iiii. ep[iscop]i de de. non ref. c. iiii. de p[ro]f. p[ro]b. c.
iii. q[uod]q[ue] litigare d[icitu]r offi[ciu]m. xvi. q. i. vnu[m] in fi. C. i. glo. cui co[n]missa
est disp[en]sacio bz offi[ciu]m. s. hoc. c. li. in p[ro]b. C. i. glo. habes singulari
dignitate vel tabellionatu[m]. j. de hereti. vt offi[ciu]m. s. ad conscrib[en]d[um]
da. C. i. glo. p[ro]positura d[icitu]r offi[ciu]m de elec. dud. i. C. i. glo. plebania d[icitu]r
sta. mo. q[uod] de timore. Et iura q[uod]q[ue] offi[ciu]m ponit differas a dignitate
et personatu[m]. j. de p[ro]b. q[uod] sepe. et c. h[ic] etia[m] q[uod]q[ue] offi[ciu]m simplex q[uod]
quis bz ad ministracione[m] aliquarum rerum sunt aliqua p[ro]gatis
ua chori vel capli vltra alios sui ordinis sicut sunt p[ro]positi ecclesie
carnotensis. C. i. glo. si quis bz id q[uod] bz om[n]is annexu[m] sine bono-
ris p[ro]gatis sicut sunt auditores iudici. pcuratores et gassaldi
de quibus. i. q. iiii. saluator. C. i. glo. viced[em]is. xxi. di. officiu[m] si aut
haberet officiu[m] cum iurisdictione vt camerarius pape dicit p[ro]t
q[uod] sic dignitas. ff. de off. p[re]f. vig. li. ff. de off. p[re]f. li. legatus s[ic]u[t] ar-
chi. C. i. glo. hic deciditur q[uod] de plebanis p[ro]uinciaru[m] et aliis simili-
bus q[uod] si p[ro]ficiuntur ecclesie collegiatis et ipsi sunt caput ecclesie et
habet p[er]minetia[m] et iurisdictione[m] in canonicos ecclesie et illi tenentur
sibi tanq[uam] plato ecclesie obedire. isti etia[m] dicuntur habere dignitas
tem ad hoc. s. de off. ordi. cum ab ecclesiis p[ro]lati. Ita dicit
do. de ro. in loco p[re]f. et p[er] hoc facit q[uod] no. doc. s. de p[ro]b. n[on] i. gl.
in de. et si principalis de rescrip. vbi distinguit ad cognoscendu[m]
an p[ro]uincia sit dignitas an sit collegiatus vel n[on]. C. i. glo. Et ex his
signis possent infinita dubia decidi. et bec materia videtur modo
clara. l[et]z doc. vario modo in ista materia loquantur d[ic]t[us] s[ic]u[t] sede.
de senis in consiliis suis c[on]clu. lxxxi. q[uod] plebanu[m] dicuntur habere
re dignitates si sunt collegiati allegat no. p[er] Arch. de fo. co[m]pe.
romana. v. nec etia[m]. c. li. et q[uod] ipse no. de rescriptis statutis super
verbo collegiatis. Si n[on] sunt collegiati non sunt in dignitate: l[et]
habeat capellas sub se: in q[ui]bus instituit. q[uod] h[ic] n[on] est signu[m] digni-
tatis q[uod] canonic[us] p[ro]t h[ic] p[ro]tate instituitur p[ro]feredi t[ame]n ex h[ic] n[on] erit
dignitas de p[ro]b. c. h[ic]. et li. et cura alia n[on] est signu[m] dignitatis de
elec. l[et]z cano[n] iur[is] c. statutu[m]. c. li. et h[ic] baptisimu[m] et ius decima-
ri n[on] est signu[m] dignitatis. C. i. glo. do. de de. n[on] ref. n[on] nulli
et n[on] est signu[m] dignitatis l[et]z eligat pleban[us] a capellanis suis
pleban[us] q[uod] n[on] eligat vt collegiu[m] et electio p[ro]prio sumptu vocabu-
lo d[icitu]r illa q[uod] si a collegio sibi eligere p[ro]latu[m] de elec. c. i. et n[on] est signu[m]
dignitatis l[et]z examinet capellanos sui pleban[us] mittat edictu[m]
et illos co[n]firmet. q[uod] ista p[ro]t co[m]petere simplici canonico de p[ro]fue.
fm. sed. et id[em] vt c[on]cludere i suis co[n]siliis. p[er] lxxxi. C. i. glo. Quero an
inferior a papa possit disp[en]sare et pluralitate dignitatu[m] in diuer-
sis ecclesiis. lo. dicit Arch. q[uod] iste ter. destruit opinio. illoz q[uod] dicit
ep[iscop]u[m] posse q[uod] sit ex necessaria ca[usa] et p[ro] utilitate ecclesie. sc[ilicet] q[uod] si
erit ob p[ro]gatis meritis cu[m] h[ic] indistincte loq[ui]tur ter. et p[ro]bitat
inferior a papa h[ic] posse. Sed dicit Jo. q[uod] iste ter. nulla op[er]at[ur] re-
probat de diuersis ecclesiis. q[uod] iste ter. loq[ui]t[ur] t[ame]n de dignitatib[us] eius-
de[m] ecclesie sup[er] quo remittit ad notata i. c. de multa. s. o. p[ro]b. C. i. glo.
t[ame]n q[uod] ter. p[ro]hibet disp[en]sacione[m] plur[um] officioz i eade[m] ecclesia
fecit in diuersis. s[ic]u[t] q[uod] s[ic]u[t] vult disp[en]sare in officio existere in ecclesia
vt alio existere in cimiterio eiusde[m] ecclesie vel in claustru[m] sine in p[re]i-
n[on] n[on] n[on] edificijs istud dep[en]det a dubio. In tale offi[ciu]m cessat i eccle-
sia vt n[on] ter. facit q[uod] sic. j. de p[re]f. et. c. vlt. al. c. i. et j. de sen. ex. si
ciuitas. do. de ro. c[on]clu. c[on]clu. distinguunt an illud offi[ciu]m habeat
exercere actus ad quos est deputatu[m] in ecclesia. vtputa q[uod] beat ce-
lebrare in ecclesie et bonis canonicis interesse. et tunc cesset esse in ec-
clesia q[uod] n[on] co[n]sideram[us] locu[m] vbi res est sita: sed vbi destinat ex-
cutio rei. de fo. co[m]pe. dilecti. et facit de. ne romani. de elec. ff. de le.
iij. l. seruis

Archidiaconus
conferunt
si. Adde do.
car. c[on]si. xxi.
fran. are. p[ro]f.
allegando.

Prepositura
dignitas p[ri]m-
cipalis i eccle-
sia collegiata
si sit electua
et habeat ad-
ministracione[m]
bonoru[m] eccle-
sie et habeat p[ro]-
rogatiam in
choro et loco
capitulari.
Nota in deci-
sione. c[on]clu.
fuit dubitatu[m]
in no. vbi dicit
tur v[er]u[m] cu[m] b
suetudo sit co[n]-
trariu[m]. Adde
b[er]t. Duplex.
adde lapu[m] al-
legat. xxi.
cal. p[ro]f. d[ic]t[us].
de p[re]ben.

Lacerant
adde quid de
thesauraria
ba. c[on]si. lxxi.
Ber.

Necessaria
ca[usa] adde q[uod]
voluit ro. c[on]si.
ccxxv. Berz
nar.

iii. l. seruis vbanis cu[m] si aut bz officiu[m] deputatu[m] vt deseruiat in
loco b[en]eficii: tunc n[on] cesset i ecclesia: q[uod] differat b[en]eficia corporis
ecclesie ab illis. ar. d. c. i. de co[n]se. ecc[lesi]e. vt alia. Aut bz officiu[m] m[er]itu[m]
q[uod] partis bz exercere in ecclesia partis in cimiterio. et tunc aut bz
solu[m] p[ro]uincias ab ecclesia in qua exercet officiu[m] et dant sibi r[ati]o[n]e
officiu[m] q[uod] exercet et tunc cesset in ecclesia l[et] aliq[uod] seruitiu[m] vt officiu[m]
faciat in cimiterio. aut bz. et p[ro] officio cimiterij et dicit ecclesia
deputato. et tunc cesset extra ecclesia. Si n[on] bz redditus vtriusq[ue]
tunc d[icitu]r attendi vbi exercet dignu[m] offi[ciu]m et vbi frequet[ur] bz exercere et
ibi cessabit esse b[en]eficiu[m] alle. s. deci. aplice. et facit de fo. co[m]pe. ex p[ro]p[ter]
b. et q[uod] ibi no. et ff. ad muni. l. eius q[uod] s. h[ic] fm. do. de ro. C. i. glo. Et p[er]
hac dist. soluit q[uod] s[ic]u[t] p[ro]fita: q[uod] in casib[us] in q[ui]bz d[icitu]r cesset offi[ciu]m. s[ic]u[t]
in casis in q[ui]bz d[icitu]r cesset in ecclesia poterit disp[en]sare. C. i. glo. Et ex
his soluit dubiu[m] q[uod] scribit p[er] aliquo b[en]eficiado in certa ecclesia an
sibi possit p[ro]uideri de b[en]eficio existere in cimiterio quod dubium
tagit do. de ro. in c[on]clu. d[ic]t[us] xxi. C. i. glo. in v. sed cu[m] consuetudo
recita p[ro]t q[uod] consuetudo obseruata t[ame]n t[em]p[or]e l[et] sit v[er]u[m] j. de
rescrip. c. i. sol. dicit gl. q[uod] ter. met soluit s[ic]u[t] q[uod] ista consuetudo est
pot[est] corruptela. io n[on] iuuat. sec[us] si n[on] esset corruptela. vt in s[er]mo
C. i. glo. in fi. q[uod] aut p[ro]bit hic consuetudo sic antiquata h[ic] in
d. c. i. et hic aliq[uod] p[ro]b[er]et hic consuetudo sic antiquata h[ic] in
situra. et o[mn]es alie gl. sunt s[ic]u[t]ales vsq[ue] ad gl. sp[eci]ali. C. i. glo. vbi
iuramentu[m] q[uod]rit an iste ter. intelligat de iuramentu[m] g[ra]t[us] p[ro]bito
de sp[eci]ali gl. sol. q[uod] de v[er]boz. C. i. glo. sup[er] verbo vinculu[m] declarat ter.
C. i. glo. sup[er] ver. vnu[m] alle. co[n]clu. ad ter. C. i. glo. sup[er] ver. m[er]itu[m] vnu[m]
recita p[ro]t q[uod] s[ic]u[t] in q[ui]bus possit disp[en]sare vel et consuetudo dispo-
nere q[uod] q[uod] possit retinere duo b[en]eficia in ea ecclesia. s. de rescrip. c. az
te. j. de p[ro]b. q[uod] sepe. et j. de appel. a collatione cu[m] si. gl. fo. q[uod] i b[er]t
r[ati]o[n]e op[er]at[ur] sed p[ro]t ter. est approbata op[er]at[ur] q[uod] disp[en]sare in duob[us] dif-
formib[us] b[en]eficiis et q[uod] ius possit consuetudo d[icitu]r n[on] sit dignitas
dignitate cu[m] canonicatu[m] sic possit retinere. C. i. glo. in fi. c[on]clu.
fm. Jo. de sc[ilicet]o geor. q[uod] q[uod] q[uod] possit esse triplex in ea ecclesia. et
dicit q[uod] n[on] nec ex consuetudine. nec ex disp[en]sacione inferioris a pa-
pa vt hic. nec iure annexionis. vt no. gl. in de. fi. de p[ro]b. Si q[uod]ritur
an possit esse duplex: dicit q[uod] n[on] in eade[m] ecclesia et b[en]eficiis vniuersi-
bus. vt hic. et no. gl. in de. fi. in b[en]eficiis difformib[us] b[er]t p[ro]t ex
disp[en]sacione ep[iscop]ali ex consuetudine vel statutu[m] dicit gl. hic et in
c. l[et]as. de p[ro]f. p[ro]b. q[uod] dicit v[er]u[m] et si p[ro]b[er]et annexa ecclesia
parochiale. vt. j. de p[ro]b. sup[er] eo. In diuersis aut ecclesiis q[uod] s[ic]u[t] vult
esse triplex in dignitatibus personarum vel curatis n[on] p[ro]t sine
disp[en]sacione pape. s. de elec. dud. ii. c. de p[ro]b. de multa cu[m] si. In
p[ro]b. aut diuersarum ecclesiaru[m] p[ro]t esse duplex: vt triplex ex disp[en]sacio-
ne ep[iscop]i in quoz territorio sunt et id[em] si h[ic] vna dignitate in vna
ecclesia et in duabus aliis diuersis duas p[ro]b[er]et ex disp[en]sacione
ep[iscop]i al[iter] n[on] tenet eas. de iure t[ame]n p[ro] receptione sc[ilicet]o p[ro]b[er]et sine dis-
p[en]sacione n[on] vacaret prima ipso iure. l[et] possit cogi ad renu[n]cia-
du[m] vni allegat no. p[er] fm. de co[n]se. p[ro]b. cu[m] n[on] ius. et q[uod] no. s. de rescrip-
tis si eo t[em]p[or]e eo. li. fm. cu[m] vnu[m] q[uod] tagit hic Arch. v[er]o an q[uod] possit ee
caput principalis ecclesie et canonicus in eade[m] tangat. j. de p[ro]b. cum
in ecclesia. C. i. glo. sup[er] verbo quocunq[ue] q[uod]rit quid de aliis officiis in
ea notatis et soluit id[em] p[er] ista v[er]ba quocunq[ue]. C. i. glo. Et id[em]
d[icitu]r de ofitario vel elemosinario fm. Arch. C. i. glo. ista glo. possit
argui ad dubiu[m] an in aliis b[en]eficiis inferioribus a p[ro]b[er]et annexa ecclesia
clausa sita puta in altariis possit ep[iscop]us disp[en]sare vt q[uod] duo al-
taria in eode[m] corpore retineat do. p[ro]p[ter] de anc. est hic varius vna
vice tenuit q[uod] possit cu[m] hic n[on] reperiat p[ro]bitu[m] et alia vice tenuit
q[uod] n[on] cu[m] eade[m] sit r[ati]o. C. i. glo. ad dubiu[m] semel habui de facto et p[ro]
quada[m] cedula co[n]sului do. An. de bu. et argueba[m] q[uod] sic p[er] ista gl. ius
cto ter. ex quibus p[er] q[uod] iste ter. int[er]dit p[ro]hibere retencio[n]e b[en]eficii
p[ro]p[ter]t[ur] in ea ecclesia ex disp[en]sacione ep[iscop]i quocunq[ue] noie cessat: et sic
ista v[er]ba quocunq[ue] est apta co[n]p[re]h[en]dere et altaria induceb[un]t ter. s.
de co[n]se. p[ro]b. c. ii. vbi dicit q[uod] p[ro]b[er]et seu q[uod] b[en]eficia vacantia in ea
ecclesia debet infra. vi. menses co[n]ferri al[iter] deuoluunt ad superiore[m]
Sed n[on] est dubiu[m] q[uod] iste ter. habeat locu[m] et in capellis et altari-
bus sitis in ecclesia q[uod] vacat et co[n]ferunt in titulu[m] p[ro]p[ter]t[ur]. et sic p[er] q[uod] sub
appellati[on]e officij altaria q[uod] co[n]ferunt in titulu[m] includunt q[uod] talia
altaria dicant b[en]eficia t[ame]n gl. j. in fi. in de. de deci. ipse do. An. r[ati]o
dit mibi q[uod] sic ipso iure sibi n[on] videbat q[uod] iste ter. includeret alta-
ria. q[uod] cu[m] ter. iste sit penalis et loq[ui]t[ur] de dignitatibus p[ro]natu[m]
canonicis et aliis officiis quoz appellati[on]e n[on] co[n]p[re]h[en]dit altaria
vt p[er] notatis p[er] Arch. qui exponit significacione[m] illor[um] officioz i eade[m] ecclesia
claudit talia altaria. et ista r[ati]o[n]e reperio assignare sed. de se. i. p[ro]f.
c[on]clu. t[ame]n v[er]u[m] vbi inclinare in parte q[uod] iste ter. beat locu[m] et in altari-
bus. C. i. glo. de mote lau. in extrana. excreabilis. In gl. sup[er] ver-
bo ab[er]t[us] disp[en]sati[on]e ver. q[uod] erit q[uod] de consuetudine q[uod] iste ter.
beat locu[m] g[ra]t[us] in q[ui]buscuq[ue] b[en]eficiis ecclesiasticis quocunq[ue] noie
cessant d[icitu]r de[n]t in titulu[m] p[ro]p[ter]t[ur] et sic exp[re]ssim[us] v[er]u[m] velle q[uod] beat lo-
cu[m] in altari-
bus q[uod] altaria includunt sub noie b[en]eficii vt dicit s[ic]u[t] v[er]u[m] n[on] ius
fm. q[uod] ipse v[er]u[m] velle et tenendu[m]. C. i. glo. in ca. gl. v. oia v[er]o in isto p[ro]p[ter]t[ur]
posset co[n]cludi q[uod] aut q[uod] vult retinere duo altaria in eode[m] corpore

re et ista de consuetudine vel statuto siue privilegio ecclesie sunt in
co[m]passibilia et tunc non possunt simul retineri. Aut de iure sp[eci]ali
m[er]itu[m] disp[en]sare et tunc aut talia n[on] dant in titulu[m] p[ro]p[ter]t[ur]. sed in co[n]-
meda vel dant vt offici[us] p[ro] aiabus defunctoz assignatu[m] sibi ali-
quo stipendio annuo t[ame]n d[icitu]r titulus altaris. ar. de p[ro]b. significatu[m]
et tunc talia possunt simul isto mo[n]do retineri sicut d[icitu]r de illis q[ui]bz
datur stipendiu[m] ad via[m] p[ro] sustentatione. xvi. q. i. possessiones aut
alia dantur in titulu[m] p[ro]p[ter]t[ur]: et tunc non possunt simul plura reti-
neri in eode[m] corpore p[ro] istu[m] ter. fm. cu[m] et istud tenet v[er]u[m] p[er] v[er]bu[m]
officiu[m] q[uod] p[ro]t co[n]p[re]h[en]dere talia altaria vt p[ro]bat. d. c. ii. de co[n]se.
p[ro]b. et sic includunt in verbis istius. c. Et facit r[ati]o[n]e istius text. q[uod] est
q[uod] v[er]u[m] p[ro]t q[uod] adimplere vnu[m] officiu[m] q[uod] r[ati]o[n]e p[ro]t includi ad talia al-
taria. C. i. glo. sup[er] verbo vel ia ob[er]ta q[uod]rit q[uod] istoz b[en]eficioz
possint retinere isti qui obtinebat t[em]p[or]e huius institutionis: et reci-
tat hic duas op[er]at[ur] et tenet sc[ilicet]o am. C. i. glo. in fine gl. et vide ibi solutio[n]e[m]
ne in gl. q[uod] incipit ad id[em] Jo. an. hic. sup[er] gl. reducit ad co[n]clu. opt.
gl. vt istud vltimu[m] dicitu[m] p[ro]cedat in pluribus dignitatibus vel p[ro]
sonatibus prima v[er]o pars gl. p[ro]cedat in pluribus officiis n[on] cu-
ratis vel in habere officiu[m] cum dignitate vel personatu[m] Jo. an.
C. i. glo. si querit de intellectu ter. i. fi. gl. apertius facit extraua-
gas excreabilis ver. alioquin. et ver. seq. Jo. an. do. de ro. dicit
in c[on]clu. d[ic]t[us] q[uod] incipit. Et si ep[iscop]us q[uod] quida[m] limitant istu[m] ter. p[ro]e-
dere in appellacione iudiciali et hoc p[ro]pter v[er]bu[m] auditoriu[m] q[uod]
n[on] cesset nisi in iudicio t[ame]n s[er]mone tenet p[er] istud. c. et p[er] c. roma-
na. j. de appel. q[uod] loquuntur indistincte de quocunq[ue] appellacione
ergo indistincte erit intelligendu[m]. xix. di. si romanor[um]. ita dico ego
et Jo. de sancto geor.

Mponputamus. i. sum-
mat. Et p[ri]mo
ponit dictu[m] sc[ilicet]o r[ati]o[n]em assignat ibi. ne ad co-
C. i. glo. q[uod] p[er] v[er]bu[m] n[on] putare r[ati]o[n]e de iure q[uod]
est notandu[m] p[ro] doctore co[n]sulete vel agere q[uod] si di-
ceret n[on] puto v[er]u[m] respondere de iure. C. i. glo. q[uod] p[ro]t
actus facti irr[ati]onabiles n[on] inducit p[re]scriptio[n]e[m] consuetudinis et sic
consuetudo p[ro] substantia requirit r[ati]onabilitate[m] ad hoc. j. di. co[n]se-
tudo. C. i. glo. q[uod] due p[ro]sone diuerse q[uod]q[ue] code iure censentur qua[m]
do ins fingit illas haberi p[ro] vna. C. i. glo. q[uod] auditoriu[m] ep[iscop]i et eius
officialis cesset id[em] et sic v[er]u[m] q[uod] de ca[m] incepta p[ro] vnu[m] alius possit
se intromittere et finire ex quo p[ro] vno reputant C. i. glo. vnu[m] de
substantialibus appellacionis q[uod] n[on] p[ro]t de pari ad pare[m] appel-
lati: sed de minori ad maiore[m]. de hoc d[icitu]r vt i. gl. C. i. glo. q[uod] n[on] sit
id[em] auditoriu[m] ep[iscop]i et officialis. ar. j. de off. dele. si vnu[m]. s. fi. vbi p[er]
q[uod] ep[iscop]us cognoscit de recusacione sui officialis. lo. dicit Paul. q[uod]
quo ad appellacione[m] cesset id[em] auditoriu[m]. sed n[on] quo ad regulatio-
ne[m] vt ibi vel ad supplicationem vt s[ic]. de re. iur. cu[m] bertoldus. et h[ic]
tenet moderni in de. et si p[ri]ncipalis de rescrip. fm. Paul. C. i. glo.
ro quare bec consuetudo dicatur irr[ati]onabilis. sol. d[ic]t[us] q[uod] est ius
publicu[m] q[uod] consistit in sacris sacerdotibus et magistratibus. j.
di. ius publicu[m]. na[m] ex ea co[n]fundit dignitas maior magistratuz
quos requirit ca[usa] appellacionis. vt in glo. v[er]u[m] p[ro]f[us]u[m] subditoz
p[ro]t tolli ius superioris. l[et] cu[m] illud n[on] p[ro]cedat a p[ri]uatis sed a iu-
re date vel co[n]firmate. ff. de v. ob. l. lege. et ipse dat norma[m] inferiori-
bus n[on] co[n]tra. C. de ep[iscop]i. et de l. i. iubemus. in fi. cu[m] est in consuetudi-
ne p[ro]p[ter]t[ur] voluntatem declarat: vt. ff. de legi. l. de q[ui]bus co[n]stat q[uod] cir-
ca ius superioris nil declarare p[ro]t q[uod]bus manet necessitas obsequi-
di n[on] imperadi auctoritas. s. de co[n]f[ir]m. ecclesia cu[m] conco. fm. Jo.
mo. qui id[em] no. j. de de. egro. c. vnu[m]. in p[ri]m. Jo. and. C. i. glo. Et p[ro]
istis ter. rep[ro]bat consuetudo p[ro] qua[m] vulneras hoie[m] vel interfici-
ens data certa quatitate pecunie absq[ue] alia pena efficit inu[n]tis
vel p[ro] qua[m] q[uod] p[ro]p[ri]a auctoritate possit debitoru[m] suu[m] pignozare s[ic]
quo plene p[er] h[ic] ost. in sum. eo. ti. s. q[uod] de co[n]suetudine. et s. seq.
ff. de reg. iur. l. n[on] est singulis fm. zenz. dicit do. Jo. de imo. q[uod] i
ctu[m] Jo. mo. credit v[er]u[m] q[uod] consuetudo ius publicu[m] n[on] valet q[uod]
n[on] est r[ati]onabilis put h[ic] erat. sed secus si esset r[ati]onabilis. vt. s. c. ti.
c. i. Et sit fm. eius dictu[m] q[uod] consuetudo ius superioris n[on] valet p[ro]
cedit q[uod] esset i substantia actus vt erat hic. sed si n[on] erat i substantia
ter actus et subsisteret patietia superioris cui p[ro]iudicat tunc em[er]it va-
leat consuetudo co[n]tra ius suu[m] iuxta no. de rescrip. olim. iiii. p[er]
fm. de capellis mo. dilectus fm. euz. C. i. glo. Quero an sicut n[on] p[ro]t

talitatis sine potestate retractari ab ipso officiali. et ab episcopo. et per ipsam va-
leat tunc delegatio et processus factus per delegatum ad h. de ap. ro.
mana. in prin. et qd ibi no. et qd no. p. Jo. an. post. Jm. et Host. s.
de ap. dilecto. et de re iudi. c. h. sup. iii. gl. Et idem dicit qd pars
peteret retractationem alicuius graminis vigore appellationis
no. qd ille actus sit nullus sed est aliq. et vs licet appellas ex illo
grauet fin. Lap. quasi velit dicere Lap. in isto ultimo casu qd vi-
carius poterit sua interlocutoria renouare et post appellationem
vt in. c. cu cessante. s. de appel. J. de poterit delegatus episcopi. qd in h.
gerit vices episcopi: retractatio graminis isto casu potest fieri abs-
q. aliqua cognitione articuli appellationis cum idem sit tribunal
episcopi et vicarii: vt hic dicit ter. ergo delegatus episcopi poterit q. gerit
in ca. delegatus vices episcopi. Sed s. dicitur Lap. vt facere ca. exhibita
s. de iudicijs. vbi si appellat ab actu nulloille qui insequitur vias
appellationis no. potest obtinere retractationem. nisi iustificet appel-
lationem: h. no. potest iustificari appellatio cu sit ter. dicat ea nullo
la. posset rñderi qd ibi appellas volebat obtinere retractationem
gestor. p. iudicad. que solū p. viam attēti et q. talis retractatio
no. potest obtineri nisi iustificet appellatio. vt. j. de appel. no. solū.
q. iustificata erit prima appellatio l. 3. ac. fuisse nullus. l. 3. Lap.
hic loquitur de retractatione qd no. sit p. viā attēti sed p. viā iusticie
C. J. de ibi loquitur de appel. q. interponit ab interlocutoria. ille
petebat retractari attēti post appellationem vñ oz. q. iustificet
appellationem h. appellat a diffinitiva. C. J. si. recita p. q. sione
an sufficeret consuetudo cuius memoria no. esset Jria. sol. gl. q. no.
C. J. si. gl. Et est r. q. talis consuetudo est irrationalis et sic impres-
scriptibilis. s. eo. ti. c. i. p. m. sen. C. J. si. declar. ter. C. J. si. lu.
per verbo officiali in prin. recita p. Jria q. imo possit appellari
ad episcopo de suo officiali. s. de of. dele. sup. qd nū gl. soluit distingue
do inter officialē gñalē delegatū ad vñ cam vt primo casu no.
possit. scdo casu sic. C. J. si. ea. gl. ibi. l. i. et idem dicit h. glo. de
delegato pcederet et in officiali foraneo p. episcopo deputato in certa
parte diocesis vel ad certos actus de quo. j. de of. ord. c. romana
Et ad hoc bñ facit de. et si principalis de prescriptio vbi de hoc in
gl. an. p. Jo. an. nec ob. si dicat qd p. hanc viā poterit episcopo vsurpa-
re iurisdictionē archiepiscopi. delegando semp. cas. qd dicit Spe. in ti. de
ap. s. nū tractemus. ver. sed fm pmissa qd no. licebit episcopo id face-
re in fraude sed cessante fraude sic et ista fraus pbabit ex coactio-
ris puta ex verbis platis p. episcopo vel qd oēs cas. vel maiore par-
te delegat. ar. l. oēs. s. lucius. ff. de his q. in frau. cre. Et facit qd
no. Jo. an. in. c. sup. qd nū. s. de of. dele. C. J. si. ea. gl. i. ver. et repro-
bata recita gl. p. alia Jria de opi. Host. et de opi. Ber. et Host. gl.
soluit qd iste ter. reprobat opi. illas et assignat duas rōnes et rñ-
det ad rōne Jria in fi. gl. C. J. si. ea. i. et ista gl. qd consuetudo volēs i-
trudere aliqd s. subam actus quātoq. tpe sit obseruata non
inducit vinculum secus si s. accidentalit ad actū facit i. fili qd oz. de
cōditione s. subam actus in. c. si. de cōdi. appo. C. J. scdo no. qd no.
vs consuetudo qd appellat de maiori ad minore. Istud verū dicit
hic Jo. de lig. qd consuetudo disponeret qd ille remaneret minor:
sed si disponeret consuetudo qd de maiori ad minore appelleret et vi-
sponeret qd ille minor quo ad articulum appellationis efficiat
maior et ad eū appellat valeret. qd tūc consuetudo operaret circa
duo vs in cōstitūdo illū maiore q. minor erat: et tūc ad eū ap-
pelleret fm eū istud fuit dictū Jo. an. qd de ap. romana. sup. gl. q. d.
tūc p. hoc nihil allegat. Sed p. eius dicto facit. ca. collatione. j. de
ap. nā si episcopo est in capto vt canonice respectu ceter minor ca-
pitulo. q. singulares de capto sunt minores. c. vñ. gl. s. de offi.
ordi. irrefragabili et tūc potest appellari ad episcopo tāq. ad platū. qd eo
respectu ceter maior capto sic etia possit facere consuetudo ex quo
istud est possibile de iure. C. J. tertio no. qd ad legatū de latere
potest appellari omisso medio i. de gl. in verbo curā. j. de ap. ro. in
prin. de hoc p. doc. in. c. j. de offi. leg. et de hoc dixi. ii. q. vi. q. quis
vbi gl. C. J. quarto no. ex gl. qd id qd potest fieri p. pactū potest etro-
duci consuetudine et eodē modo id qd no. potest per pactū no. potest itro-
duci consuetudine. et est r. fm Jo. an. qd consuetudo est tacitus cō-
sensu vel tacita cōsuetudo vel pactio. ff. de le. l. de qbus in fi. a. l. s.
ca. C. J. sed istud vi falsum qd in vniuersitate sunt pneri et sūtr
rioli qd no. hñt cōsensum. iii. q. vii. tria et cle. si furiosus de homi. et
sic no. pñt cōsentire. ergo no. pcedit ar. de pacto ad consuetudines
qd in pacto requirit cōsensu pacificetis. ff. de ver. ob. l. stipulatio
s. alteri et sic sequeret qd si istud ar. quo ad consuetudine esset ad
mittendū nunq. posset introduci aliqua consuetudo: qd raro est
quin in vniuersitate sint infantes et furiosi qui sicut non possunt
pacifici ita nec poterunt consuetudine introducere. Ar. format
istud contrariū. vi. di. consuetudinis. sed ibi soluit qd in consuetu-
dine sufficit qd maior pars ppli cōsentiat facit de his q. fi. a. ma.
par. ca. c. j. sed ipse dicit qd ista no. est bona sol. qd vbi agit de pñ-
dicio singulor. qdlibet cōsentire de cōsti. cū oēs. ppter qd rema-
net ibi ad istud ar. de pacto ad consuetudine non pcedat. S. 3.
do. mens do. An. de bu. dicit ibi qd ar. pcedit affirmatiue: vt qd
potest fieri pacto potest introduci consuetudine ita pcedit si. ist. glo.

negative aut vs qd non potest fieri pacto et non potest fieri consuetudi-
ne. ar. no. semper pcedit. qd l. 3. particularis de vniuersitate no. pos-
sit pacto astringi ex quo no. h. consensum. posset tñ astringi con-
suetudine. qd consensus in consuetudine inducenda est in ppo tāq.
qd in vniuersitate non autē tanq. in particularibus pñon s. in
actibus vniuersitatis sufficit consensus maioris partis. vt. d. c.
j. de his que fi. a. ma. par. fm do. meñ. ibi posset dari breuior solu-
tio qd istud ar. pcedit qd rō quare no. valet pactū cōcludit ad cō-
suetudine vbi vñ no. cōcludit ad consuetudine vel econtra tūc
non pcedit ar. qd argumētum a fili destruitur qd datur rō dissim-
ilitudinis: vt est ter. qui si. sint legi. per venerabile et de sumo. l. 3.
beli. s. alijs. et istud est qd voluit hic gl. qd rō vnius cōcludit ad aliud
et c. C. J. in verbo ab eodē querit de intellectu ter. et solū
uit. C. J. glo. super verbo auditorium allegat cōcor. in fi. glo. p.
ista iura dicit Arch. qd a delegato officialis episcopi poterit appella-
ri ad ipsum episcopo vel officialē et per hoc dicit Jo. an. qd eadē rōne
idē diceretur qd appellatur de subdito episcopi: poterit appellari
ad episcopo vel ad eius officialē Jo. an. C. J. si. in prin. recita per
contrariū qd de seipso ad seipsum liceat appellare. j. de ap. a. col-
latione gl. fo. qd l. 3. ibi sit eadem persona tñ representat psonā vis-
uerforū in actu principali et in actu appellationis. C. J. in ea. gl.
in ver. J. de no. recita per cōtrariū qd de vicario episcopi ad episcopo possit
appellari qd episcopo cognoscit de reculatione vicarij. j. de off. dele. si
vñ. ergo ad eū poterit appellari: qd reculatio fi. appellatio pa-
ri passu ambulat. s. de appel. sup. eo. gl. fo. qd ar. de appellatiōe
et reculatione no. semper pcedit et ibi no. in fi. gl. C. J. si. glo. qd
reculatio et appellatio pari passu ambulat. et de vñ l. i. et ar.
guere ad aliā qd rō cōcludit vñsonmiter ad vñeq. secus qd rō
vñus no. cōcludit ad aliā vñ: cū appellatio requirat superiores
gradū illius a quo appellatur et non reculatio p. in iuribus al-
legatis hic in gl. cōcluditur qd l. 3. pbibita sit via appellatiōis
non tñ est pbibita via reculationis. et sic gl. remanet clara.

¶ Non est. C. J. i. summat. Et qd breue
vñū requisitū ad consuetudines qd requiritur qd
sit pscripta vide de cōsue. c. h. C. J. si. ea. qd aliud est
inquirere super delictis et aliud est punire. Et
id videtur qd ex cōmissione facta vt quis inqu-
rat: de delictis non vt data potestas puniendi. ad hoc. j. de offi.
vica. c. ii. C. J. ar. qd episcopo dicens se pscriptisse potestates in re
quirēdis sine consilio capli artatur onere pbadi. C. J. si. ar.
ctus ad requisitiōe consilij alterius in actu gerendo potest cōtra
illud pscribere. Quid autē de consensu vide p. an. in de. ii. de re.
ec. non alie. C. J. op. qd ista decre. non sit situata sub congruo titu-
lo contra pbemium huius li. nam hic agitur solum de tollen-
do iura capituli et sic non de querēdo vniuersali iure contra oēs
hoies loci. Et ideo ista potius est pscriptio qd consuetudo iuxta
no. per Jo. an. s. eo. ti. c. super gl. vlti. sol. dicit Jo. an. qd si consi-
deramus istum ter. pñt intēdit derogare iuri capituli tūc po-
tius est pscriptio qd consuetudo. si autē consideramus istū ter.
putat disponit qd episcopo contra subditos pcedat sine consilio capli
inter quos no. erat solitus iudicare sine eo. et tunc est consuetu-
do et congruo titulo collocata do. Jo. de lig. reprehendit do. Jo.
an. dicens qd immo in terminis huius capituli pñe est consue-
tudo qd hic concurrunt oīa requisita ad consuetudine. qd episcopo
pcedat sine consilio capituli vel eius consilio tangit vt iliter
subditos oēs et caplin. et sic concurrunt hic actus requisiti in cō-
suetudine. primo qd hic sunt actus iterati. qd processus factus p
episcopo sine consilio capituli. Et est etia tacitus consensus corporis to-
tus loci: vt puta cleri. et populi corrigēdis. Et est etia tps diutur-
nitas per que apparet qd pñe hic est consuetudo et no. pscriptio.
Ergo cōgruo titulo fuit collocata et sic male reprehendit Jo. an.
hanc situationē. C. J. sed dicit Jo. de fan. qd distinctio Jo. est ve-
ra. qd respectu capli pñe est pscriptio et respectu corrigēdo-
rum est consuetudo et credo qd bñ dicat. C. J. quarto qd ter. requirit cō-
suetudine pscripta canonice qd requirantur ad hoc vt dicat
p scripta canonice fo. dicit Arch. qd requiritur primo qd fuerit
obseruata spacio. xl. an. de pscript. de quarta et c. ad aures. scdo
qd episcopo faciat eo aīo qd intēdat ius sibi in pñe acquirere. alle. no.
in. d. c. consuetudo. et p. Jmno. de postu. pla. bone. ii. et de cape. mo.
dilectus. et qd no. de ver. sig. abbate. in gl. hoc mo. C. J. tertio qd sicut
in libertate vel seruitute pscripta requiritur pñstatio sic vt re-
quirenda ibi i consuetudine alle. no. in. d. c. abbate in glo. ad hoc
em Jo. an. C. J. istud vltimū dicit verū ter. et tūc non
est talis actus p que no. apparet cōsensu habentis potestatem indu-
cendi consuetudine atq. sufficeret sine alia pñestatione p. no. in. d.
c. bone. et in. c. c. ecclia sutrina de ca. pos. et pñe. fm cū. C. J. que-
ro an ordinarius possit pcedere ad inquisitionem fama no. pñe
cedente. Sol. Arch. distinguit qd aut facit ad finem: vt subditus
emēdet pñm et pñam agat et poterit. Aut ad finē vt eū remoue-
at a dignitate et tunc non potest pñm dictum Host. de of. ord. c. j.
et qd no.

et qd no. vt eccle. benef. vt nostrū et vtrobiq. remittit hic Jo. an.
C. J. in pñe p viā inquisitionis dicatur ordinarius tractat
hic Arch. de quo remittit Jo. an. ad no. per se. j. de sen. exc. dile-
cto. in prin. et ibi dicat. C. J. Quero an in correctione currat pscriptio.
sol. dicit qd aut qd vult pscribere vt a nullo corrigat et no. potest
de pscript. cū ex officio aut no. vult pscribere indistincte: sed vt non
corrigat ab episcopo: sed ab aliquo inferiori plato. et tunc pscribi potest
vñ pmittit episcopo caplin eccle. cathedralis corrigere alios si pscripti
sunt de of. ord. irrefragabili. et idem erit de Arch. s. de exc. pla. ad
bec. J. de de abb. de ma. et obe. cū ecclis. et de pscript. cū olim. J. de
de decano de ap. dilectis et idem de alijs inferioribus vt no. Host.
in. d. c. irrefragabili et eodē tñ. cū ab ecclia fm Arch. qd dicit p-
latum in correctione debere esse benivolū. xl. di. l. 3. et in iudicio
iustū. iii. q. vii. iudicet in aīaduersione misericors. xl. di. vera et
hoc circa corrigibiles. circa incorrigibiles vo. sit fuerit. s. de pos.
su. pla. c. i. ad fi. de elec. cū in cūctis. s. p. de vi. et ho. cle. vt clerico
rum. xl. di. disciplina. cū si. Jo. an. C. J. Quero an iste ter. intelli-
gatur etia de correctione clericor. sol. arch. dicit qd sic qd pcedit
in clericis et laicis. xl. di. olim de of. ord. l. 3. de quo de pur. ca.
nos. in gl. et sup. ea. Jo. an. C. J. si. ea. C. J. si. gl. vt habet
as fundamētū quare fuit facta ista decre. Scias qd Host. in. c. ea
nos. cū de his q. fi. a. ma. par. ca. dicebat episcopo posse pscribere ptra
caplin vbi requirebatur eor. cōsensu. vbi autē requirebat pñm
no. et alle. q. c. nouit. dicit hoc esse cōtra honestates et tñ tenebat
q. caplin poterat pscribere episcopo vbi requirebatur consiliū eius.
C. J. et p rōne diuersitatis assignabat rōne: qd episcopo qui est solus
indiget pñlo alior. C. J. et caplin sunt plures nōvget illa
rō. et de qbus de of. dele. prudētia: sed hic reprobat eius di-
ctum et merito fm arch. per regulā cui lites de reg. iur. j. Jo. an.
C. J. Sed an pñm huius consuetudinis poterit episcopo deponere ab
batē sine cōsilio capli Jo. mo. conat hic defendere qd no. dicens
qd istud. c. loquit in no. arduis sed cū deponere abbate sit de ar-
duis in quibus requiritur maior discussio. s. de elec. c. trāsmis-
sio ergo no. habebit locū. C. J. et in creatione et de positione abbatis
non tñgitur ipse solus: sed illi etia quibus ipse pñficiat vel quib.
aufert. vñ no. includit sub verbo subditos cū pñdens sit quoddā
vniuersum vel vniuersitatis virtute fm pñm. C. J. sed dicit Jo.
an. qd hec verba parū sibi placet. C. J. et Jo. mo. facit alios tene-
re cōtrariū quasi hec decre. adiciat regulas alijs iuribus qd hoc
certis casibus pñtebāt vt de his q. fi. a. pla. c. noscitur. et de of.
ordi. irrefragabili. Jo. an. C. J. si. glo. ii. remittit qd dicatur con-
suetudo pscripta. C. J. si. gl. vide qd ibi dicit sup. prin. gl. Jo. an.
C. J. glo. super verbo canonice qrit qd dicatur consuetudo cano-
nice pscripta dic vt in gl. C. J. si. gl. fm gl. requiruntur in cōsue-
tudine duo. J. pñm vs bona fides. Scdm titulus. Et id ppter
istud. J. pñm dicit hic Arch. qd episcopo qd hoc incepit no. poterit p-
scribere: sed eius successor qui inuenit pscriptiōe inchoatā et re-
mittit de iure patro. cura. et dicit qd successor poterit pñuare tē-
pus pcedens cui tēp. pdecessoris. allegat. xvi. q. iii. s. pscriptio-
num. s. qd si ab eo. Sed dicit Jo. an. qd istud vltimū est falsum. et
v. que. Arch. allegat pbat Jria. et qd ibi no. nec ēt pcedit pñm
dictū Arch. qd cū illo casu requiratur titulus in pdecessore et i. suc-
cessore: ita potuit rōne tituli bñ et bona fide pdecessor sicut succes-
sor. ad qd facit qd no. j. de reg. iur. cū quis ad fi. dicit tñ Alex.
de anti. qd inchoanti regitur titulus. Sed successor sufficit in
uenire pscriptiōe inchoatā et hoc sufficit sibi p titulo et ita in-
telligit dictū Jo. an. Alex. C. J. Quantum ad scdm in cōsuetudi-
ne inducenda requiritur titulus dicit se vidisse de hoc dubitari et
remittit ad no. p. se. s. c. h. in supplitione gl. si. et per ibi dicta di-
stinguit qd aut episcopo litigat cū caplo et tūc requiritur titulus. Et
ita pcedat ista gl. et qd tunc illa est potius pscriptio qd tūc
illa deducitur in iudicio vt cōsuetudo facit qd no. in. d. c. h. in fi.
magne gl. Jo. an. C. J. hoc ergo vult Jo. an. qd in cōsuetudine
no. requiratur titulus. Sed si hoc est verū ista fallit ista gl. neq.
etia erit distinctio Jo. an. alicuius valoris. Istā si cōsuetudo pro
cedit sine titulo in loco vbi episcopo seruauit no. requirere cōsensum
capli erit derogatū iuri cōi in illo loco p illā consuetudine: ergo
nullū ius cōpetit amplius illi titulo ex quo est extinctū quo ad
illū locū ius cōe: ergo succedit caplin et titulo per episcopo no. pba-
to cuius contrariū vult Jo. an. vñ dicit Jo. de fan. qd per hoc vi-
deret velle qd hec gl. no. sit vera vel qd in cōsuetudine ius cōe i-
roducere regatur quo ad pscriptiōe titulus fm eū. J. Posse
reducere istos ad concordiam qd aut episcopo agit cū tercio et tūc non
sit necessarius titulus: vt dicit Jo. an. Aut agit s. caplin et fun-
dat se sup. gñali consuetudine introducta: et tunc no. erit necessari
titulus. qd sublatū est ius cōe p Jria consuetudine vt dicit Jo. de
fan. Aut agit s. capitulum fundat se super pscriptiōe et no.
super consuetudine: qd dicit se pscriptisse contra capitulū et tūc
ex quo intentauit hanc viā in qua requiritur titulus. Ideo ar-
tatur ad pbationē eorum que de iure requiruntur et ita pcedat gl.

et qd no. vt eccle. benef. vt nostrū et vtrobiq. remittit hic Jo. an.
C. J. in pñe p viā inquisitionis dicatur ordinarius tractat
hic Arch. de quo remittit Jo. an. ad no. per se. j. de sen. exc. dile-
cto. in prin. et ibi dicat. C. J. Quero an in correctione currat pscriptio.
sol. dicit qd aut qd vult pscribere vt a nullo corrigat et no. potest
de pscript. cū ex officio aut no. vult pscribere indistincte: sed vt non
corrigat ab episcopo: sed ab aliquo inferiori plato. et tunc pscribi potest
vñ pmittit episcopo caplin eccle. cathedralis corrigere alios si pscripti
sunt de of. ord. irrefragabili. et idem erit de Arch. s. de exc. pla. ad
bec. J. de de abb. de ma. et obe. cū ecclis. et de pscript. cū olim. J. de
de decano de ap. dilectis et idem de alijs inferioribus vt no. Host.
in. d. c. irrefragabili et eodē tñ. cū ab ecclia fm Arch. qd dicit p-
latum in correctione debere esse benivolū. xl. di. l. 3. et in iudicio
iustū. iii. q. vii. iudicet in aīaduersione misericors. xl. di. vera et
hoc circa corrigibiles. circa incorrigibiles vo. sit fuerit. s. de pos.
su. pla. c. i. ad fi. de elec. cū in cūctis. s. p. de vi. et ho. cle. vt clerico
rum. xl. di. disciplina. cū si. Jo. an. C. J. Quero an iste ter. intelli-
gatur etia de correctione clericor. sol. arch. dicit qd sic qd pcedit
in clericis et laicis. xl. di. olim de of. ord. l. 3. de quo de pur. ca.
nos. in gl. et sup. ea. Jo. an. C. J. si. ea. C. J. si. gl. vt habet
as fundamētū quare fuit facta ista decre. Scias qd Host. in. c. ea
nos. cū de his q. fi. a. ma. par. ca. dicebat episcopo posse pscribere ptra
caplin vbi requirebatur eor. cōsensu. vbi autē requirebat pñm
no. et alle. q. c. nouit. dicit hoc esse cōtra honestates et tñ tenebat
q. caplin poterat pscribere episcopo vbi requirebatur consiliū eius.
C. J. et p rōne diuersitatis assignabat rōne: qd episcopo qui est solus
indiget pñlo alior. C. J. et caplin sunt plures nōvget illa
rō. et de qbus de of. dele. prudētia: sed hic reprobat eius di-
ctum et merito fm arch. per regulā cui lites de reg. iur. j. Jo. an.
C. J. Sed an pñm huius consuetudinis poterit episcopo deponere ab
batē sine cōsilio capli Jo. mo. conat hic defendere qd no. dicens
qd istud. c. loquit in no. arduis sed cū deponere abbate sit de ar-
duis in quibus requiritur maior discussio. s. de elec. c. trāsmis-
sio ergo no. habebit locū. C. J. et in creatione et de positione abbatis
non tñgitur ipse solus: sed illi etia quibus ipse pñficiat vel quib.
aufert. vñ no. includit sub verbo subditos cū pñdens sit quoddā
vniuersum vel vniuersitatis virtute fm pñm. C. J. sed dicit Jo.
an. qd hec verba parū sibi placet. C. J. et Jo. mo. facit alios tene-
re cōtrariū quasi hec decre. adiciat regulas alijs iuribus qd hoc
certis casibus pñtebāt vt de his q. fi. a. pla. c. noscitur. et de of.
ordi. irrefragabili. Jo. an. C. J. si. glo. ii. remittit qd dicatur con-
suetudo pscripta. C. J. si. gl. vide qd ibi dicit sup. prin. gl. Jo. an.
C. J. glo. super verbo canonice qrit qd dicatur consuetudo cano-
nice pscripta dic vt in gl. C. J. si. gl. fm gl. requiruntur in cōsue-
tudine duo. J. pñm vs bona fides. Scdm titulus. Et id ppter
istud. J. pñm dicit hic Arch. qd episcopo qd hoc incepit no. poterit p-
scribere: sed eius successor qui inuenit pscriptiōe inchoatā et re-
mittit de iure patro. cura. et dicit qd successor poterit pñuare tē-
pus pcedens cui tēp. pdecessoris. allegat. xvi. q. iii. s. pscriptio-
num. s. qd si ab eo. Sed dicit Jo. an. qd istud vltimū est falsum. et
v. que. Arch. allegat pbat Jria. et qd ibi no. nec ēt pcedit pñm
dictū Arch. qd cū illo casu requiratur titulus in pdecessore et i. suc-
cessore: ita potuit rōne tituli bñ et bona fide pdecessor sicut succes-
sor. ad qd facit qd no. j. de reg. iur. cū quis ad fi. dicit tñ Alex.
de anti. qd inchoanti regitur titulus. Sed successor sufficit in
uenire pscriptiōe inchoatā et hoc sufficit sibi p titulo et ita in-
telligit dictū Jo. an. Alex. C. J. Quantum ad scdm in cōsuetudi-
ne inducenda requiritur titulus dicit se vidisse de hoc dubitari et
remittit ad no. p. se. s. c. h. in supplitione gl. si. et per ibi dicta di-
stinguit qd aut episcopo litigat cū caplo et tūc requiritur titulus. Et
ita pcedat ista gl. et qd tunc illa est potius pscriptio qd tūc
illa deducitur in iudicio vt cōsuetudo facit qd no. in. d. c. h. in fi.
magne gl. Jo. an. C. J. hoc ergo vult Jo. an. qd in cōsuetudine
no. requiratur titulus. Sed si hoc est verū ista fallit ista gl. neq.
etia erit distinctio Jo. an. alicuius valoris. Istā si cōsuetudo pro
cedit sine titulo in loco vbi episcopo seruauit no. requirere cōsensum
capli erit derogatū iuri cōi in illo loco p illā consuetudine: ergo
nullū ius cōpetit amplius illi titulo ex quo est extinctū quo ad
illū locū ius cōe: ergo succedit caplin et titulo per episcopo no. pba-
to cuius contrariū vult Jo. an. vñ dicit Jo. de fan. qd per hoc vi-
deret velle qd hec gl. no. sit vera vel qd in cōsuetudine ius cōe i-
roducere regatur quo ad pscriptiōe titulus fm eū. J. Posse
reducere istos ad concordiam qd aut episcopo agit cū tercio et tūc non
sit necessarius titulus: vt dicit Jo. an. Aut agit s. caplin et fun-
dat se sup. gñali consuetudine introducta: et tunc no. erit necessari
titulus. qd sublatū est ius cōe p Jria consuetudine vt dicit Jo. de
fan. Aut agit s. capitulum fundat se super pscriptiōe et no.
super consuetudine: qd dicit se pscriptisse contra capitulū et tūc
ex quo intentauit hanc viā in qua requiritur titulus. Ideo ar-
tatur ad pbationē eorum que de iure requiruntur et ita pcedat gl.

hic nec ob. qd dicit hic do. Jo. de imo. qd subiecti cōuēti ab episcopo
posset opponere de iure tertij vs cōpetenti capitulo et sic qd ti-
tulus no. subist per theoricam doc. positā in. l. ii. ff. de excep. rei
iudi. et l. cum seruū. ff. de ser. fu. vbi dicit qd de iure tertij per quod
reddit casus ius actoris potest excipi et sic est tale qd ex defectu
consilij sententia episcopi esset nulla vt dicit glo. si. hic qd respōdo qd
de iure tertij est licitum excipere quando ex omissione non exci-
piens remaneret obligatus illi tertio. ff. ad carbo. l. ii. s. cū con-
staret. et no. Old. consilio. c. lxxi. sed hic subiectus ex tali omisso
ne no. esset magis obligatus qd pmo ipso capitulo: et sic no. admit-
teretur ad hanc executionē. C. J. glo. super verbo consuetudo qrit
quid sit consuetudo dic vt in ea. C. J. glo. super verbo quā allegat
recita per cōtrariū qd sola allegatio episcopi no. sufficit qd sibi no.
credetur: sed requirit pbatio glo. fateat cōtrariū. C. J. in fine glo.
not. istam glo. qd licet ius vel statutū dicat qd si aliqua pars al-
legat certum qd iudicio no. sit reprobandū per hoc no. intendit
q. sicut soli allegationi nisi aliter probet. et vide glo. si. in de. de
restitu. in integrū. C. J. glo. super verbo corrigēdis querit an ista
veniant in generali mandato. C. J. glo. penulti. querit de modis
pcedendi in causa criminali et remittit. C. J. si. querit quid
si episcopo in casibus in quibus tenetur requirere cōsiliū.
et non requirit an actus sit nullus soluit qd sic. C. J. in eadē glo.
ibi episcopo et ibi not. Hug. et hic refert Archidi. qd a tali sen-
tentia tāq. nulla no. est necesse appellare allegat. xvi. distine. sub
mittitur Jo. an. and. C. J. nota bene ex ista glo. qd vbi de seniorib.
eccle. sit mentio in iure intelligit de canonicis. Vltimo oppo-
domi. J. Petrus de ancha. qd hic no. debeat pcedere pscriptio
xl. ann. qd prestare consiliū in punitiōibus delictorū non habet
causam continuā sed discontinuā: et vbi ius habet causam
discontinua requiritur tempus duplicatū. ff. de seru. l. seruitus
tes. solu. per not. in cap. pñm. post pñm. pñm. sed dicit Jo.
an. Jo. an. de imo. qd melior est solutio qd ponit per Barto. ff. de
vlu. cap. l. iusto. s. no. mutat qd contrariū loquit in iure reali qd
seruitus debetur a re. sed hic loquitur de pscriptiōe qd debet
tur a persona persone in qua no. requiritur tempus duplicatū
quia semper in iure personali est animus qd cōtinue possidet qd
no. est sic in re inanimata qd no. h. animū quo possidet et ita etia
soluit domi. An. de but. i. c. d. qrtā de pscript. Dominie.

¶ In tua. C. J. i. sumat ter. et
diuidit in tres par-
tes. C. J. in prima ponit casus dubij diffinitio.
C. J. in scda exceptio. C. J. in tertia prouiso. scda
ibi in pñdis. tertia ibi. Me aut. C. J. legat istud
caplin per partes excipit quālibet partē p se
cū no. dictis doctor et glori. C. J. et h. de decretis quotidiana
nam et vtilē materiā. C. J. i. qd ecclia dicit esse plati qd intellige
quo ad administrationē quia prelatus no. est dñs de dona. c. ii.
C. J. qd canonici possunt inducere in ecclesia nouā consuetudi-
nem per quā mutantur none pbede. Et sic vt qd l. 3. no. possint
facere statuta sine episcopo in tangētibus statū ecclie. vt no. j. de ver.
b. c. ii. tñ vt qd possint inducere consuetudine. C. J. ar. qd sicut
collatio pbede no. vacatib. s. de pñ. c. i. sic etia
videtur esse phibita optatio qd examinabitur. j. cū gl. C. J. qd
papa no. intēdit per suū mandatū pñdicare iuri alterius ad h.
s. de rescrip. qñis. C. J. qd in dubio no. est intētiōis pape vel
de pñdicare consuetudine ecclie l. 3. simplr scribat. C. J. Quero po-
ne qd canonici steterūt lōgo tpe qd no. seruauerunt consuetudines
optadi qd erat in ecclia an p hoc dicat sublatā vel interrupta di-
cta consuetudo. sol. do. Jo. an. qd no. qd cū vñ ista cōsuetudine cō-
sistat in voluntate canonicor. vt dicit hic ter. ergo licet nolint vt
no. ppter hoc tollitur alleg. no. in simili per se post Jmno. de pñ-
ui. vt pñuilegia in fi. gl. penul. Et fortius istud pcederet qd nul-
la pbede vacauit p spaciū. xl. an. qd tūc no. esset imputandū eis
si no. fuerint vñ illa cōsuetudine et ppter istud terminauit Host.
in. q. xvii. qd si ex pñuilegio pape capellani debet interesse electio-
ni episcopi l. 3. per. xl. an. ecclia no. vacauerit ipsi no. perdunt ius eligē-
di per. l. et illi cūctis. ff. de ser. rusti. pre. Cū em no. fuerit negligē-
tes no. potest dici pscriptū cōtra ipsos de pscriptiō. vigilāti. C.
de inof. testa. contra maiores. C. J. J. et capellani no. possunt p-
dere seruitutē nisi canonici acquirant libertatē. ff. de ser. fu. pñi.
l. bec aut iura. et ff. quēadmodū ser. amit. l. si qd alia. s. fi. Et bñ
facit qd no. de ver. sig. abbate in gl. si. Jo. an. Lap. abbas dicit h.
qd pro dicto Jo. an. facit qd ipse no. in p. glo. in de. de fo. cōpe.
Sed in contrariū facit ad pñm dictum qd no. Jo. an. in. c.
cū accessissent de consti. in glo. pe. sed contra pñm dictū opi. io.
de lig. de. l. i. ff. de mundi. vbi si conceditur alicui pñuilegium ad
aliquid faciendum si id omittatur fieri spacio. x. an. tollitur pñ-
uilegium h. et tñ pendet a libera voluntate et potestate pñuilegia-
ti. sol. distinguendo qd aut expresse in voluntate et arbitrio pñuile-
giati aliquid conceditur vel relinquatur et isto casu nūq. tollitur
pñuilegium vel ius illud per no. vñm et ita pcedat dictū Jo.

et qd no. vt eccle. benef. vt nostrū et vtrobiq. remittit hic Jo. an.
C. J. in pñe p viā inquisitionis dicatur ordinarius tractat
hic Arch. de quo remittit Jo. an. ad no. per se. j. de sen. exc. dile-
cto. in prin. et ibi dicat. C. J. Quero an in correctione currat pscriptio.
sol. dicit qd aut qd vult pscribere vt a nullo corrigat et no. potest
de pscript. cū ex officio aut no. vult pscribere indistincte: sed vt non
corrigat ab episcopo: sed ab aliquo inferiori plato. et tunc pscribi potest
vñ pmittit episcopo caplin eccle. cathedralis corrigere alios si pscripti
sunt de of. ord. irrefragabili. et idem erit de Arch. s. de exc. pla. ad
bec. J. de de abb. de ma. et obe. cū ecclis. et de pscript. cū olim. J. de
de decano de ap. dilectis et idem de alijs inferioribus vt no. Host.
in. d. c. irrefragabili et eodē tñ. cū ab ecclia fm Arch. qd dicit p-
latum in correctione debere esse benivolū. xl. di. l. 3. et in iudicio
iustū. iii. q. vii. iudicet in aīaduersione misericors. xl. di. vera et
hoc circa corrigibiles. circa incorrigibiles vo. sit fuerit. s. de pos.
su. pla. c. i. ad fi. de elec. cū in cūctis. s. p. de vi. et ho. cle. vt clerico
rum. xl. di. disciplina. cū si. Jo. an. C. J. Quero an iste ter. intelli-
gatur etia de correctione clericor. sol. arch. dicit qd sic qd pcedit
in clericis et laicis. xl. di. olim de of. ord. l. 3. de quo de pur. ca.
nos. in gl. et sup. ea. Jo. an. C. J. si. ea. C. J. si. gl. vt habet
as fundamētū quare fuit facta ista decre. Scias qd Host. in. c. ea
nos. cū de his q. fi. a. ma. par. ca. dicebat episcopo posse pscribere ptra
caplin vbi requirebatur eor. cōsensu. vbi autē requirebat pñm
no. et alle. q. c. nouit. dicit hoc esse cōtra honestates et tñ tenebat
q. caplin poterat pscribere episcopo vbi requirebatur consiliū eius.
C. J. et p rōne diuersitatis assignabat rōne: qd episcopo qui est solus
indiget pñlo alior. C. J. et caplin sunt plures nōvget illa
rō. et de qbus de of. dele. prudētia: sed hic reprobat eius di-
ctum et merito fm arch. per regulā cui lites de reg. iur. j. Jo. an.
C. J. Sed an pñm huius consuetudinis poterit episcopo deponere ab
batē sine cōsilio capli Jo. mo. conat hic defendere qd no. dicens
qd istud. c. loquit in no. arduis sed cū deponere abbate sit de ar-